

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ

ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ (1828-1907)

ΧΟΡΗΓΟΣ WINTER

ΘΗΒΑ 2000

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ
ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ (1828-1907)

© 2000, Γιάννης Α. Λάμπρου

ΧΟΡΗΓΟΣ: WINTER

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Γραφικές Τέχνες «ΘΥΜΕΛΗ»

ΓΙΑΝΝΗΣ Λ. ΛΑΜΠΡΟΥ

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ

ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ (1828-1907)

D.C. 70093

ΑΡΕ:	33032
ΤΑΞ:	Π 938.914 Λ
ΚΩΕ	21882

ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

ΧΟΡΗΓΟΣ WINTER

ΘΗΒΑ 2000

Οι παραγωγικές επιχειρήσεις, θεωρείται ότι βασικό τους σκοπό έχουν την αύξηση της παραγωγικότητας και κατά συνέπεια, την αύξηση των κερδών τους και την επέκταση των δραστηριοτήτων τους. Αυτό βέβαια δεν είναι υπερβολικό και ως στόχος τους, που σε πρώτη μοίρα υπολογίζει τον άνθρωπο είναι θεμιτός. Επειδή όμως ο άνθρωπος «ουκ επ' άρτον μόνον ζήσεται» αλλά έχει ανάγκη πνευματικής τροφής μέσα σ' ένα πλούσιο πολιτιστικό περιβάλλον, η επιχείρησή μας "WINTER" που επί χρόνια λειτουργεί με έδρα την Θήβα, ενδιαφέρεται και γι' αυτόν τον τομέα. Έτσι λοιπόν ανταποκρίθηκε στο αίτημα του κ. Ιωάννη Λάμπρου και ανέλαβε την έκδοση του βιβλίου, που θ' αποτελέσει πρωτίστως ιστορικό έργο αλλά και πηγή κοινωνικών αναζητήσεων και αισθητικής απόλαυσης.

Δημήτρης Κάγκος
Γενικός Διευθυντής

Απώτερος στόχος των θεσμών και ιδιαίτερα εκείνων που σχετίζονται άμεσα με τη δημόσια διοίκηση είναι το κοινό όφελος, το οποίο επιτυγχάνεται μέσα από ειδικά διαμορφωμένους μηχανισμούς που υπηρετούν προσδοκίες και οράματα ηγετικών κοινωνικών ομάδων. Οι μηχανισμοί και οι διαδικασίες αυτές μετασχηματίζουν ή ακριβέστερα μεταπλάθουν κατά τη διάρκεια της πιο έντονης και πληθωρικής λειτουργικότητάς τους τις στάσεις και τις συμπεριφορές των πολιτών που συμμετέχουν στα δημόσια πράγματα.

Ο ελληνικός 19ος αιώνας είναι γεμάτος με προσπάθειες, αγώνες, αντιπαραθέσεις και οραματισμούς για το κοινό όφελος, το οποίο οι υπεύθυνοι πολιτικοί φορείς του νεότευκτου ελληνικού κράτους, που ιδρύθηκε από τη Διάσκεψη του Λονδίνου στις 22 Ιανουαρίου / 3 Φεβρουαρίου 1830, έβλεπαν να ευοδώνεται μέσα από δύο δρόμους. Ο πρώτος ήταν η απελευθέρωση όλων των αλύτρωτων Ελλήνων και η ενσωμάτωση των τουρκοκρατημένων ελληνικών περιοχών στον εθνικό κορμό. Και ο δεύτερος δρόμος ήταν ο θεσμικός εκσυγχρονισμός του μικρού αρτιπαγούς κράτους, προκειμένου να αντιμετωπίσει εκείνο από μόνο του τις αυξημένες ανάγκες των Ελλήνων που διαβίουν στη νοτιοανατολική Βαλκανική.

Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά είναι επίκαιρη η προσέγγιση και η μελέτη των διοικητικών συστημάτων που δημιουργήθηκαν, εισήχθησαν και ενσωματώθηκαν στο θεσμικό ιστό του ελληνικού κράτους από τη στιγμή που εκδηλώθηκε η επανάσταση του 1821 και ειδικότερα από την έλευση του Κυ-

βερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια στις 8/20 Ιανουαρίου 1828 στο Ναύπλιο έως τις αρχές του 20ου αιώνα. Και αυτό διότι μέσα στο κρίσιμο αυτό χρονικό διάστημα μπορεί κανείς να παρακολουθήσει τις πυκνώσεις και τις αραιώσεις, τις συνέχειες και τις ρήξεις των νομοθετημάτων που αναφέρονται στα διοικητικά συστήματα της ελληνικής επικράτειας.

Την ιχνηλάτηση των συστημάτων αυτών στο πλαίσιο της ιδιαίτερής μας πατρίδας, της Θήβας, έρχεται να καλύψει η μελέτη του Γιάννη Λάμπρου «Η τοπική αυτοδιοίκηση της Θήβας και οι άρχοντές της (1828-1907)», η οποία πετυχαίνει τον αντικειμενικό της στόχο με έναν άμεσο και παρορμητικό λόγο αλλά και με την περιδιάβαση σε ένα πρωτότυπο εικαστικό υλικό.

Θανάσης Χρήστου
Διδάκτορας Νεότερης Ιστορίας
του Πανεπιστημίου Αθηνών

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι η τοπική διοίκηση που διαθέτει αυτονομία και η οποία παράλληλα ή σε συνεργασία με τις κρατικές αρχές ασχολείται με τις τοπικές υποθέσεις.

Στή νεότερη Ελλάδα η τοπική αυτοδιοίκηση είναι ταυτισμένη με την αυτονομία ορισμένων κατώτερης κλίμακας οργανισμών, των δήμων και κοινοτήτων.

Στην αρχαία Ελλάδα η ιδέα της «αυτονομίας» και της «ανεξαρτησίας» των πόλεων αποτέλεσε τον ακρογωνιαίο λίθο του ελληνικού πολιτισμού.

Στη βυζαντινή περίοδο η διαίρεση του κράτους σε «θέματα» περιόρισαν σημαντικά την παράδοση της αυτονομίας και αυτοδιοίκησης των πόλεων.

Η κοινότητα στο Βυζάντιο είναι ο καινούργιος οργανισμός που έρχεται να αντικαταστήσει την παλιά πόλη-κράτος. Σε δύο Νεαρές των αυτοκρατόρων, Ρωμανού, Κωνσταντίνου και Χριστοφόρου, συναντούμε

την έννοια του νομικού προσώπου του χωριού ή της πόλης του θέματος.

Οι άρχοντες που διοικούν τις κοινότητες των θεμάτων της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας διευθύνουν τα κοινά, εισπράτουν τους φόρους και απονέμουν δικαιοσύνη σύμφωνα με το τοπικά ήθη και έθιμα που επικρατούσαν.

Οι πόλεις και τα χωριά της Ελλάδος την περίοδο της τουρκοκρατίας ανέπτυξαν θαυμαστό για την εποχή βαθμό αυτοδιοίκησης.

Η εκλογή των Αρχόντων, Δημογερόντων, Προεστών στις πόλεις και στα χωριά επί τουρκοκρατίας δεν αναπτύχθηκε σαν αντιστάθμισμα της διοικητικής ανικανότητας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αλλά όπως αναφέρει ο μεγάλος ιστορικός Παπαρρηγόπουλος, είναι ελληνικός θεσμός, γνησιότατος, προϊόν εθνικών παραδόσεων και της εθνικής ευφυΐας και δραστηριότητας.

Η Θήβα που στη βυζαντινή περίοδο ήταν πρωτεύουσα του θέματος της Ελλάδος στη διάρκεια της Οθωμανικής Περιόδου είναι μια μικρή πόλη. Οι άρχοντές της εκλέγονταν για να επέβλεπαν τα κοινά, να προστάτευαν τους κατοίκους, να εισέπραταν τους φόρους και να τους παρέδιδαν στο οθωμανικό κράτος και τέλος να έλυναν διαφορές μεταξύ των κατοίκων.

Αμέσως μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον οθωμανικό ζυγό ο Ιωάννης Καποδίστριας με το Διάταγμα της 16-4-1828 προσπάθησε να συνδέσει το παραδοσιακό σύστημα των δημογεροντιών, με την αποκέντρωση των διοικητικών υπηρεσιών του νεοσύστατου τότε Ελληνικού Κράτους.

Το Διάταγμα αυτό στο Κεφάλαιο Α' ανέφερε:

«Η Ελληνική επικράτεια είναι διατεταγμένη εις τμήματα... έκαστον τμήμα σύγκειται από επαρχίας, και εκάστη επαρχία σύγκειται από κοινότητες... εκάστη κοινότης έχει ίδιον κοινόν, ήγγουν ιδίους Δημογέροντας, εκλεγομένους υπό του λαού, ως θέλει διορισθεί εις ιδιαίτερον οργανικόν νόμον περί κοινοτήτων...».

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς έγραφε επίσης τα εξής χαρακτηριστικά αμέσως μετά την απελευθέρωση:

«Στο ελευθερωμένο τώρα μέρος της Ελλάδας ποιο πολιτευμα αρμόζει; Ύστερα από τόσες θυσίες, ποιός άλλος είναι σωστό να κυβερνάει την Ελλάδα, παρά οι ίδιοι οι Έλληνες που μόνοι τους κέρδισαν την ελευθερία τους;».

Την περίοδο 1828-1831 το νεοσύστατο μικρό ελληνικό κράτος αντιμετώπιζε τεράστια προβλήματα και ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας προσπαθούσε απεγνωσμένα να επουλώσει τις πληγές της τουρκοκρατίας και να διοργανώσει το κράτος στα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Με ψήφισμα που εκδόθηκε στις 1/13 Απριλίου 1828 καθορίστηκε η διοικητική διαίρεση της χώρας σε 13 τμήματα. Επικεφαλής κάθε τμήματος ήταν ο έκτακτος επίτροπος που διοριζόταν από την Κυβέρνηση. Οι έκτακτοι επίτροποι και οι προσωρινοί διοικητές των πόλεων ήσαν οι εκπρόσωποι της εκάστοτε κυβέρνησης, οι οποίοι υλοποιούσαν όλες τις κυβερνητικές αποφάσεις για την οργάνωση και λειτουργία του κράτους. Με άλλο διάταγμα που εκδόθηκε στις 17/29 Απριλίου 1828 ρυθμιζόνταν και η περαιτέρω διοικητική διαίρεση της χώρας και διαιρείτο το κάθε τμήμα σε επαρχίες, η κάθε επαρχία σε πόλεις, κώμες και χωριά. Οι πόλεις, οι κώμες και τα χωριά ανήκαν στην Πρωτοβάθμια Δημογεροντία, ενώ στη Δευτεροβάθμια ανήκε η Επαρχιακή Δημογεροντία, η οποία αποτελείτο από τρία μέλη. Τα χωριά που είχαν από 100 έως 300 οικογένειες εξέλεγαν δύο έως τρεις δημογέροντες ενώ χωριά με 400 οικογένειες εξέλεγαν τέσσερεις δημογέροντες. Η διαδικασία εκλογής ήταν η εξής: Στην αγορά μαζεύονταν ο ανδρικός πληθυσμός για ένα είδος γενικής συνέλευσης, όπου επιστατούσε κυρίως ο έκτακτος επίτροπος για τη διασφάλιση της νομιμότη-

2699
369: 970

21. 10. 1

Βασιλική Διοίκηση

Διοικητική Υπηρεσία

Προς τον Δήμο Λεβαδείας

Εγκρίνω ως δέον τα παρακάτω άρθρα του προγράμματος
 επί της επίσημης μονοσοφίας επί της Διοίκησης, παραβάνη δημοπρασιών
 άρθρα. Τα άρθρα θέτεται σε εφαρμογή, κεντρικά δημοτικά, εφόσον είναι κατά
 νόμο, υπό το νόμο δημοπρασιών και ειδικά των υποδηλώνει μετέπειτα
 υπό δημοπρασιών: παραβάνη επί δημοπρασιών επί δημοπρασιών
 το δημοπρασιών δημοπρασιών. δημοπρασιών δημοπρασιών με
 επί δημοπρασιών δημοπρασιών δημοπρασιών δημοπρασιών
 επί δημοπρασιών.

11/11/1936
 Ν. Βασιλική

ο πρόεδρος
 Δ. Σταματίου

Διευθυντής Διοίκησης
 Διευθυντής Διοίκησης

11/11/1936
 Ν. Βασιλική

Διευθυντής Διοίκησης
 Διευθυντής Διοίκησης

11/11/1936
 Ν. Βασιλική

Έγγραφο του Διοικητή Θηβών προς τον Δήμαρχο Θηβαίων Σταμέλο Βρυζάκη.

τας της όλης διαδικασίας. Ψήφιζαν όσοι είχαν συμπληρώσει το 25ο έτος, ενώ εκλόγιμοι ήταν όσοι πληρωναν περισσότερους φόρους στο κράτος και ήταν άνω των 35 ετών.

Ανέφερε περιγραμιατικά ο νόμος:

«ενούμενοι με τον έκτακτον επίτροπον εις την κεντρικήν πόλιν της επαρχίας, εκλέγουσι κατά τον αυτόν τρόπον και αναλόγως των κατοίκων της επαρχίας, δύο ή τρεις δημογέροντες, εκ των οποίων ο εις ή οι δύο ενωμένοι με τους δημογέροντες της ρηθείσης πόλεως, σχηματίζουν την επαρχιακήν δημογεροντίαν».

Η Θήβα και η επαρχία, η οποία μαστιζόταν την περίοδο αυτή από την αναρχία, την τοπική αυτοδιοίκησή της, αποτελούσαν οι: Προκριτοδημογέροντες της επαρχίας Θηβών, η Επαρχιακή Δημογεροντία Θηβών και οι Δημογέροντες Θηβών.

Παραθέτουμε ορισμένα έγγραφα που αστάλησαν το ένα στον Καποδίστρια και τα άλλα μετά τη δολοφονία του, στον αδελφό του, ο οποίος εκτελούσε χρέη προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής.

Στα έγγραφα αυτά σταλμένα από τους προκρίτους της επαρχίας μας, οι οποίοι και αποτελούσαν και τις μικρές θεσμοθετημένες μορφές αυτοδιοίκησης της Επαρχίας, μας δίνουν την εικόνα, καθώς και το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετώπιζε η Θήβα και η Επαρχία της. Επίσης στα έγγραφα αυτά συναντάμε

και τα ονόματα όλων των Προκρίτων και Δημογερότων της Θήβας και της Επαρχίας μας.

ΕΞΟΧΩΤΑΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ!

Συγκαλέσθημεν από τον Κύριον Ν. Βάλληνα Γραμματέα του Κ. Διοικητού μας, ο οποίος μας ανέγνωσε την Εγκύκλιον των 11 του νυν λήγοντος, και με την οφειλομένην προσοχήν, ηκούσαμεν τα όσα αυτή διαλαμβάνει.

Εζήτησεν ο Κ. Γραμματεύς εις τα εις αυτήν ενδιαλαμβανόμενα έκαστος των συνελθόντων να εκφράση την γνώμην του αλλ' επειδή οι κάτοικοι των επαρχιών τούτων εν αίσθημα έχουν, ούτω και η γνώμη τους είναι μία, και δια της παρούσης προς σε, Κυβερνήτα, την εκφράζομεν, και επαρακαλέσαμεν τον Κύριον Διοικητήν να σας την διευθίνει.

Έχομεν, Εξοχώτατε Κυβερνήτα! πολλά πλησίον εις τους οφθαλμούς μας την κατάστασιν του τόπου, όπου εγεννήθημεν, ίνα λησμονήσωμεν τα παρελθόντα και τα αίτια, ή μάλλον ειπείν τους ανθρώπους, οι οποίοι τα επροξένησαν.

Ενθυμούμεθα την καταστροφήν του Μεσολογγίου, και των αθών, ενθυμούμεθα την πενίαν των στρατευμάτων της Στερεάς Ελλάδος, και την εγκατάλειψιν των ιδίων επαρχιών εις την διάκρισιν του εχθρού, εν ω αυτοί οι άνθρωποι, τους οποίους, σεβόμεθα την θέλησίν σας και δεν ονομάζομεν, είναι οι ίδιοι, οι οποίοι επιλονείκουν πολυειδώς περί υπουργημάτων και προεδρειών, και οι άνθρωποι όντες οι αυτοί, και τα φρονήματά των είναι τα αυτά.

Φθάνει, Εξοχώτατε! ενώ το έθνος υπεβάλετο εις χρέος

μιλλιονίων δισηλών, το Μεσολόγγιον κατεστράφη δι' ἑλλειψιν διχιλίων δισηλών· ἵνα δια τινων μιστικών εισαχθῶσι τροφαί εἰς ἐκείνην τὴν ταλαίπωρον πόλιν.

Αὕτη ἡ πράξις τοῦ σφετερισμοῦ, τῆς πλεονεξίας καὶ τῆς αἰσχροῦς σπουδαρχίας εἶναι τὰ αἷτια: τῆς παραφροσύνης των, διότι ἅμα ἐλάβετε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, εἶδομεν τακτικὰς δημοσίους υπηρεσίας, εἶδομεν Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ κατὰ πρώτην φοράν ἠκούσαμεν ἐπὶ συνελύσεως εἰς τὸ Ἄργος, ἀνάγνωσιν λογαριασμῶν καὶ ἰσοζυγίου.

Παραφρονούσιν οἱ ἄθλιοι, εἴαν σκοπὸν ἔχουν νὰ ἀπαντήσουν ἐκ νέου οὕτω τὸ ἔθνος, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὰς ὀρέξεις των, ἢ τὸν ἔξω κόσμον, εἴαν τὴν διάθεσιν καὶ τοὺς σκοποὺς των τὰ ἀποδίδουν εἰς ὅλον τὸ ἔθνος.

Δεν εὐρον εἰ μὴ τὸν Τζάμην Καρατάσιον ἐκ τοῦ Ὀλυμποῦ, καὶ εἶδον, καὶ αὐτοί, καὶ ὁ κόσμος ὅλος, ὅτι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες, ἅπαντες ἠγέρθησαν, καὶ μετὴν κατάραν των ἀπεσκοράκισαν ἀπὸ τοῦ ἔδαφος τῆς γεννήσεώς των καὶ τὸν Τζάμην καὶ τοὺς συν αὐτῷ. Εἰς τὴν γενικὴν μας πράξιν αὐτήν, καὶ αὐτοί, εἴαν ἡ πόρωσις των παθῶν των δὲν τοὺς ἐμποδίζῃ, ὡς ἰδῶσιν, καὶ ὄχι εἰς ἔγγραφα, ἢ βεβιασμένα, ἢ ἐπίπλαστα τι φρονούμεν, τι αἰσθανόμεθα, καὶ τι θέλομεν.

Ἐπειδὴ ἡ σύνεσις τῆς Ἐξοχότητάς σας νομίζει ἀναγκαῖον νὰ συγκαλέσῃ Ἐθνικὴν Συνέλευσιν μετὴν ἐλπίδα, ἐν τοσοῦτῳ, νὰ δημοσιευθῶσιν αἰ ὑπὲρ τοῦ ἀποφάσεις των Σεβαστῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἡμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξαπο-

στείλωμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πληρεξουσίους μας, καὶ τότε ἡ συνέλευσις θέλει ἀκούσει, ἐξετάσει καὶ δικάσει περὶ παραπόνων. Ἀλλὰ περὶ ποίων, θέλομεν παραπονεθεῖ δια τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν ἐχάρημεν καὶ χαίρομεθα; θέλομεν παραπονεθεῖ δια τὴν μείωσιν των φόρων, ἢ δια τὴν παύσιν των ἐράνων; θέλομεν παραπονεθεῖ, διότι οἱ εἰς δημοσίους υπηρεσίας δίδουσι λόγον των ὅσων ἐξοδεύουν ἐθνικῶν χρημάτων; ἢ διότι οἱ λογαριασμοὶ των υποβάλλονται εἰς ἔλεγχον; θέλομεν παραπονεθεῖ διότι τὰ ἐθνικὰ μας πλοῖα, τὰ ὁποῖα, ἔνεκα των υγιονομικῶν προφυλάξεων, δέχονται εἰς τοὺς ξένους λιμένας ἀνεὺς ἐκκαθαρίσεως, ὡς τὰ πολεμικὰ πλοῖα των ἄλλων ἐθνῶν; ἢ θέλομεν παραπονεθεῖ, διότι ἐοστήθησαν, καὶ ἐργάζονται τακτικὰ δικαστήρια, ὅπου καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ μέγας ἀπροσωπολήπτως δικάζονται καὶ τελευταῖον θέλομεν ἴσως παραπονεθεῖ δια τὴν οἰκοδόμησιν των σχολείων, δια τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας ὑμᾶς ἢ δια τὴν ἐγερσιν των πόλεων ἐκ των ερειπίων των;

Ἰδοὺ Ἐξοχώτατε, τὰ αἷτια των αἰσθημάτων πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησίν μας, καὶ τὰ πράγματα λόγων οὐ χρήζουσιν, οὔτε καταδέχεσθε νὰ σας κολακεύομεν εἴτε, ὅταν εἶναι λόγος περὶ των ἐθνικῶν πραγμάτων, κολακεύομεν εἴτε πάθος, εἴτε ἀνθρώπον.

Ταῦτα ὄχι μόνον εἶναι τὰ υποστηρίγματατά μας, ἀλλὰ βλέπομεν με ἀνέκφραστον εὐχαρίστησιν, καὶ ἱεράν δικαιοσύνην, ὅτι εἶναι καὶ τὰ υποστηρίγματα των ἀποφάσεων των Συμμάχων Δυνάμεων, εἰς χεῖρας των ὁποίων εἰσέτι ὑπάρχει ἡ τύχη τοῦ ἔθνους μας.

Αριθ. 35.

Έτσι ΣΤ'

ΤΙΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.

Ποσὶς . . . Φεβρουαρίου 36
Εφημερίδα . . . 9
ἢ περιγραφή γίνεται ἑκάστη μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ἕνα δὲ τὸ
λατρεῖ μὲν τοῦ Κρατοῦς, κατὰ τὸν Κανό-
να τῶν Τυποθημάτων.

13 ΜΑΪΟΥ 1835.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΓΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ εἰς τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιαι φύσει καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὅποιαι Ἀρχῆς υπογραφῆν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐξοχότης!

Λαμβών τῆν τάμη, κατ' αἰτίαν τῶν κατὰ τῆς ἐπαρχίας, καὶ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Θεβῶν, ἐν ἄγκλεισιν εἰς τῆν περιπέταν μὲν τῆν ἀναφερόντων πρὸς τῆν Τ. Ε. ἀφορῶσαν τὰς πράξεις τοῦ ὁλοκατέστρεφτοῦ Τύπου Καρατάσιου διαστρεφῶν ἐν κατὰ τῆν Ἐλευσίαν τοιαυτῶν μὲν ἰδ' Ἐλευθέρῳ Τύμῳ, καὶ τῆν ἀγαμέκτων, ἢ ἰλαθῶν κατ' αὐτῶν.

Κρί'ν χρεῖς μου νὰ σὰς καθυποβάλω, Ἡμέτερο Κυβερνήτη, τῆν ἐμπιστοσύνην ταύτην καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ τὰ εὐλαβητῆ ἀιδώματα, ἅτινα τρέφω ἐν τῆν Τ. Ἐξοχότητι.

Ἐπισημαίνω μὲν τὸ βαδύτατον σέβας.

Ἐκ Θεβῶν, τῆν 2 Μαΐου 1835.

Ὁ Διαικτῆς Μεγαροῦ καὶ Θεβῶν Α. ΟΡΦΑΝΟΣ.

ΠΡΟΣΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΗ ΕΜΠΙΣΤΟΧΡΕΙΑ.

Ἀποδοτέμεν ἀπὸ τῆν φίλων μας πατριδοχρεῖς ἀρεταῖς διὰ τῆν υπηρεσίαν τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τῆν ἀναρχίαν, ἥτις ἐμάστιξε τῆν δυστυχῆ Ἑλλάδα, εἰδομας τέλος πάντων μετὰ τῆν εὐκατασφῆξιν τῆν Τ. Ἐξοχότητος εἰς τῆν Ἑλλάδα, ἐνδραστηριότην τῆν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν.

Αἱ προσκολληταῖς τῆν Τ. Ἐξοχότητος ἐλευθέρωσαι καὶ τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τοῦ ἔθνους, καὶ εὐλογεῖται τὸ ἔθνος τοῦ κοινῆ ἡμῶν Πατρίδος, στρέψωμεν δὲ διὰ τὸ ἐπανορθώσασιν τὰς ἀνεπαρκεῖας ἡμετέρας.

Παρ' ἡμεῖς βλάπτωμεν κατ' αὐτὰς τὸν Τυπομαρτυρῆ Τζέφυρ Καραῖον μὲν μέρος τῶν ἐπὶ τῆν ἀθλιότητα τοῦ τύπου, καὶ τῆν ἀναρχίαν εἰς τῆν ἀναρχίαν μας. Ἡ διαστρεφῆς τῶν ἡμεῶν κατ' ἀρχὰς, ὅτι μεταδίδει εἰς ἄλλοις ὅσιν, κατὰ προσταγῆν ἡμετέραν' ἀφ' ἧμεῶν ἡμετέρας τοῦ ὁλοκατέστρεφτοῦ λόγου, ἐπιμαίωμεν εὐλαβήτας, ἢ ἀφορῶσαι καὶ καταστρεφῶσαι τῆν διὰ τὴν ἀναρχίαν εἰς τὸ ἔθνος τῆς φιλετίας ἡμῶν πατρίδος ἕνα τὰ κατὰ τῆν προτέραν ἀναρχίαν.

Ἐλευθέρωμεν κατὰ τῆν, ὅτι διὰ εὐνοίας προσετιμασμένοι ἡμεῖς, εἰ καίτοι διὰ τὸ χρεῖμα καὶ αὐτῆν τὸ ἔθνος καὶ πρὸς ἄλλοις τοιαύτων καταστρεφῶσαι.

Συνηθέμεν ὅσιν, ἐνδραστηριότητα Πάτερ, νὰ παραστή-

σωμεν εἰς τῆν Τ. Ἐξοχότητι τῆν ἀφοσίωσιν μας καὶ τῆν ἐμπιστοσύνην μας εἰς τῆν ἐκτέλεσιν ὅσων μέρων ἔθελαι ἐγερῆν ἢ Τ. Ἐξοχότης.

Καὶ ἐπισημαίνω μὲν βαδύτατον σέβας.

Ἐκ Θεβῶν, τῆν 4 Μαΐου 1835.

Οἱ καίτοι εἰς τῆν ἐπαρχίαν Θεβῶν.

Νικόλαος Βελζάνη, Διάκος Τυπομαρτυρῆ, Θεόδωρος Λευκῆ, Σωτήρ Δράκου, Λάμπρος Διάκος, Βασίλειος Πρωτόπαπας, Β. Ἀναστασίου, Ν. Παπα Γεωργίου, Ἀν. Μπαλασκίου, Γιάννης Φίλιππος, Α. Μιλέτου, Φράγγος Στεφανίου, Α. Φλίσου, Κ. Παύλου, Γ. Καίτη, Κ. Γ. Γ. Γ. Σωτήρ Τζέφυρ, Θεόδωρος Δημητρίου, Γιαννάκης Θεοδωρῆ, Γ. Τυπομαρτυρῆ, Ι. Παπαγεωργίου, Δ. Σπύρου Κοινοβουλευτοῦ, Σ. Νικολάου, Μελέτιος Οἰκονομοῦ, Λάμπρος Δούλου. — Χ. Γ. Μαγῆς Τυπομαρτυρῆ τοῦ χρεῖμα Ἁγίου Θεοδώρου. — Ἀναστασίου Χρυσόπουλος Τυπομαρτυρῆ Περὶ. — Μ. Μπιρῆ Χ. Μορτικῶν Δημογεροντίας. — Α. Παπα Ἀγγελῆ Δημογεροντίας Βόσικε. Μ. Γιάννη Δημογεροντίας, Κ. Φράγγος Δημογεροντίας Μαυρομάτη. — Γ. Παπαγιάννη Δημογεροντίας Μελίτη. — Γ. Γεωργίου Δημογεροντίας Σάχου. — Α. Ι. Δημογεροντίας Ραστεμάτης. — Ι. Μιλέτου ἰσοδυναμῶν Ζαχαρίας. — Γ. Νεομυταῖος Δημογεροντίας Ντεσπίν. — Παναγιωτακῶν Δημογεροντίας, Π. Κασσιμάτης. — Νεομυταῖος Γ. Ζώκου, Λουκάς Παναγιωτακῶν Τυπομαρτυρῆ τῆς Κυμοσώλου Δημόκριτος, — Σταμάτης Παναγιωτακῶν Τυπομαρτυρῆ Εφορομῆς, — Γ. Κόψος Δημογεροντίας Κασσιμάτης. — Α. Νίκος Δημογεροντίας Πάλης. — Ι. Γεωργίου Δημογεροντίας Τυπομαρτυρῆ. — Ι. Μπαρῆ Τυπομαρτυρῆ Ἐγνῶν. — Δ. Κατζίλης Τυπομαρτυρῆ Νεομυταῖος. — Γ. Νεομυταῖος, Μακεδονίου Δημογεροντίας, Γ. Κασσιμάτης ἀποχωρίαν Μαυρομάτη. — Μ. Σκούρας Δημογεροντίας Τσελεβῆ, — Γεώργιος Καραγιάννης Τυπομαρτυρῆ Κοκοῖνου, Δ. Καραβελιώτης Δημογεροντίας Καρδίτσας, — Κ. Μερῆ Τυπομαρτυρῆ Στυλίου, — Φ. Μήτερος Τυπομαρτυρῆ Λοκισίας, — Α. Καλλυγῆ Τυπομαρτυρῆ Πάσης, — Α. Παναγιωτακῶν ἀποχωρίαν Μαυρομάτη, — Σπυριδῆς Δημογ. Ἀφειρίας, — Ζωγράφος Δημογ. Δίτρα, — Α. Κατζίλης ἰσοδυναμῶν, Σαβῆρος, — Κωνσταντῆς Δημογ. Π. Μικελίου Δημ. Κατωσῆς, — Α. Γιάννης Τυπομαρτυρῆ Κασσιμάτης, — Α. Τυπομαρτυρῆ Τυπομαρτυρῆ. — Α. Π. Δημ. Σιαλῆς Μοσχολῆ. Θ. Τούλα, Δ. Παπαγεωργίου.

Επιστολή των κατοίκων της Επαρχίας Θεβῶν προς τον Κυβερνήτη της Ελλάδος όπου αυτή δημοσιεύθηκε στην Γενική Εφημερίδα.

Και μένομεν με το βαθύτατον σέβας.

Εκ Θήβαις τη 24 Ιουλίου 1831

Οι κάτοικοι της Επαρχίας Θηβών.

Θηβών Παῖσιος, Ν. Βριζάκης, Ν. Αντωνάτου, δράκου

Τομαρά, Σταμέλος Ν. Βριζάκης, Α. Ανδρέα,

Π. Λάμπρον, Γ. Φαρμακάς, Σ. Ιωάννου,

Β. Πρωτοπαππάς, Α. Ταχλαράς, Σ. Στεφανάκη,

Ν. Σαχάλας, Δ. Σπύρου, Β. Χρύσανθος,

Μ. Παπαδημητρίου, Θ. Παπαγγελής.

*(Έπονται αι λοιπαί υπογραφαί της πρωτευούσης
και των χωρίων Θηβών, τον Αριθμόν 107).*

Η Επαρχιακή Δημογεροντία Θηβών επικυροί την γνησιότητα, και το αυτόγνωμον των όπισθεν και άνωθεν Προκριτοδημογερόντων της Επαρχίας ταύτης· καθώς και την προς την σημερινήν Σ. Κυβέρνησιν αφοσίωσίν των, ως έμπροσθεν του Γραμματέως της Διοικήσεως, και της Επαρχιακής ταύτης Δημογεροντίας εξεφράσθησαν.

Εν Θήβαις, τη 24 Ιουλίου 1831.

Οι Δημογέροντες Σ. Ιωάννου, Β. Πρωτόπαππας,

Α. Ταχλαράς, Μ. Ζιγκούρδας.

Ο Γραμματεύς Σταμέλος Ν. Βριζάκης.

Αναφορά της επαρχίας Θηβών.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ

ΚΥΡΙΟΝ Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ,

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Χείρ στυγερά εθνοκαταράτων ανθρώπων έθαψε την ει-

κοστήν εβδομήν του παρελθόντος μηνός εις αιώνιον τάφον τον συνεργόν της κοινής των Ελλήνων ευτυχίας, των χρηστών ελπίδων του έθνους μας.

Χείρ τολμηρά και απάνθρωπος εστέρησε δια του πλέον μιαιρού της δολοφονίας εγκλήματος τον ενάρετον του έθνους Αρχηγόν, τον υπερασπιστήν του Έλληнос, τον κηδεμόνα και ανορθωτήν της ευτυχίας του.

Χείρ σατανική, αξία της αιωνίου κολάσεως, και του παντοτινού εγκαρδίου των Ελλήνων αναθέματος αφήρησε την πολύτιμον ζωήν του ποθητού σας αδελφού του αιεμνήστου ημών Κυβερνήτου.

Έλειψεν από την ζωήν ο μέγας ούτος ανήρ, έλειψαν μαζί του και όλαι αι χρησταί της Πατρίδος ελπίδες, αλλά θέλει αιωνίως μείνει εντετυπωμένα εις όλων των Ελλήνων τας καρδίας τα μεγάλα του πολυπείρου τούτου ανδρός αγαθοεργήματα. Αιωνίως θέλει είσθαι εγκεχαραγμένη με τους πλέον ζωηρούς χαρακτήρας εις όλων τας ψυχάς η αγαθοεργός του ευφυούς τούτου ανδρός διάθεσις. Όλοι θέλουν ενθυμείσθαι την αξιοσέβαστον αξιοτητα του πρωταιτίου της ελληνικής ελευθερίας και του πρώτου θεμελιωτού της ευτυχίας του.

Απερίγραπτος είναι, Εκλαμπρότατε, η λύπη, ο τρόμος και η απελπισία, την οποίαν εδοκίμασαν οι κάτοικοι της επαρχίας ταύτης εις το φρικτόν τούτο και απροσδόκητον άκουσμα . Θρήνοι, κοπετοί και γοεραί φωναί περιστοιχίζον πάσης τάξεως ανθρώπους, και η πλέον αγρία απελπισία παρίστατο ζωγραφισμένη εις όλων τα πρόσωπα.

Απερίγραπτα είναι τα δεινά όσα εδοκιμάσαμεν, Εκλα-

Αρ. 255

Ελληνική Πολιτεία.

Μουρηγοπούζου

Προς τον κατά την Εύβοιαν ζ' Αντικρ. Εξ. Εφόρου

Εφόρου: Δημογ.
Θεβών.

Εγώ η Δημογεροντία του τόπου Αρ. 255 του παρεχόμενου σημειώσαν έγραψαν και ζ' η ασπίθαι εκδ. εδός η γυνή του άσο. θανόντος Ανδριά Ε. Μουρηγοπούζου Εφορέως η Μουρηγοπούζου, Εφορο. θορής η Δημογ. από του Β. κρίσαν θηξήν ός η: χρευσική έμορο. για του Ανδριά έρ' του Μουρηγοπούζου δυσείναγα έπαρχυρής έξ έλ. εξαμίναν από του τόπου χρωσα, συήτας Μουρηγοπούζου έξ έμύτου του, ζ' έδουε έα' μεθόρα' αλλά προς του Νίκολη Μουρηγοπούζου και Καραγιάννη έτραπέδου

Ε' Θεβών Αρ. 11: Αρ. 1831:

Οι Δημογεροντες.

Σα: Ιωάννη
Ανδριά Μουρηγοπούζου
Χρήστου Μουρηγοπούζου

ο έφορος:

Επαμεινών Ν. Βεργιλιόπουλος

Επιστολή της επαρχιακής Δημογεροντίας Θεβών προς τον Επίτροπον Ευβοίας και Αττικής.

μπρότατε, εις την τρομεράν ταύτην αγγελίαν του ολέθρου της ευτυχίας μας, τα οποία μόλις ηδυνήθη οπωσούν να γλυκάνει η χαροποιά είδησις, ότι εδέχθητε μ' όλην την γενναιότητα να συντελέσητε εις της δυστυχούς μας Πατρίδος την ανόρθωσιν, δεχόμενος την προεδρίαν της Διοικητικής επιτροπής. Πράξις, ήτις ελκύουσα έτι μάλλον την ευγνωμοσύνην και αφοσίωσιν όλων των Ελλήνων και κατ' ιδίαν των κατοίκων της επαρχίας ταύτης, φέρει μεθ' εαυτής και τα πλέον ζωηρά τεκμήρια της γενναίας σας διαθέσεως.

Το καθ' ημάς, Εκλαμπρότατε, επαναλαμβάνομεν να σας βεβαιώσωμεν ότι δεν θέλομεν λείπει ούτε στιγμήν από του να ενθυμηθώμεν με βαθείαν λύπην ούτε στιγμήν από του να ενθυμηθώμεν βαθείαν λύπην και δάκρυα τας

πολυτίμους στιγμάς, τας οποίας ο ενάρετος αδελφός ο αοίδιμος Κυβερνήτης μας εθυσίασε δια την ευτυχίαν του έθνους μας, καθώς δεν θέλομεν λείπει δεικνύοντες την πλέον ακάματον προθυμίαν μας εις υποστήριξιν των καθεστώτων και της Υ. Εκλαμπρότητος. Έχομεν την τιμήν να σας προσφέρωμεν την βαθυτάτην υπόληψιν.

Εν Θήβαις, τη 16 Οκτωβρίου 1831.

Οι προκριτοδημογέροντες της επαρχίας Θηβών.
Ο Θηβών Παῖσιος, Ν. Βριζάκης, Ν. Αντωνάδου,
Δ. Τομαράς, Ν. Παπαγεωργίου, Σω. Ιωάννου,
Β. Πρωτόπαπα, Α. Ταρλαράς, Δ. Αντιανάδος,
Α. Δράκου.

(Έπονται και αι λοιπαί υπογραφαί τον Αρ. 82)

№ 846.

№ 23. 767α 1854
252α.

ὁ Εἰρηνοδίκης Θηβῶν

Παρουσιάσθη ἡ τοῦ θανάτου ἐκείνου τῆς κ. Μήσσοι ἡλικίας
ἦναι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι ἡλικίας τῆς κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι ἐν τῇ πατρίδι τῆς κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν

τῆς κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν

Ἠ. Ἡ τοῦ θανάτου ἐκείνου τῆς κ. Μήσσοι ἡλικίας
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν

Β'. Ἡ τοῦ θανάτου ἐκείνου τῆς κ. Μήσσοι ἡλικίας
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν

Γ'. Ἡ τοῦ θανάτου ἐκείνου τῆς κ. Μήσσοι ἡλικίας
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν
τοῦ κ. Μήσσοι ἀδελφοῦ τοῦ κ. Μήσσοι τῶν ἀδελφῶν

Απόφαση του Εἰρηνοδίκου Θηβῶν Νικολάου Βρυζάκη.

φ.δ. 14

Πύλη τοῦ ἀσφ 3/15 κέρχιν 1835 ἰσογῶ 23648.

ὁ Β. διατάσσεται ἢ ἰσογῶ 5635 = 11.742 = 1/15. λαμβάνει /
καταγῆ ἢ ἰσὶ τοῦ διανομητῶ Β. καταβάλλει ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ
ἢ καταβάλλει ἢ ἰσογῶ τοῦ διανομητῶ γ. ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ
τοῦ διανομητῶ δ. ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635.
ἢ ἰσογῶ.

τοῦ ἀσφαδῆ διανομητῶ ἰσογῶ 5635 ἢ ἰσογῶ 5635
197. ἢ ἰσογῶ 5635 ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635.
ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635.

ὁ Β. ἀσφαδῆ εἰς τοῦ κέρχιν γ. ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635,
ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635,
ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635,
ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635,
ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635, ἢ ἰσογῶ 5635.

εἰς τὴν τῆ 24. 8 βίν 1836.

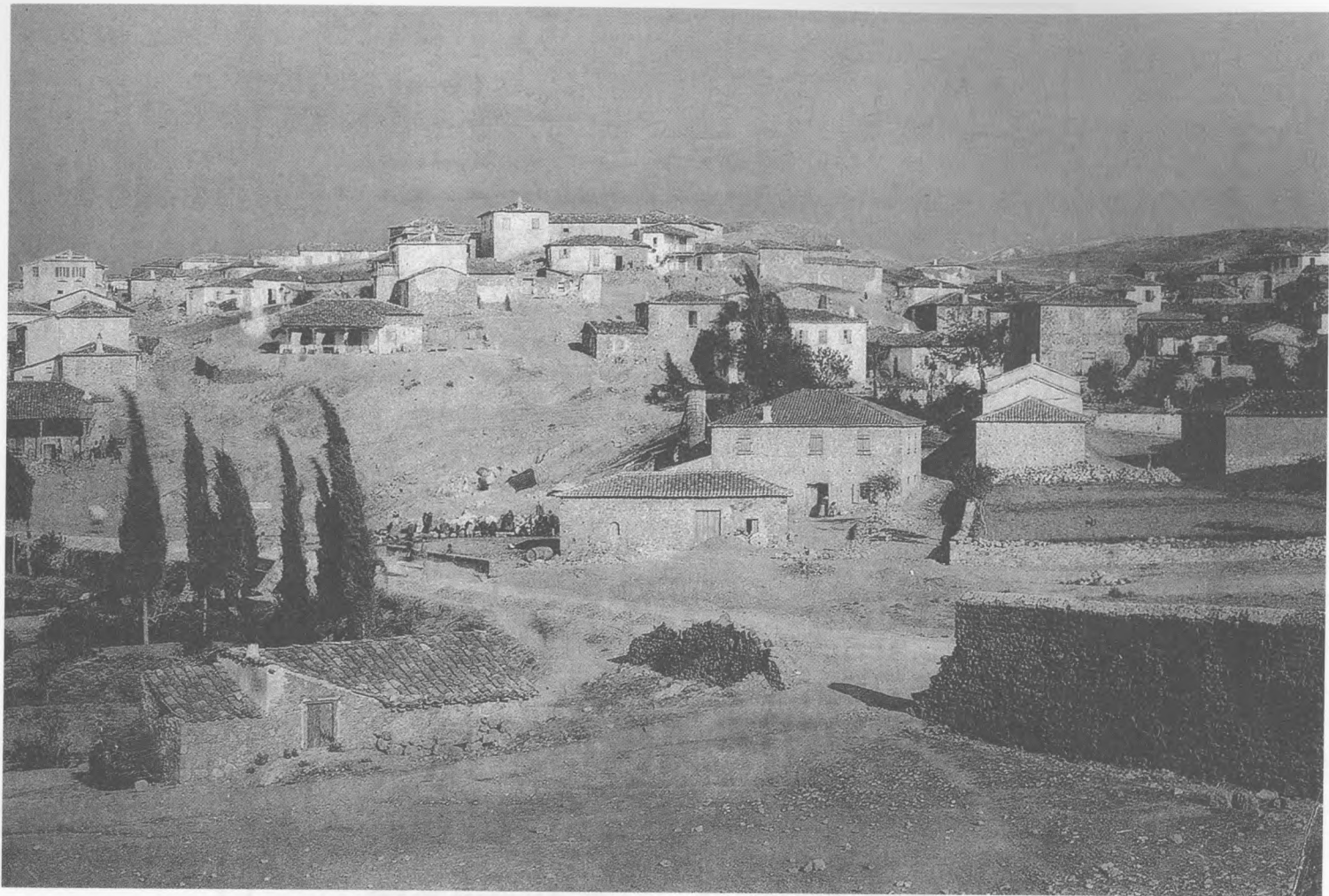
ὁ Διοικητὴς Δελφῶν
(72) Κωνσταντῆ ἀσφαδῆ

ὁ Καταβάλλων
ἢ ἰσογῶ 5635
ἢ ἰσογῶ 5635

ὁ Διοικητὴς Δελφῶν
(72) Κ. Βαγγιῆ

ὁ Διοικητὴς Δελφῶν
Χατζῆ Ἀθανασίου Δούρου

Ἐγγραφο τοῦ Δημάρχου Θηβαίων Χατζῆ Ἀθανασίου Δούρου που αφορά το σχέδιο της πόλης των Θηβών.

Προάστειον Αγιοι Θεόδωροι. Οιδιποδία κρήνη.

Η επαρχιακή Δημογεροντία Θηβών
*Επικυροί την γνησιότητα των ίντικρων
και άνωθεν υπογραφών.*

Εν Θήβαις, τη 16 Οκτωβρίον 1831.
*Οι Δημογέροντες Σω. Ιωάννου, Β. Πρωτόπαπας,
Α. Ταγλαράς, ο Γραμματεύς Στ. Ν. Βριζάκης.*

*«Σιμά του Νομάρχου, Επάρχου και Δημογέροντος
υπάρχει Συμβούλιον Νομαρχιακού, Επαρχιακού, Δη-
μογερόθηκου, εκλεγόμενου από τους διοικούμενους»,*

Έγραφε χαρακτηριστικά το βασιλικό διάταγμα,
που υπέγραψε ο Όθων Βασιλεύς της Ελλάδος.

Με το πρώτο αυτό βασιλικό διάταγμα σχηματίσθη-
κε η επαρχία Θηβών με πρωτεύουσά της τη Θήβα.

Στις 8 Απριλίου 1835 με βασιλικό διάταγμα, το
οποίο δεν δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της κυβερνή-
σεως σχηματίσθηκε ο δήμος «Θηβών» ως δήμος της
επαρχίας Θηβών.

Κατατάχθηκε στη Β' τάξη, με πληθυσμό 2746 κα-
τοίκους και έδρα του δήμου ορίσθηκε η Θήβα, ο δημό-
της ονομαζόταν πλέον θηβαίος.

Την αρχική σύσταση του δήμου Θηβών αποτελού-
σαν η Θήβα με 1638 κατοίκους, το Πυρί με 450 κατοί-
κους, οι Άγιοι Θεόδωροι με 328 κατοίκους, το Τάχι με
124 κατοίκους, το Αμπελοσάλεσι με 81 κατοίκους, το
Σύρτσι με 125 κατοίκους και οι δύο εν ενεργεία νερό-
μυλοι που βρίσκονταν κατά μήκος του Αϊ Γιάννη.

Αργότερα με άλλα βασιλικά διατάγματα έγιναν οι
παρακάτω προσαρτήσεις στο Δήμο Θηβαίων.

Νεοχώρι 38 κάτοικοι, Λυκούρεσι 12 κάτοικοι και
Μονή Σαγματά.

Η αρχική σφραγίδα του δήμου Θηβών ήταν κυκλι-
κή χωρίς έμβλημα. Στις 25 Ιανουαρίου 1833 (παλαιό
ημερολόγιο) ο ανήλικος Βασιλιάς αποβιβάσθηκε στο
Ναύπλιο, πρωτεύουσα του τότε μικρού νέου Βασιλείου.

Τον Όθωνα συνόδευε το Συμβούλιο Αντιβασιλείας
με πρόεδρο τον Κόμη Άρμανσπεργκ. Η Ελλάδα πε-
ριελάμβανε την περίοδο αυτή την Πελοπόννησο, τις
Κυκλάδες και τη Στερεά Ελλάδα.

Στις 3 Απριλίου 1833 ο Βαυαρός νομομαθής Μά-
ουερ προχώρισε στην κατάρτιση της πρώτης θεσμι-
κής οργάνωσης της διοίκησης του νεοσύστατου
κράτους.

*«Περί της διαιρέσεως του Βασιλείου και της διοικήσε-
ώς του».*

Η όλη αυτή διοικητική οργάνωση στηρίχθηκε
στους διοικητικούς θεσμούς του Βαυαρικού κράτους,
όπως αυτοί είχαν εισαχθεί κατά την Ναπολεόντια Κα-
τάκτηση των Γερμανικών Κρατών.

Με το πρώτο βασιλικό διάταγμα, το Ελληνικό Βα-
σίλειο διαιρείται σε δέκα νομαρχίες, υποδιαιρεμένες
σε Δήμους. Στο νομό η διοικητική διεύθυνση ανατίθε-
ται στο Νομάρχη και στην Επαρχία στον Έπαρχο,
που και αυτός υπάγεται στο Νομάρχη. Η διοίκηση

του Δήμου ασκείται από ένα Δημογέροντα (το Δημαρχείο) που προτείνεται από τους δημότες και ορίζεται από το Βασιλιά Όθωνα ή από το Νομάρχη.

Οι οδηγίες για το σχηματισμό των δήμων έλεγαν τα εξής:

«Ο δήμος αποτελεί το κατώτερον μέλος εις την διαίρεσιν του Βασιλείου. Σκοπός της συστάσεως των δήμων είναι να κατορθωθεί η οργανωτική ανάπτυξις του πολιτικού σώματος και των μελών αυτού και να αποκατασταθεί απλουσιότερα και καλυτέρα η διοίκησις του κράτους ώστε η κυβέρνησις να μένει επαναπαυμένη, ότι οι νόμοι και οι δημόσιοι σκοποί εκτελούνται εις μεν τας Νομαρχίας δια των Νομαρχιακών, εις τας Επαρχίας δια των Επαρχιακών και εις τους Δήμους δια των Δημοτικών αρχών».

Στις 21 Ιουνίου 1836 δημοσιεύθηκε το βασιλικό διάταγμα «Περί διοικητικού οργανισμού».

Το άρθρο 1 και 2 έγραφε χαρακτηριστικά:

1. «Αι αρχι τούδε θέσεις των Νομαρχών, Νομοδιευθυντών και Επαρχών, καθώς και η υπηρεσία αυτών καταργούνται. Διατηρείται όμως προσωρινώς η εκνομοί και επαρχίας τοπικής διαίρεσις, ως προσδιορισθεί δια του υπό 3/15 Απριλίου 1833 διατάγματος και δια των μετά ταύτα αναπληρωματικών αποφάσεων».

2. «Χάριν της εσωτερικής διοικήσεως θέλουν διορισθεί εις όλα τα μέρη του Βασιλείου μας 30 Διοικηταί και υπό τας διαταγάς πολλών εξ αυτών όπου ήθελε να καλέσει η Χρεία, θέλουν διορισθεί υποδιοικηταί».

Η διοίκηση Θηβών περιέχει την Επαρχία Θηβών με έδρα την Θήβα. Διοικητής ορίσθηκε ο Κ. Αξιώτης. Από την περίοδο αυτή αρχίζει η μακρά συγκεντρωτική πορεία και η διαχείριση της τοπικής εξουσίας από τοποτηρητές της κεντρικής εξουσίας.

Για την ποιότητα του νόμου αυτού, χαρακτηριστικές είναι οι προσεγγίσεις της εποχής.

«Η εσωτερική πολιτική, ήτοι ο τρόπος διοικήσεως του κράτους είναι μεστός... ανωμαλιών καταχρήσεων του δημοσίου πλούτου, παύσεων και διορισμών αυθαιρέτων και αδικών... οι ετερόφρονες δήμαρχοι πανόμενοι ανεπληρούντο ουχί κατά το νόμον από των πρώτων αλλά υπό των δευτέρων, πολλάκις δε και υπό των τελευταίων Παρέδρων. Πράξεις δημοτικών συμβουλίων ενεκρίνονται ή απερρίπτοντο κατά το συμφέρον τας αρχάς».

Ο Στρατηγός Μακρυγιάννης αναφέρει για το νόμο αυτό τα εξής:

«Τότε άρχισε να κάμη και τις εκλογές του δημάρχου σε όλο το κράτος. Αγροικαθήκαμεν παντού και δεν έλαβεν καμμίαν εκλογήν με το πνεύμα του...».

1089
1217

Αθήναι.
2. Ιανουαρίου 1840.

2880
Πρὸς τὸν Β. Διοίκησιν Βοιωτίας -

Ἐ. Γραμ. 3. 1840 41
Ἐ. Γραμ. 18

Περὶ ἐπιθυμητῆς ἰσοστάσεως
ἐν τῇ πόλει.

Ἐπισημασθε ἰνὴ σπουδὴν ἀναβαρῶν ἡμῶν
συνδημῶν μου, ὅσοι ἐν ὁσίων ὄντι παραμένοντες
ἢ Β. Διοίκησιν ἐπέθετα παραβάντες.

Ὁ δὲ ἑταίρος ἐπισημῶν Κ. Διοικητῆς ἔφη ἀποδοῦναι
ἐν ἡμῶν λαβῶν ἢ ἐν ἡμῶν ἡμῶν ἀποδοῦναι
θεωρῶν, ὡς ἂν αὐτῶν λαβῶν ἐν ἡμῶν
ἀν τῷ ὁσίων ἢ πόλει, ἐν ἡμῶν ἡμῶν
μεγαλὴ ἐν ἡμῶν ἀποδοῦναι, ἀλλ' ὅτι ἐπισημῶν
ἢ ἐπισημῶν ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι
γενῆς ἡμῶν κατὰ ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι
μεγῶν ἢ ἐν ἡμῶν, ὅσοι ἐν ἡμῶν
ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι ἢ ἀποδοῦναι

Παρακαλῶ δὲ τὸν Β. Διοίκησιν ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἢ ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι.
Ὁ δὲ ἑταίρος ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν
ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν
ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι
ἀποδοῦναι, ὅσοι ἐν ἡμῶν ἢ ἀποδοῦναι

Ἐπισημῶν,

Διοικητῆς ἢ ἀποδοῦναι.

Ἐπισημῶν.

Επιστολή του Δημάρχου Θηβαίων προς την Διοίκηση Βοιωτίας.

№ 821. 765. 757.
1002

1426 Ε 1 86α 1840
αυ τπ 4400
πρ' Ιν' Β. Διοίκησιν Βοιωτίας.

Θηβαι.
Ν. 30. Γερίου. 1840.

1456.

Φρ. 310

Περ' τῶν Κομμάτων Θηβῶν.

9. 1675

Αγαθὸν εἶναι καὶ τῷ Κομ
Κομμῶν ἐξῆς τῶν αὐτῶν
Κομμῶν καὶ ἐπιτελεῖται
καὶ ἐπιτελεῖται
καὶ ἐπιτελεῖται
εἰσβολῆς καὶ 5. 7. 1840.

Διοικητὴς Βοιωτίας
Κομμῶν

Ἐξιουσίᾳ τῆς ἐπιτελεῖται ἀναφορὰ τῶν
συνθημάτων μου Ἀθηνῶν Διοικητῶν, ἀπὸ τῶν ἐπιτελεῖται
συνθημάτων τῆς Β. Διοικήσεως, ἃ τῶν ἐπιτελεῖται
Κ. Διοικήσεως ἀπὸ τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
μὴν τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται

καθὼς ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται
ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται τῶν ἐπιτελεῖται

Ὑποχρῆστος
ὁ Διοικητὴς
Κομμῶν Βοιωτίας

Επιστολή του Δημάρχου Θηβαίων προς την Διοίκηση Βοιωτίας.

11488

Επιτ. Α.

26099
569.970

Κ. Β. Βιοσεφ. Έστύουσι, Λεβά

Κ. Β. Βιοσεφ. Έστύουσι, Λεβά
επί της οικονομίας της περιφέρειας, με την οποία ορίζεται
το ποσό των 200,000 δραχμών του Ν. 11488 του 1914, και
συμπεριλαμβανομένης της έκδοσης των εγγράφων των
Απόστολων της κυβέρνησης, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14,
και της έκδοσης των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Κ. Β. Έστύουσι, με την οποία ορίζεται η έκδοση των
εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Κ. Β. Έστύουσι, με την οποία ορίζεται η έκδοση των
εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Έστύουσι, με την οποία ορίζεται η έκδοση των
εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Έστύουσι, με την οποία ορίζεται η έκδοση των
εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Κ. Β. Έστύουσι, με την οποία ορίζεται η έκδοση των
εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14, και
την έκδοση των εγγράφων των ενοίκων, σύμφωνα με την Α. Α. 2000, της 27-10-14.

Επιστολή του Δημοτικού Αστυνομίου Θηβών προς τον οικονομικό επίτροπο Θηβών.

Η αντιβασιλεία με οδηγία που δημοσιεύθηκε στις 15 Απριλίου 1834 ανέφερε ότι:

«Σκοπός της διαιρέσεως ταύτης του Κράτους είναι το να κατορθωθεί η οργανική ανάπτυξις του πολιτικού σώματος και των μερών αυτού και ν' αποκατασταθῆ ἀπλουστέρα η διοίκησις του Κράτους, ὥστε η Κεντρικὴ Κυβέρνησις να μείνῃ επαναπανμένη, ὅτι οὗ νόμοι ἐκτελοῦνται εἰς μὲν τὰς Νομαρχίας δια τῶν Νομαρχιῶν, εἰς δὲ τὰς Ἐπαρχίας δια τῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τοὺς Δήμους δια τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν.».

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Με βασιλικό διάταγμα που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 27 Δεκεμβρίου 1833 η αστυνομική διοίκηση ανετέθει στους δήμους.

Οι δημοτικοί αστυνόμοι διορίζονται με βασιλικό διάταγμα και μόνο ὕστερα ἀπὸ πρόταση τῶν δημάρχων.

Με βασιλικό διάταγμα που εκδόθηκε στις 10-3-1834 «περὶ Δημοτικῆς Αστυνομίας» στους δημάρχους και στους αστυνόμους που ἐκτελοῦσαν αστυνομικά καθήκοντα ἀνατέθηκαν καὶ καθήκοντα δικαστικῆς αστυνομίας. Ἡ δημοτικὴ αστυνομία διαιρέθηκε σε διοικητικὴ καὶ αστυνομικὴ.

Το προσωπικὸ τῆς αστυνομίας σύμφωνα με τὴ διάταξη τοῦ νόμου:

«ἐτέλουν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστασίαν τοῦ δημάρχου, εἰς ὃν ὄφειλον να υποβάλλωσι καθ' ἐκάστην προφορικὴν ἀναφορὰν.».

Οὗ αστυνόμοι τῶν Δήμων τὴν ὁθωνικὴ περίοδο τις περισσότερες φορές διορίζονταν καὶ Δήμαρχοι.

Για τὴν ἐκτέλεση τῆς δημοτικῆς αστυνομίας διορίζονταν ἀπὸ τὸν δήμαρχο, εἰρηνοφύλακες, αστυνομικοὶ φύλακες καὶ κλητῆρες.

Απὸ τὸν δήμαρχο διορίζονταν ἕως καὶ τὸ 1856 καὶ οὗ ἀγροφύλακες.

Στὴν πόλη τῶν Θηβῶν τοὺς περισσότερους αστυνόμους τοὺς συναντάμε να εἶναι ἀργότερα καὶ Δήμαρχοι Θηβῶν.

Με βασιλικὸ διάταγμα που δημοσιεύθηκε στὴν εφημερίδα τῆς κυβερνήσεως 23 Απριλίου 1833 διορίσθηκε Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὁ κύριος Μιχαὴλ Σχινάς. Με τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3648 βασιλικὸ διάταγμα διορίσθηκε γενικὸς καὶ βασιλικὸς ἔφορος Θηβῶν ὁ κύριος Δημήτριος Ἀθανασίου. Ἐπαρχος ἐπαρχίας Θηβῶν διορίσθηκε ὁ κύριος Κ. Ν. Καράρης.

Στις ἐκλογές τῆς 18 Οκτωβρίου 1834 ἐκλέχθηκε Δημογέροντας τῆς πόλης Θηβῶν ὁ Νικόλαος Γιαννάκης.

Ὁ ἴδιος ἐπανεκλέχθηκε Δημογέροντας στὶς ἐκλογές τῆς 11 Μαρτίου 1835. Ὁ Νικόλαος Γιαννάκης γεννήθηκε τὸ 1791 στὴ Θήβα. Ἐλαβε μέρος ἀπὸ τοὺς πρώτους στὸν ἀγῶνα για τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τοὺς τούρκους τὸ 1821 καὶ διακρίθηκε για τὴν ἀνδρεία τοῦ στις μάχες κατὰ τῶν κατακτητῶν.

Μετά τὴν ἀπελευθέρωση ἐκλέχθηκε Δημογέροντας Θηβῶν καθὼς καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου Θηβῶν.

Σύμφωνα με τον κατάλογο των εχόντων προσόντα ενόρκου το 1855 ασκούσε το επάγγελμα του κτηματία και η αξία της ακίνητης περιουσίας του ήταν 8000 δραχμές.

Ιεραρχικά ο Δήμος Θηβαίων όπως και όλοι οι Δήμοι είχαν την εξής δομή:

Την αρχή του Δήμου αποτελούσε ο Δήμαρχος, ο Πάρεδρος και το Δημοτικό Συμβούλιο.

Οι Πάρεδροι ήταν από 1 έως και 6. Στο Δήμο Θηβαίων υπήρχε Πάρεδρος Πυρίου, Αγίων Θεοδώρων και Νεοχωρακίου. Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι ήταν από 6 έως 18 ανάλογα τον πληθυσμό. Στην Θήβα ήταν 11 μέλεις το Δημοτικό Συμβούλιο.

Η θητεία του Δημάρχου και των Παρέδρων ήταν τριετής και προβλέπονταν και η παύση τους πριν από τη λήξη της θητείας τους.

Σε κάθε δήμο υπήρχε ο Δημοτικός Εισπράκτορας και ο Δημοτικός Αστυνόμος.

Το Δημοτικό Συμβούλιο βοηθούσε το Δήμαρχο στο έργο του ως «συμβουλευτική και συνεπιτηρούσα αρχή».

Τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου εξέλεγε ο Δήμαρχος.

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι εκλέγονταν για 9 χρόνια και κάθε 3 χρόνια γινόταν μερική ανανέωση του Δημοτικού Συμβουλίου μέσω εκλογών.

Ο Βασιλιάς μπορούσε με διάταγμά του να διαλύσει το Δημοτικό Συμβούλιο.

Στις αρχές του 1835 διεξήχθησαν σε ολόκληρη τη τότε Ελληνική Επικράτεια οι πρώτες Δημοτικές Εκλογές. Δήμαρχος εξελέγει ο Χατζή Αθανάσιος Δούρος, κάτοικος Πυρίου, άνθρωπος δραστήριος και δυναμικός με μεγάλη κινητή και ακίνητη περιουσία. Ο Χατζή Αθανάσιος Δούρος το 1836 παραιτήθηκε και τη θέση του ανέλαβε με δημαιορεσίες που έγιναν ο Συλβέστρος Στεφανάκης. Η νέα σύνθεση του Δήμου και του Δημοτικού Συμβουλίου είναι οι εξής:

Δήμαρχος Συλβέστρος Στεφανάκης.

Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Αναγνώστης Π. Ζιώμας.

Δημοτικοί Σύμβουλοι Φράγκος Στεφανάκης, Αντώνιος Π. Μανάρας, Παναγιώτης Σωτηρίου, Χατζή Αθανάσιος Δούρος, Αναγνώστης Ανδριανός, Αναγνώστης Παπαχατζής.

Δημοτικός Αστυνόμος Άγγελος Ταμβίσκος.

Δημοτικός Εισπράκτωρ Α. Π. Αναστασίου.

Τον Ιούνιο του 1838 ο Δήμαρχος Θηβαίων Συλβέστρος Στεφανάκης παραιτήθηκε. Το βασιλικό διάταγμα που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως έγραφε:

«Έγινε δε δεκτή η παραίτησις του Δημάρχου Θηβών κυρίου Στεφανάκη».

Δημαρχεύων προσωρινά τοποθετήθηκε με βασιλικό διάταγμα ο Γεώργιος Μώρος.

287
563

Κασιόνειον τῆς Ἐπιπέδου

Δημάρχου Ἀθηναίων

τῶν κ. κ. Χρηστού Τσαγκλή

Πρὸς τὸν κ. κ. Χρηστού Τσαγκλή
ὁ ἀποστολέτης ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἠ. β. ἐπιπέδου
ἐπὶ τῆς κ. κ. Χρηστού Τσαγκλή 15.315 τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἠ. β. ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἠ. β. ἐπιπέδου
ἐπιπέδου 7. Ε. Β. ἐπιπέδου ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει
ἐπιπέδου (ἐπιπέδου) τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου
ἐπιπέδου ἀποδορίζει.

Τὸ ἀποστολέτης ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει
ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει.

Κασιόνειος τῆς ἐπιπέδου τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει
τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει
ἐπιπέδου Β. Τσαγκλή τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει τῆς ἐπιπέδου ἀποδορίζει
ἐπιπέδου τῆς 22 ἐπιπέδου. 1845.

Επιστολή του Δημάρχου Αθηναίων Σ. Στεφανάκη προς τον κ. Χρήστο Τσαγκλή.

Όθων
Πατριάρχης Βασιλικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πατριάρχης ὡς ἔφη τῆς αὐτῆς 20 Μαΐου 1840. ἔγραψεν τῷ
Διοικητῷ Συμβουλίου ἑστάντων ἐπὶ καθεστὸς τῶν ἐν τῷ ἐξῆς
ἔθνεσιν ἔστι τῷ βασιλευσσοῦ, ἐπὶ τῆς ὡσὰν 1720. ἔγραψεν τῷ ἐκτελε-
σσοῦ τῶν ἀποστολικῶν ἐπιτομιῶν, καὶ ἐπιτομῶν ἐξ ἑκαστοῦ. -
Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ἔστι ἔτι ἀποστολικῶν ἐπιτομιῶν ἀπὸ τῶν
ἐπιτομιῶν ἡρώδου Β. αὐτοῦ, ἐπιτομῶν ἐπὶ ἑκάστῳ ἐπιτομῶν ἑξῆς,
ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομῶν ἐπιτομιῶν τῶν ἐξῆς.
Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ἔστι ἔτι ἀποστολικῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς
ἐπιτομιῶν, ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομιῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς
ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομιῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ἔστι ἔτι ἀποστολικῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς
ἐπιτομιῶν, ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομιῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς 27 Ἰουλίου 1840.

Όθων.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ἔστι ἔτι ἀποστολικῶν ἐπιτομιῶν
ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομιῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς
ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἐπιτομιῶν ἐπιτομιῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς.

Ἐπιστολὴ τοῦ Όθωνα πρὸς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Ἐθνῶν.

Ἰφιδ. 459.

Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ

Ὀικονομικὸς ἐφόρος Θεβῶν

Ἰφιδ.

Τῶν κτήριον φόρον ἑξαμηνίαν.

Ἐγνωνέντος τῆς ἐποχῆς τῆς καταγεγραμμένης τῆς γραμμῆς ἐπὶ τῶν
ἵστων κτήριον καταγεγραμμένης τῆς γραμμῆς τῆς ἐποχῆς, καθὼς καὶ ἐπὶ
κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἀπογεγραμμένης ἐκείνης ἐπίσταται τῷ κ.τ. ἐπιτρόπος Θεβῶν τῶν ἀ
σφαλισμένων φόρων, καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν καταγεγραμμένην ἀποβλέπει ἀνεπισημ
καὶ πέντα ἀνεπισημῶς α/ λ' ἄνευ τῆς καταγεγραμμένης ἐπὶ τῶν ἵστων
καὶ ἐπὶ τῶν ἵστων τῶν ἀποβλέπει καθὼς ἐπὶ τῆς ἀποβλέπει τῶν
αὐτῶν.

ἐπὶ οὐδὲν καταγεγραμμένη ἀποβλέπει καὶ συνεκλογισθῆναι μετὰ τῶν ἄλλων
ἐπὶ οὐδὲν ἀνεπισημῶς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἵστων ἀνεπισημῶς, καὶ
οὐδὲν μετὰ τῶν ἵστων ἀνεπισημῶς μετὰ ἀποβλέπει.

Θεβῶν τῆς 23. Μαΐου 1869.

Ὁ

Ὀικονομικὸς ἐφόρος

Ἰφιδ. Θεβῶν

1
ἀνδρῶν
Ἰφιδ.

Ἐγγραφο που περιέχει ἀπόφαση του οικονομικοῦ εφόρου Θεβῶν.

Παρακολουθώντας τα βασιλικά διατάγματα που αναφέρονταν σε διορισμούς Δημάρχων καθώς και σε παύσεις διαπιστώνουμε ότι κυρίως οι: Γεώργιος Διαμάντης, Σταμέλος Βρυζάκης, Άγγελος Ταμβίσκος και Συλβέστρος Στεφανάκης εναλλάσσονται στο αξίωμα του Δημάρχου και όταν παύονται τους συναντάμε να είναι Δημοτικοί αστυνόμοι οι ειρηνοδίκες.

Παραθέτουμε ορισμένα βασιλικά διατάγματα όπως αυτά δημοσιεύθηκαν.

«Δια του από 26 Νοεμβρίου 1840 βασιλικού διατάγματος διωρίσθη δημοτικός αστυνόμος Θηβών ο Σταμέλος Ν. Βρυζάκης αντί του Γεωργίου Διαμάντη Πανομένου».

«Δια του από 23 Νοεμβρίου 1841 βασιλικού διατάγματος διωρίσθη αστυνόμος του δήμου Θηβών ο κ. Βασίλειος Παπαχατζής».

«Δια βασιλικού διατάγματος υπό ημερομηνίαν 26 Δεκεμβρίου 1838 απελύθη της υπηρεσίας ο γραμματεύς του Ειρηνοδικείου Θηβών κύριος Γεώργιος Ε. Διαμάντης διορισθείς εις άλλην θέσιν ασυμβίβαστον με τα δικαστικά καθήκοντα, αντί αυτού δε διωρίσθη γραμματεύς του διαληθέντος δικαστηρίου ο κ. Α. Πάλλης».

Την περίοδο 1840 έως το Ιούλιο του 1842 Δήμαρχος Θηβαίων είναι ο Σταμέλος Βρυζάκης.

Ο Σταμέλος Βρυζάκης υπήρξε ένας μεγάλος πατριώτης και αγωνιστής, ο οποίος έλαβε μέρος ενεργά στο Εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Γνώριζε πολύ καλά γρα-

φή και ανάγνωση και διετέλεσε για πολλά χρόνια γραμματέας της Δημογεροντίας Θηβών. Πέθανε τα χριστούγεννα του 1842 σε ηλικία 45 περίπου χρονών. Η εφημερίδα «Ταχύπτερος Φήμη» έγραψε στο φύλλο της 1 Ιανουαρίου 1843 για το θάνατό του τα εξής:

«Θήβαι. Αυθημερόν ασθενήσας απεβίωσε ο δυστυχής Σταμέλος Βρυζάκης Πρόκριτος της πόλεως μας εγκαταλείψας εις δυστυχίαν την οικογένειαν αυτού.».

Ο Σταμέλος Βρυζάκης παύθηκε από Δήμαρχος Θηβαίων για αξιόποινη πράξη. Τη θέση του κατέλαβε ο εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος Αναγνώστης Ζιώμας. Το βασιλικό διάταγμα ανέφερε τα εξής:

«Δια του από 14 Ιουλίου 1842 βασιλικού διατάγματος διωρίσθη δήμαρχος του δήμου Θηβών της διοικήσεως Βοιωτίας ο κ. Αναγνώστης Π. Ζιώμας, αντί του καταδικασθέντος επί αξιοπίνου πράξει πρώην δήμαρχου Σταμέλου Βρυζάκη».

Τον Ιανουάριο του 1843 δήμαρχος Θηβαίων εκλέχθηκε ο Συλβέστρος Στεφανάκης. Η θητεία του Συλβέστρου Στεφανάκη διήρκησε 4 περίπου χρόνια.

Την περίοδο αυτή ολοκληρώθηκε και το σχέδιο πόλεως της Θήβας και έγιναν έργα ύδρευσης.

Στις δημοτικές εκλογές του 1847 Δήμαρχος Θηβαίων εκλέχθηκε ο Αναγνώστης Ζιώμας όπως μας πληροφορεί το βασιλικό διάταγμα που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 1 Απριλίου 1847.

«Διορίσθηκε δήμαρχος Θηβαίων, ο Αναγνώστης Π. Ζιώμας, με δημαρχιακούς Παρέδρους τους Νικόλαο Παπαγεωργίου, Δημήτριο Τζώρτζη και Ιωάννη Κατζώνη.».

Ο Αναγνώστης Ζιώμας υπήρξε μια σημαντική μορφή των Θηβών. Γεννήθηκε το 1803 στους Αγίους Θεοδώρους. Έλαβε από νεαρή ηλικία ενεργά μέρος στον αγώνα κατά των Τούρκων κατακτητών.

Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος επέστρεψε στη Θήβα από την Αίγινα όπου είχε καταφύγει η οικογενειά του. Δραστήριος και δημιουργικός ασχολήθηκε ενεργά με την εκμετάλευση των κτημάτων του.

Στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως τον συναντάμε αρκετές φορές μαζί με τον Σταμέλο Βρυζάκη να διαπραγματεύονται με το Υπουργείο Οικονομικών και τους εμπόρους την τιμή της σταφίδος και του σταφιδοκαριπού της επαρχίας Θηβών.

Ο Αναγνώστης Ζιώμας υπήρξε εκτός από άριστος οικογενειάρχης και ενεργός Θηβαίος πολίτης, ο οποίος με ανιδιοτέλεια ασχολήθηκε με τα κοινά και εκλέκτηκε Επαρχιακός Σύμβουλος Θηβών, καθώς και Δημοτικός Σύμβουλος. Εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος Θηβαίων, διορίσθηκε επίσης και Δήμαρχος Θηβαίων την περίοδο 1847-1850.

Στη διάρκεια της Δημαρχιακής του θητείας έγιναν πολλά έργα υποδομής για την επίλυση της ύδρευσης

της πόλης. Χαράχτηκαν νέοι δρόμοι, συστάθηκε η εμποροπανύγιης Θηβών και δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο Θέμα της εκπαίδευσης με τη δημιουργία νέων σχολείων.

Ο ίδιος ο Αναγνώστης Ζιώμας σε μια πρωτοφανή για την εποχή αυτή χειρονομία διέθεσε ολόκληρη την τριετή Δημαρχιακή του αποζημίωση, για την ανέγερση Δημοτικού σχολείου. Υπήρξε ο μοναδικός Δήμαρχος σε ολόκληρη την Ελλάδα ο οποίος προέβει σε τέτοιου είδους ενέργεια, γι' αυτό και η πολιτεία τιμώντας τον, εξέδωσε βασιλικό διάταγμα όπου ανέφερε συγκεκριμένα τα εξής:

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί εκφράσεως ευαρεσκείας
εις τον πρώην Δήμαρχον Θηβαίων Α. Π. Ζιώμαν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πληροφορηθέντες, ότι ο πρώην Δήμαρχος Θηβαίων Α.Π. Ζιώμας καθ' όλον το διάστημα της τριετούς υπηρεσίας του εξεπλήρωσε μετά ζήλου τα χρέη του, δούς εγκαίρως τους απολογισμούς της διαχειρίσεώς του, και εις τον Δήμον δωρήσας εκ της αντιμισθίας του δρχ. 1,022 προς ανέγερσιν Δημοτικού Σχολείου, επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουρ-

Επιστήμονες της Θήβας, στο κέντρο διακρίνεται ο Δήμαρχος Θηβαίων Αθανάσιος Ζεγγίνης.

γού, εκφράζομεν προς αυτόν την ιδιαίτεραν Ημών ευ-
αρέσκειαν.

Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει
εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 23 Σεπτεμβρίου 1850.

Εν ονόματι του Βασιλέως

Η Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Γ. ΝΟΤΑΡΑΣ

Ο Αναγνώστης Ζιώμας με την ιδιότητα του Δημάρ-
χου Θηβαίων διαπραγματεύθηκε προς όφελος των
κατοίκων της Θήβας τις προσφυγές των Οθωμανών
Θηβαίων για τα περιουσιακά τους στοιχεία που κατεί-
χαν πριν την επανάσταση.

Τον Ιούνιο του 1847 το Δημοτικό Συμβούλιο Θη-
βαίων με απόφασή του, πρότεινε στον αρμόδιο
Υπουργό Εσωτερικών κύριο Παλαμίδα την ανάγκη
θεσμοθετήσεως από την πολιτεία εμπορικής πανηγύ-
ρεως από τις 23 Αυγούστου κάθε έτους και με διάρ-
κεια 8 ημερών στην πόλη των Θηβών.

Η πρόταση αυτή του Δημάρχου Θηβαίων κυρίου
Αναγνώστη Π. Ζιώμα και του Δημοτικού Συμβουλίου
έγινε αποδεκτή από την Κυβέρνηση και τον Σεπτέμ-
βριο του 1847 εκδόθηκε το παρακάτω βασιλικό διά-
ταγμα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως εμπορικής πανηγύρεως

εις Θήβας

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών
Υπουργού, λαβόντες υπ' όψιν την υπ' αριθ. 14 από 15
Ιουνίου ε.ε. πράξιν του δημοτικού συμβουλίου Θηβαί-
ων, περ. συστάσεως ενιαυσίου εμπορικής πανηγύρεως
εις Θήβας, καθώς και την 7 του επαρχιακού, το οποίον
απεδέχθη την πρότασιν ταύτην του δημοτικού.*

*Θεωρούντες, ότι η τοιαύτη πανήγυρις θέλει γίνει
αφορμή νέας ωθήσεως εις το τοπικόν εμπόριον, απο-
φασίσασμεν και διατάττομεν.*

*1. Εγκρίνομεν την σύστασιν ενιαυσίου εμπορικής πα-
νηγύρεως εις την θέσιν Καστέλια εις τους μεταξύ των
προαστίων και της πόλεως Θηβών κειμένους λόφους,
υπό το όνομα, Θηβαϊκής Πανήγυρις.*

*Η πανήγυρις αύτη θέλει άρχεσθαι από της 23 Αυγού-
στου εκάστου έτους, και θέλει διαρκεί οκτώ, ημέρας.*

Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει
εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις, την 12 Σεπτεμβρίου 1847.

ΟΘΩΝ

Ο Υπουργός Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ

Βασιλικά διατάγματα που αφορούν την πόλη των Θηβών και δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως κατά την οθωνική περίοδο:

Διά Β. Διατάγματος των 19 (31) Αυγούστου 1838 οι ταμίας Βοιωτίας και Θηβών Στ. Βρυζάκης και Λονκάς Νάκου έπαυσαν των χρεών των, ένεκα της αταξίας μεθ' ης εβάσταξαν την υπηρεσίαν, και του μεροληπτικού και αδίκου τρόπου με τον οποίον εφέρθησαν εις την καταδίωξιν των οφειλετών. Διωρίσθησαν δε αντί τούτων, ο πρώην υποδιοικητής Ερμηονίδος Κύριος Ν. Ευγενίδης, ταμίας Βοιωτίας, και ο πρώην υποδιοικητής Δωρίδος Κύριος Βάιος Γεωργίου, ταμίας Θηβών.

17 Σεπτεμβρίου 1838, ονομάζεται δασονόμος Βοιωτίας, ο μέχρι τούδε αρχιδασοφύλαξ και χαρακτηρισμένος δασονόμος Θηβών Ριχάρδος Βάτσον.

28 Σεπτεμβρίου 1838 διορίζεται γραμματέας εις την της Βοιωτίας, ο πρώην γραμματεύς της πανσάσης διοικήσεως Κυνουρίας Κύριος Θ. Χάμπας.

Εις το ταμείον Θηβών μετατίθεται ο Κύριος Αριστείδης Λογοθέτου, μέχρι τούδε υπουργικός γραμματεύς παρά τη επί των Οικονομικών Γραμματεία.

Διά του από 19 (31 Ιανουαρίου 1840) Βασιλ. Διατάγμα απεφασίσθησαν τα εξής: α. απελύθη της υπηρεσίας ο ειρηνοδίκης Δαυλίδος Κύρ. Ν. Αντωνάτος. β. αντ' αυτού προβιβάσθη ειρηνοδίκης Δαυλίδος ο άρχι τούδε γραμματεύς του ειρηνοδικείου Θηβών Κύρ. Α.

Πάλλης. γ. γραμματεύς του ειρηνοδικείου τούτου δικαστηρίου διωρίσθη ο Κύρ. Σωκράτης Χοϊδάς.

Διά του από 22 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου 1840) Β. Διατάγματος ο οικονομικός Επίτροπος Θηβών Κ. Γ. Λέλης μετετέθη ως τοιούτος εις Κυναίθην, ο δε της Κυναίθης Κ. Γ. Μίχου μετατίθεται ως τοιούτος εις Παρνασίδα, αντί του Κ. Γ. Δημητρίου απολυομένου της υπηρεσίας ο δε Κ. Κωνσταντίνος Κυριακός εκ Καλαμών, διωρίσθη οικονομικός Επίτροπος Θηβών αντί του μετατιθεμένου Κ. Γ. Λέλη.

Διά του από 14 Ιουλίου 1842 Β. Διατάγματος διωρίσθη δήμαρχος του δήμου Θηβών της διοικήσεως Βοιωτίας ο Κ. Αναγνώστης Π. Ζώμας, αντί του καταδικασθέντος επί αξιοπίνω πράξει πρώην δημάρχου Βρυζάκη.

Δι' ετέρου Β. Διατάγματος από 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1842) μετατίθενται εναλλάξ, ο μεν Κ. Μπαλιτζής μέχρι τούδε επιστάτης του τελωνείου και ταμίας Κορινθίας εις το τελωνείον και ταμείον Ύδρας ο Κ. Ευστ. Μ. Στεφάνου μέχρι τούδε επιστάτης του τελωνείου από ταμίας Ύδρας εις το ταμείον Θηβών ο δε Κ. Α. Λογοθέτης μέχρι τούδε ταμίας Θηβών εις το ταμείον Κορινθίας και Σικωνίας, εις τον τελευταίον ανατίθενται προσωρινώς και τα χρέη του επιστάτου του τελωνείου Κορινθίας.

Δι' ομοίου εγένετο δεκτή η από της υπηρεσίας παραίτησις του Β' παρέδρου του Ειρηνοδικείου Θηβών Επαμ. Παπά Βασιλείου και διωρίσθη αντ' αυτού ο Στεφ. Βρυζάκης.

Δι' ετέρου υπό την αυτήν ημερομηνίαν διωρίσθη ο Κ. Α. Δανόπουλος Συμβολαιογράφος Θηβών.

Διά Β. Διατάγματος 27 Οκτωβρίου 1844 της αυτής ημερομηνίας διωρίσθη δημοτικός αστυνόμος Θηβών ο Στ. Ν. Βρυζάκης αντί του Γ. Διαμαντή παυομένου.

Διά του από 23 Νοεμβρίου 1848 Β. Διατάγματος διωρίσθη αστυνόμος του δήμου Θηβών ο Κ. Βασίλειος Παπά Χατζής.

Διά του από 4 Ιουλίου 1850 Βασ. Διατάγματος διωρίσθη πάρεδρος του ειρηνοδικείου Θηβών ο Κ. Δημήτριος Τζωρτζής αντί του παραιτηθέντος Κ. Τάσιου Γεωργίου.

Διά του από 30 Αυγούστου Β. Διατάγματος μετετέθησαν εναλλάξ οι γραμματείς των οικονομικών επιτροπών Θηβών και Φωκίδος Η. Ζαβογιάννης και Πολυχροσιάδης, ο μεν πρώτος εις Φωκίδα, ο δε δεύτερος εις Θήβας.

Διά του από 14 Οκτωβρίου ε. ε. Βασ. Διατάγματος ο Κ. Γ. Κριεζής, Γραμματεύς του ειρηνοδικείου Θηβών, μετετέθη ως Γραμματεύς εις το ειρηνοδικεῖον Λεβαδίας

αντί του Κ. Γ. Χαραλαμπίδου, του οποίου απεδέχθη η από της υπηρεσίας παραίτησις. Ο Κ. Γ. Κορινόπουλος, Γραμματεύς του ειρηνοδικείου Ελευσίνος, διωρίσθη ως τοιοῦτος εις το ειρηνοδικεῖον Θηβών. Ο Κ. Χαράλαμπος Πολίτης, διωρίσθη Γραμματεύς του ειρηνοδικείου Κορώνης, αντί του Κ. Θ. Κλάπα, απολυθέντος της υπηρεσίας.

Διά Βασιλικού Διατάγματος υπό ημερομηνίαν 26 Δεκεμβρίου 1838 (7 Ιανουαρίου 1839) απελύθη της υπηρεσίας ο γραμματεύς του ειρηνοδικείου Θηβών Κύριος Γ. Ε. Διαμάντης διορισθείς εις άλλην θέσιν ασυμβίβαστον με τα δικαστικά καθήκοντα, αντ' αυτού δε διωρίσθη γραμματεύς του διαληφθέντος δικαστηρίου ο Κύριος Α. Πάλλης.

Διά του από 13 του αυτού μηνός ε. ε. Β. Διατάγματος διωρίσθη β πάρεδρος του ειρηνοδικείου της νοτείου πλευράς Αθηνών, αντί του Κ. Α. Φανοπούλου, δικηγόρου παρά τω ειρηνοδικείω Θηβών, ο Κ. Δ. Λεβούνης, δικηγόρος.

Διά του από 9 του α. μ. Β. Διατάγματος ο μέχρι τούδε γραμματεύς του ειρηνοδικείου Θηβών, Γ. Θ. Κορονόπουλος, μετετέθη ως τοιοῦτος εις το ειρηνοδικεῖον Γαλαξειδίου, διωρίσθησαν δε ο μεν Λεων. Παπά Νικολάου, γραμματεύς του ειρηνοδικείου Θηβών, ο δε Σπ. Δεσποτόπουλος, γραμματεύς του ειρηνοδικείου Ελευσίνος (Γόρτυνος).

10 Ιουλίου 1838 έγεινε δε δεκτή η παραίτησις του δήμαρχου Θηβών Κυρίου Στεφανάκη.

10 Μαΐου 1850 οι Δασονόμοι Θηβών και Λεβαδείας Σ. Καλογήρου και Δ. Ελασώνος, και οι Δασονόμοι Π. Κίτζος και Α. Μπαλαούρας.

Ο Κ. Δ. Καλόπαις, μέχρι τούδε Ειρηνοδίκης εν Λαμία, ο δε Κωνστ. Παπά-Πάνος, ειρηνοδίκης Καρύστου, μετετέθη ως τοιούτος εις Θήβας.

Διά του από 28 Σεπτεμβρίου 1843 Β. Διατάγματος εγένετο δεκτή η εκ της υπηρεσίας παραίτησις του παρά τω Ειρηνοδικείω Θηβών παρέδρου Κ. Σιλβέστρου Στεφανάκη, προς αντικατάστασιν του οποίου ως τοιούτος διωρίσθη ο Κ. Χρήστος Βρυζάκης.

22 Ιουνίου 1854 δι' ομοίου της αυτής ημερομηνίας

διωρίσθη έπαρχος Θηβών ο πρώην βουλευτής Κ.Α. Λαπουσιάδης αντί του Κ. Ιω. Δελιγιάννη μετατεθέντος εις το νεοσυστηθέν επαρχείον Άργους.

12 Αυγούστου 1850 δι' ομοίου της αυτής ημερομηνίας διωρίσθη δήμαρχος μεν του δήμου Θηβών τη ομωνύμου επαρχίας ο Λάμπρος Δούρος, δημαρχικοί δε πάρεδροι οι Νικόλ. Παπαγεωργίου, Αθ. Δούρος, Αναγνώστης Ανδριανού και Σπύρος Κόρδατσης.

Δι' ομοίου της αυτής ημερομηνίας διωρίσθη αστυνόμος του δήμου Θηβών ο Κ. Παναγής Ιγγλέσης αντί του απολυθέντος τοιούτου Κ. Μ. Ρεβελάκη.

4 Ιανουαρίου 1858 δι' ομοίου απεδέχθη η από της υπηρεσίας παραίτησις του α. παρέδρου του ειρηνοδικείου Θηβών Λουκά Ι. Κατσίνα.

Διάταγμα του Βασιλέως της Ελλάδος Όθωνα για την διαπλάτινση των οδών Διρκης και Οιδίποδος της Θήβας.

Βασιλικό διάταγμα που αναφέρεται στην οικοδόμηση της πόλεως των Θηβών.

Ο ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΑΡΙΘ. 22

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Αυγούστου 1845

Νόμος ΙΕ'
Αριθ. 12,341.

ΝΟΜΟΣ
Περί δημοτικών φόρων
ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας επεκυρώσαμεν και διατάττομεν τάδε.

ΤΜΗΜΑ Α'

Περί προσδιορισμού των δημοτικών φόρων.

Αριθ. 1.

Επιβάλλονται κατά το ενεσιώς έτος 1845 οι εξής δημοτικοί φόροι.

α'. Οι άμεσοι, ήτοι ο έγγειος, ο επί των ζώων, και ο επί των μελισσιών.

β'. Ο έμμεσος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περί των άμεσων δημοτικών φόρων.

Αριθ. 2.

Ο έγγειος δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις δέκα εκατοστά του εγγείου δημοσίου φόρου.

Αριθ. 3.

Ο επί των ζώων δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις τέσσαρα μεν λεπτά επί των μικρών, οκτώ δε επί των όνων και δεκαέξ επί των λοιπών μεγάλων ζώων κατά κεφαλήν.

Αριθ. 4.

Ο επί των ποιμνίων δημοτικός φόρος επιβάλλεται κατά το ήμισυ μενμόνον εις τους δήμους, εν τη περιοχή των οποίων παρεχείμασανμόνον, και εγέννησαν τα ζώα, κατά το ήμισυ δε εις εκείνους εν οίς βόσκουσι το θέροςμόνον.

Αριθ. 5.

Εξαιρούνται των άμεσων φόρων όσα και των δημοσίων προϊόντα ή ζώα.

Αριθ. 6

Ο επί των μελισσιών δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις τρία λεπτά το κοφίνι.

Με βασιλικό διάταγμα που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 12 Αυγούστου 1850

*«διορίσθη δήμαρχος μεν του δήμου Θηβαίων της ομω-
νύμου επαρχίας ο Λάμπρος Δούρος, δημαρχιακοί δε
πάρεδροι οι Νικόλαος Παπαγεωργίου, Αθανάσιος
Δούρος, Αναγνώστης Ανδριανού και Σπύρος Κόρδα-
τσης».*

Ο Λάμπρος Δούρος υπήρξε μια δυναμική προσω-
πικότητα των Θηβών. Γεννήθηκε το 1912 στη Θήβα,
ήταν κτηματίας με αξία ακίνητης περιουσίας 8000
δραχμές. Ήταν γιός του Σωτήρη Δούρου πληρεξουσίου
Θηβών και αγωνιστή του 1829. Εκλέχθηκε πολλές
φορές επαρχιακός σύμβουλος. Δήμαρχος Θηβαίων
διετέλεσε την περίοδο 1850-1856 καθώς και δημοτι-
κός σύμβουλος για πολλά χρόνια.

Το 1856 ερχόμενος σε ρήξη με παράγοντες της
Θήβας, παύθηκε από δήμαρχος με βασιλικό διάταγμα
που εκδόθηκε στις 3 Μαρτίου 1856 με το παλαιό
ημερολόγιο.

*Δι ομοίου της 3 του αυτού μηνός, επαύθη της θέσεως
του δημάρχου Θηβαίων ο Κ. Α. Σ. Δούρος ως ολίγω-
ρος και αδρανής περί την υπηρεσίαν του εν γένει και
ιδίως εις το περί της δημοσίου ασφαλείας αντικείμε-
νον.*

Είναι χαρακτηριστικά το βασιλικό διάταγμα.

Στο μεταβατικό διάστημα από το 1856 έως το 1858
που δήμαρχος εκλέχθηκε ο Γεώργιος Διαμάντης,
διετέλεσε δημαρχεύων του Δήμου Θηβαίων ο Νι-

κόλαος Παπαγεωργίου, Α' Δημαρχιακός Πάρε-
δρος.

Δημοτικός εισπράκτωρ του δήμου Θηβών ήταν
από το 1850 ο Αναστάσιος Λεμπέσης.

Με βασιλικό διάταγμα της 10 Νοεμβρίου 1855
απολύθηκε της υπηρεσίας του ο Κ. Λεμπέσης και διω-
ρίστηκε νέος δημοτικός εισπράκτωρ ο Γεώργιος Π.
Θρεψιάδης.

Αστυνόμος του δήμου Θηβαίων ήταν την περίοδο
1855-1859 ο Ευθύμιος Δ. Βρυζάκης.

Στις 23 Μαρτίου 1859 με βασιλικό διάταγμα διω-
ρίστηκε Αστυνόμος του Δήμου Θηβαίων ο Μανώλης
Φεβελάκης, απολυθέντος του Κ. Βρυζάκη. Στην εφη-
μερίδα της Κυβερνήσεως δημοσιεύθηκαν το 1852 τα
εξής διατάγματα:

*Δι' ετέρου Διατάγματος της αυτής ημερομηνίας διωρί-
σθησαν ειδικοί πάρεδροι κατά τον δήμον Θηβών οι
Κ.Κ. Θεόδωρος Α. Συκαράς του χωρίου Ταχίου, και
Τάσης Κωνσταντίνου του χωριού Νεοχωρίου αντί των
αποβιωσάντων.*

*Διά του από 12 Αυγούστου Β. Διατάγματος απηλλά-
γησαν των χρεών των οι πάρεδροι του ειρηνοδικείου
Θηβών, Κ. Κ. Κύρος, Χ. Σίμου, και Γ. Διαμάντης,
και αντ' αυτών διωρίσθησαν οι Πανούσος Δ. Οικονό-
μου και Σιλβέστρος Στεφανάκης.*

Ληξίαρχοι στην δεκαετία 1850-1860 ήσαν στους Αγίους Θεοδώρους ο Βασίλειος Παπαχατζής με αναπληρωματικό τον κύριο Α. Δασκαλάκη.

Στο Σύρτσι ο Αναγνώστης Δήμου Νίκας και στο Τάχι ο Ιωάννης Λαλιώτης.

Στο Πυρί Θηβών ήταν αναπληρωματικός ληξίαρχος ο Λουκάς Μπάκας.

Δημαρχιακός Πάρεδρος στο Δήμο Θηβαίων την δεκαετία 1850-1860 ήταν ο Χρήστος Βρυζάκης.

Το Νοέμβριο του 1859 με βασιλικό διάταγμα

«επαύθη της θέσεώς του ο δημαρχιακός πάρεδρος του δήμου Θηβαίων κύριος Χρήστος Βρυζάκης».

Ο Χρήστος Βρυζάκης γεννήθηκε το 1806 στη Θήβα. Πατέρας του ήταν ο Νικόλαος Βρυζάκης ο οποίος είχε ενεργή συμμετοχή στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821. Μετά την κατάλυση της Θήβας από τον Ομέρ Βρυώνη και τον Κιοσέ Μεχμέτ ο Χρήστος Βρυζάκης μαζί με την οικογένειά του εγκατέλειψαν την Θήβα και κατέφυγαν αρχικά στην Σαλαμίνα και κατόπιν στον Πόρο και στην Αίγινα.

Επέστρεψε στην Θήβα το 1828 και ασχολήθηκε ενεργά για την αποκατάσταση της κατεστραμμένης περιουσίας της ευπορης οικογένειάς του.

Σύμφωνα με το Κατάλογο των εχόντων προσόντα ενόρκων Θήβας, ο Χρήστος Ν. Βρυζάκης το 1859 είχε όλα τα προσόντα για ένορκος, η αξία της ακίνητης περιουσίας του ήταν 8000 δραχμές και το ετήσιο ει-

σόδημά του 1500 δραχμές. Εκλέχθηκε αρκετές φορές Δημοτικός Σύμβουλος και διετέλεσε Δημαρχιακός Πάρεδρος του Δήμου Θηβαίων την περίοδο 1858-1859 και 1862-1863.

Δήμαρχος Θηβαίων στις 27 Ιουλίου 1858 διορίστηκε ο εκλεγμένος Δημοτικός Σύμβουλος Θηβαίων Γεώργιος Διαμάντης.

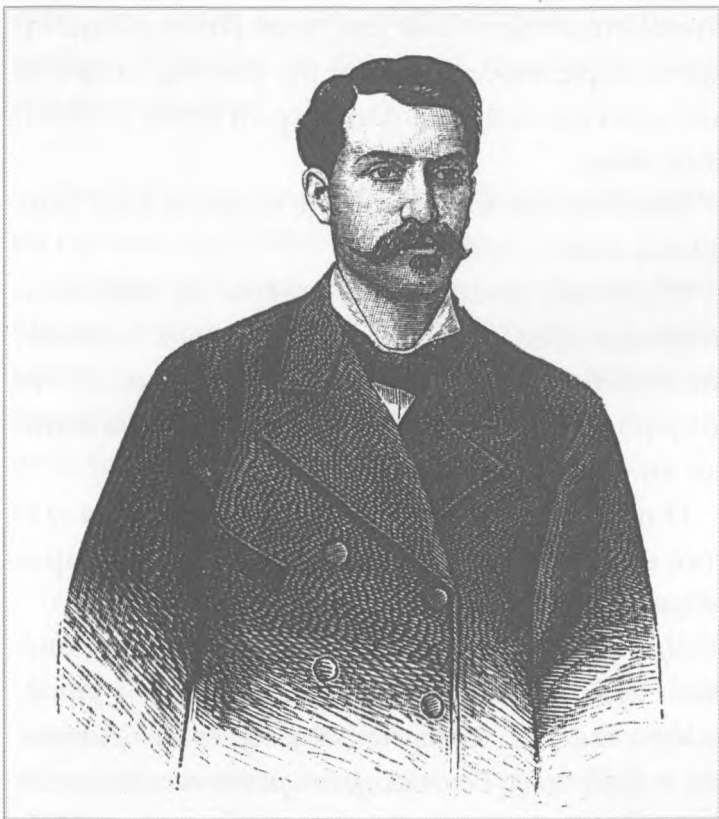
Το εκδοθέν διάταγμα που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως μας πληροφορεί:

«Διά Βασιλικού Διατάγματος εκδοθέντος τη 27 Ιουλίου 1858 διωρίσθη δήμαρχος του Δήμου Θηβαίων ο Κ. Γεώργιος Διαμάντης, δημαρχιακοί πάρεδροι οι Χρήστος Βρυζάκης, Αντώνιος Παπακωνσταντίνου, Γ. Ανδριανός και Αθανάσιος Ν. Μπασιάκος».

Η θητεία του Γεωργίου Διαμάντη στο Δήμο Θηβαίων διήρκησε τέσσερα ολόκληρα χρόνια και ήταν πολύ παραγωγική. Αλλαγές στο Δήμο Θηβαίων έγιναν την περίοδο αυτή μόνο στους Δημαρχιακούς Παρέδρους Χρήστο Ν. Βρυζάκη και Αντώνιος Παπακωνσταντίνου.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι παράλληλα με την δημαρχιακή του θητεία, ο Γεώργιος Διαμάντης ήταν συγχρόνως και Βουλευτής.

Ο Γεώργιος Διαμάντης γεννήθηκε το 1814 στην Θήβα. Η οικογένειά του έλαβε ενεργό μέρος στην επανάσταση του 1821 και ο ίδιος μικρός ακόμα έζησε τις κακουχίες του αγώνα, ακολουθώντας την οικογένει-

Διομήδης Γ. Διαμάντης.

νειά του στη Σαλαμίνα όπου κατέφυγε κυνηγημένη από τους Τούρκους.

Στη Σαλαμίνα ο Γεώργιος Διαμάντης έμαθε τα πρώτα του γράμματα.

Ο Γεώργιος Διαμάντης υπήρξε αναμφισβήτητα μια μεγάλη μορφή της εξαιρετικά δραστήριας γενιάς του

1830, η οποία γεννήθηκε στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα. Έζησε και βίωσε τον μεγάλο εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821 και ήταν αυτή η γενιά η οποία εκαλείτο πλέον να κτίσει και να ανανεώσει το πρόσωπο του ελεύθερου πλέον ελληνισμού.

Ο Γεώργιος Διαμάντης από νεαρά ηλικία ασχολήθηκε ενεργά με τα κοινά της Θήβας, προσπαθώντας να βοηθήσει στην ανοικοδόμηση της κατεστραμμένης από τον αγώνα πόλης.

Διετέλεσε πρώτος Δημοτικός αστυνόμος στο Δήμο Θηβαίων, δίνοντας μεγάλες μάχες για την καταπολέμηση της ληστείας.

Διετέλεσε Δήμαρχος Θηβαίων από το 1858 έως το 1862 και εκλέχθηκε Βουλευτής Αττικοβοιωτίας στις εκλογές του 1856, του 1859 και του 1868.

Η αξία της ακίνητης περιουσίας του στην διάρκεια της Δημαρχιακής και Βουλευτικής του θητείας ήταν 8000 δραχμές και το ετήσιο εισόδημά του 1500 δραχμές.

Στην οδό Πινδάρου και Κέβητος ο Γεώργιος Διαμάντης έκτισε την νεοκλασικού ρυθμού κατοικία του στην δεκαετία του 1870. Για την διακόσμηση των διαφόρων δωματίων εργάστηκαν πολλοί έλληνες και ξένοι ζωγράφοι.

Η οικία αυτή χρησιμοποιήθηκε στην δεκαετία του 1890 για την στέγαση των γραφείων της Αγγλικής εταιρείας για την αποξήρανση της Κωπαΐδας. Στις 31 Οκτωβρίου 1860 το Δημοτικό Συμβούλιο των Θηβών

με τον υπ' αριθμόν ΙΗ' απόφασή του πρότεινε στο αρμόδιο υπουργείο την έγκριση του σχεδίου πόλεως των Θηβών.

Το βασιλικό διάταγμα που επικύρωσε την απόφαση αυτή του δημοτικού συμβουλίου εκδόθηκε τον Ιούλιο του 1861 και ανέφερε τα εξής:

Περί του σχεδίου της πόλεως Θηβών.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες υπ' όφιν την υπ' αριθ. από 31 Οκτωβρίου π. ε. πράξιν του δημοτικού συμβουλίου Θηβαίων, επί υξ προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών υπουργού ασπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Η πόλις Θηβών θέλει οικοδομείσθαι κατά το συνημένον και φέρον την υπό σημερινήν ημερομηνίαν Ημετέραν έγκρισιν διάγραμμα.

Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.

Εν Αθήναις τη 4 Ιουλίου 1861

Εν ονόματι του Βασιλέως

Η Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η παράδοση που θέλει ως πατρίδα του Ευαγγελιστού Λουκά, την πόλη των Θηβών, καθώς και τον τάφο του, να είναι στο ομώνυμο ναό που βρίσκεται

Νοτιοδυτικά της πόλεώς μας, ήταν βαθιά ριζωμένη, αιώνες τώρα, στους κατοίκους όχι μόνο της επαρχίας μας, αλλά και σε άλλα πολλά μακρινά κράτη με ορθόδοξη πίστη.

Μετά την απελευθέρωση της Θήβας ο ναός ήταν τελείως κατεστραμένος.

Η ρωσική πρεσβεία τον Νοέμβριο του 1860 ανταποκρινόμενη σε σχετικό αίτημα του Δήμου Θηβαίων, αποφάσισε να βοηθήσει οικονομικά την προσπάθεια ανέγερσης του ερειπωμένου ναού του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά.

Η παρακάτω είδηση που δημοσιεύθηκε στην «Γενική εφημερίδα της Ελλάδος» μας δίνει χρήσιμες πληροφορίες.

Προ καιρού ήδη, η ενταύθα Ρωσική Πρεσβεία απέστειλε 2200 δραχμάς κληροδότημα του αιδιόμου μητροπολίτου Κιέβου Κ. Φιλάρετου υπέρ της ανοικοδομήσεως του εν Θήβαις της Βοιωτίας ηρειπωμένου ναού του αγίου Αποστόλου και ευαγγελιστού Λουκά, ένθα κατ' αρχαιοτάτην παράδοσιν ετάφη ο ευαγγελιστής ούτος. Ήδη δε πάλιν η αυτή Πρεσβεία απέστειλε δραχμάς 809 και λεπτά 72, άς, ο διάσημος εκκλησιαστικός συγγραφεύς και εν ενεργεία σύμβουλος της Ρωσικής αυτοκρατορίας Κ. Μουραβιέβος θείω ζήλω προσήνεγκε προς αυτόν τούτον τον σκοπόν. Το δημοτικόν συμβούλιον Θηβαίων αποδεξάμενον μετ' ευγνωμοσύνης τας ειρημένας δωρεάς, το μενόνομα του μακαρίτου Μητροπολίτου Φιλάρετου ενέγραψεν εις τα δίπτυχα του προκειμένου ναού, ίνα μνημονεύηται

εσαεί, προς δε τον Κ. Μουραβιέβον εξέφρασε δια της υπ' αριθμόν 54 πράξεως του πλήρεις τας ευχαριστίας και την ευγνωμοσύνη αυτού.

Στις 6 Σεπτεμβρίου 1861 έγινε δολοφονική επίθεση εναντίον της βασίλισσας Αμαλίας.

Το δημοτικό συμβούλιο Θηβών συνεδρίασε έκτακτα και έστειλε την παρακάτω καταγγελία, η οποία μας περιγράφει και τις αντιδράσεις του Δήμου και των κατοίκων όταν πληροφορήθηκαν για την στυγερή αυτή πράξη.

Εν Θήβαις τη 8 Σεπτεμβρίου 1861.

Η στυγερά πράξις κατά της ζωής της Α. Μ. της Σεπτής ημών Ανάσσης διήγειρεν ενταύθα, άμα γνωσθέντος σήμερον του ανοσιωτέρου τούτου των κακουργημάτων, τα ζωηρότερα κατ' αυτού αισθήματα αγανακτήσεως του λαού και ευγνωμοσύνης προς τον Ύψιστον τον σώσαντα την Σεπτήν ημών Ανασσαν και την πατρίδα.

Την 3 μ.μ. ώραν εψάλη εκτενής δοξολογία εν τω Ναώ ένθα συνέρρευσεν άπασα η πόλις δοξάσασα και ευλογήσασα μετά πλείστης όσης συγκινήσεως και κατανί-

ξεως το όνομα του Υψιστου, διασώσαντος την ζωήν της Βασιλίσσης και μετ' αυτής την πατρίδα.

Άκρα ησυχία και τάξις επικρατεί.

Το Δημοτικόν Συμβούλιον Θηβαίων συνελθόν αυθωρεί εξέδοτο κατάλληλον ψήφισμα επί τη διασώσει της Σεπτής Ανάσσης.

Τα αυτά αισθήματα θέλει εγειρεί η είδησις του στυγερωτάτου κακουργήματος και εις όλον τον λαόν της Επαρχίας.

*Ο Δήμαρχος Θηβαίων
Γεώργιος Διαμάντης*

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΗΒΩΝ

Η πόλη των Θηβαίων, η οποία βγήκε σχεδόν κατεστραμένη από το εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821, αντιμετώπιζε έντονα την έλειψη μεγάλων ιερών ναών, για την κάλυψη των λατρευτικών αναγκών των κατοίκων της Θήβας.

Οι Δήμαρχοι με επαναλημένες επιστολές στην κυβέρνηση ζητούσαν πάντοτε την συνδρομή της πολιτείας για την ανέγερση μητροπολιτικού Ναού.

Τον Ιούνιο του 1869 εκδόθηκε το παρακάτω Διάταγμα.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Προ ανεγέρσεως ιερού ναού εν τη πόλει Θηβών

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών
υπουργείω απεφασίσαμεν και διατάττομεν.*

*Ο εν τη πόλει Θηβών εγερθησόμενος Ιερός Ναός θέ-
λει οικοδομηθή κατά το επισυνημμένον και φέρον την
Ημετέραν έγκρισιν διάγραμμα.*

*Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει δη-
μοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.*

Εν Αθήναις την 5 Ιουλίου 1861.

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Η Βασίλισσα

ΑΜΑΛΙΑ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 13 Οκτωβρίου 1862 δημοσιεύθηκε στην εφη-
μερίδα της Κυβερνήσεως η παρακάτω αγγελία, με
την οποία δόθηκαν χρήματα για την ανέγερση Ιερού
ναού.

*Διά Διατάγματος από 13 Οκτωβρίου π.ε. ενεκρίθη να χο-
ρηγηθώσι τα εν τη Εθνική Τραπεζή, υπάρχοντα υπόλοι-
πα των υπέρ των εκ του σεισμού παθόντα Θηβαίων
συνεισφορών, συμποσούμενα εις δραχ. 11,775,·87 εις
τον δήμον Θηβαίων ίνα διατεθώσιν υπ' αυτού αποκλειστι-
κώς εις την ανέγερσιν Μητροπολιτικού ναού εν Θήβαις.*

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ ΘΗΒΩΝ

Οι ενέργειες του Δήμου Θηβαίων για την σύσταση τη-
λεγραφείου στην Θήβα μετά τις συνεχείς επισκέψεις
του Δημάρχου Κ. Γ. Διαμάντη στο υπουργείο εσωτε-
ρικών είχαν θετικά αποτελέσματα.

Με βασιλικό διάταγμα της 9-2-1862 συστάθηκε
στην πόλη των Θηβών τηλεγραφείο.

Δημοσιεύουμε τα Βασιλικά Διατάγματα που ανα-
φέρονται στο τηλεγραφείο, που για την εποχή αυτή
ήταν πολύ σημαντικότατο γεγονός που βοηθούσε τα
μέγιστα τους κατοίκους.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως εν Θήβαις τηλεγραφείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Έχοντες υπ' όψιν τα άρθρα 2 και 3 του ΧΝΔ' νόμον,
επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών
Υπουργού, απεφασίσαμεν και διατάττομεν. Εγκρίνο-
μεν να συστηθεί εν Θήβαις τηλεγραφείον Γ' τάξεως.
Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών υπουργός θέλει εκτε-
λέσει το παρόν Διάταγμα.*

Εν Αθήναις τη 9 Φεβρουαρίου 1862.

ΟΘΩΝ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

*Άποψη της Θήβας σε φωτογραφία τον 1880.
Διακρίνεται ο Καταλανικός Πύργος καθώς και αρχοντικές κατοικίες Θηβαίων Προεστών.*

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί της τάξεως και των της υπηρεσίας
ωρών του τηλεγραφείου Θηβών.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Έχοντες υπ' όψιν το από 9 Φεβρουαρίου ε.ε. Ημέτερον
Διάταγμα, το άρθρον 3 του ΧΝΔ' νόμου και το άρθρον
19 από 13 Οκτωβρίου 1861 Ημετέρου Διατάγματος,
εν προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουρ-
γώ αποφασίσαμεν και διατάσσομεν.*

*Το εν Θήβαις συστηθέν τηλεγραφείον τάσσεται εις την
τάξιν των τηλεγραφείων, και ως προς τας ώρας της υπη-
ρεσίας υπάγεται εις την ιδίαν κατηγορίαν. Εις το τηλε-
γραφείον γίνονται δεκτά προς μεταβίβασιν από της
σήμερον ίδιον εσωτερικά και διεθνή τηλεγραφήματα.*

*Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός θέλει και
εκτελέσει το παρόν Διάταγμα.*

Εν Αθήναις τη 10 Φεβρουαρίου 1862.

ΟΘΩΝ

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τα εγκαίνια του τηλεγραφείου Θηβών έγιναν στις
10 Φεβρουαρίου 1862 (παλαιό ημερολόγιο) η «Γενική
Εφημερίς» έγραψε την εξής ανταπόκριση:

ΕΚ ΘΗΒΩΝ την 11 Φεβρουαρίου 1862

*Χθές περί την ενδεκάτην ώραν π.μ. εγένετο η εγκαθί-
δρυσις του συσταθέντος ενταύθα τηλεγραφείου.*

*Ο σεβσ. επίσκοπος Θηβών και Λεβαδείας μετά του
κλήρου έψαλεν αγιασμόν, εις όν παρήσαν άπασαι αι
αρχαί, πολιτικά και στρατιωτικάί, ο δήμαρχος μετά
των μελών του δημοτικού συμβουλίου και πλήθος πο-
λιτών.*

*Μετά τον αγιασμόν εψάλη ο βασιλικός ύμνος, τον
οποίον παρηκολούθησαν ζωηρόταται ζητωκραυγαί. Εί-
τα δε ο έπαρχος Θηβών, κ. Ι. Κ. Δελιγιάννης, απηύ-
θυνε την εξής προσλαλίαν.*

Κύριοι!

*«Την ημέραν ταύτην καθ' ην συνήλθομεν ενταύθα διά
να παρευρεθώμεν εις τον ψάλεντα υπό του σεβασμ.
επισκόπου μας αγιασμόν δια την εγκαθίδρυσιν του τη-
λεγραφείου, την ημέραν, λέγω, ταύτην πρέπει να κα-
τατάξωμεν μεταξύ των ωραιότερων της ζωής μας
ημερών. Και τώντι, τοιαύτη είναι η σημερινή ημέρα
όταν αναλογοισθώμεν ότι η πόλις αύτη, εις ην συνεστά-
θη ο τηλεγράφος, η Καδμεία αυτή, ήτις προς τόσων
χιλιάδων ετών κατέστησεν εις τους προπάτοράς μας
γνωστά τα γράμματα, δι ών εδοξάσθη η πατρίδα μας,
δύνатаί σήμερον δια της μυθώδους ταύτης εφευρέσεως
του ανθρωπίνου νούς να συνεννοήται εν βραχιτάτω
χρόνω μεθ' όλης της Ευρώπης.*

*Είθε δε η μεγίστη αύτη των ανθρωπίνων επινοήσεως
να χρησιμεύση εις το να μεταδίδη εις τα πέρατα της
γης ουχί δυσπραγίας την πατρίδος, ουχί σπαραγμούς
εσωτερικούς, αμαυρόνοντας το ένδοξον ελληνικόν όνο-
μα, αλλά τη ευημερίαν, την εύκλειαν, και το μεγαλεί-*

ον της πατρίδος μας υπό το πατρικό σκήπτρον των καθιμμένων επί του θρόνου της Ελλάδος. Όθεν ας δεωμέθα εκ βάθους καρδίας του υγιότου περί τούτου και ας ευχώμεθα υπέρ των Α.Α. Μ.Μ. των σεβαστών βασιλέων μας.

«Ζήτω ο Βασιλεύς, ζήτω η Βασίλισσα».

Ο Γεώργιος Διαμάντης πέθανε στις 20 Αυγούστου του 1875.

Η Εφημερίδα Βοιωτία που εξέδιδε ο Λουκάς Μπέλλος έγραψε για τον θάνατο του Γεωργίου Διαμάντη τα εξής:

Δι έλλειψιν χώρου δεν ηδυνήθημεν εγκαίρως να αναγγείλωμεν τον κατά την 20 Αυγούστου συμβάντα θάνατον του Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ ανδρός, πολλάκις, ανελθόντος εις τα ύπατα της ημετέρας επαρχίας αξιώματα. Ο μακαρίτης δια της αξιοπαίνου φιλοπονίας εκτησάμενος ικανήν περιουσίαν διέσωσεν ταύτην δια λελογισμένης οικονομίας. Εχρήσαντο δε ταύτη ελευθερίως ικανά εξοδεύσας περί τε τ εν Ευρώπη εκπαίδευσιν των υιών του Νικολάου και Διομήδους και εις την προίκα της καλής και αξιοράστου θυγατρός του Θεανούς, ης ο πρόωρος θάνατος ως και της εναρέτου συζύγου του Γαρουφαλιάς, θυγατρός του αειμνήστου Μηλαΐτου, Ψαριανού. Υπήρξε δια τον μακαρίτην βαθύ τραύμα. Μη προφθάσας να συντάξη διαθήκην ούτε εις εκκλησίαν, ούτε εις σχολείον ή άλλο φιλανθρωπικόν έργο αφείκε τι εκ της εις εκατοντάδας χιλιάδων δραχ-

μών ανερχομένης περιουσίας του. Είθε οι υιοί αναπληρώσουσι την έλλειψιν ταύτην του πατρός.

Ο Βασιλέας Όθωνας τον Οκτώβριο του 1861 ζήτησε από το Ναύαρχο Κωνσταντίνο Κανάρη να σχηματίσει Κυβέρνηση. Ο Ναύαρχος υπέβαλε ένα υπόμνημα με προϋποθέσεις για να σχημάτιζε Κυβέρνηση. Το υπόμνημα αυτό το απέριψε ο Βασιλιάς. Από την περίοδο αυτή εκδηλώθηκε αρχικά στο Ναύπλιο και αργότερα επεκτάθηκε η εξέγερση εναντίον του Βασιλιά. Η Κυβέρνηση του Μιαούλη που είχε διορισθεί από το Βασιλιά ανησύχησε. Ο Κυβερνητικός Στρατός που έσπευσε στο Ναύπλιο κατέπνιξε την εξέγερση. Στην Θήβα σύμφωνα με τον έπαρχο Κ. Δελιγιάννη επικρατούσε την περίοδο αυτή το εξής κλίμα.

Εν Θήβαις, την 25 Μαρτίου 1862 ώρα 2 μ.μ.

ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Μετά πλείστης λαμπρότητος και ευθυμίας επανηγυριάσθη ενταύθα η εορτή. Ζωηραί ζητοκραυγαί υπέρ του ΑΑ. ΜΜ. ετελείωσαν την τελετήν. Άκρα ησυχία και τάξις.

Ι. Κ. Δελιγιάννης, Έπαρχος Θηβών.

Την 1η Οκτωβρίου του 1862 το βασιλικό ζεύγος ξεκίνησε ένα ταξίδι στην επαρχία, έχοντας αντικαταστήσει την κυβέρνηση Μιαούλη με αυτήν του Γενναίου Κολοκοτρώνη. Οι σταθμοί της βασιλικής περιοδίας

ήταν πάρα πολλοί. Στις 10 Οκτωβρίου η Αθήνα επαναστάτησε και ο στρατός πέρασε με το μέρος των αντιβασιλικών επαναστατών ζητώντας και αυτός την αποχώρηση του βασιλιά από την Ελλάδα. Το ψήφισμα που εκδόθηκε συντάχθηκε από το σημαντικό στέλεχος της επανάστασης, τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη.

Ο Όθωνας αναγκάστηκε στις 11 Οκτωβρίου να αναχωρήσει εκδιωγμένος από την Ελλάδα. Πάρα πολλοί κάτοικοι τις πρώτες επαναστατικές ημέρες ζητούσαν επίμονα την απομάκρυνση οθωνικών δημάρχων. Στην Θήβα μετά από διαδήλωση ζητήθηκε η απομάκρυνση του Γεωργίου Διαμάντη δημάρχου Θηβαίων.

Η προσωρινή κυβέρνηση για να νομιμοποιήσει τις ενέργειες αυτές των πολιτών προχώρησε στην θεσμοθέτηση νόμων.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Περί των υπό της επαναστάσεως
παυθέντων δημάρχων.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Προσωρινή Κυβέρνησις

Πληροφορηθέντες, ότι εν τισι δήμοις του Κράτους ο λαός εγερθείς και ανακηρύξας την κατάλυσιν της πεσούσης δυναστείας, προέβη συγχρόνως και εις την παύσιν των εν τοις δήμοις τούτοις δημάρχων, εν άλλοις δε δήμαρχοι, άμα ιδόντες τον λαόν εγερθέντα και διεκδικούντα τα εαυτού δικαιώματα, καταλιπόντες την εμπιστευθείσαν αυτοίς αρχήν έφυγον.

Θεωρούντες, ότι η κατάλυσις αύτη των δημάρχων, η υπό του επαναστάντος λαού εν τω κυριαρχικώ αυτού δικαιώματι γενομένη, εμφαίνει την κατά των παυθέντων δημάρχων αγανάκτησιν του πλήθους, είτε ως γενομένων κατά το παρελθόν ασυστόλως και αναντιρρήτως οργάνων της αθετήσεως των νόμων, είτε ως άλλως καταθλιψάντων τους εαυτών συνδημότας, ή νοθευσάντων την κατά τας εκλογάς έκφρασίν των.

Ότι η πράξις αύτη του επαναστάντος λαού, όπου επράχθη μαρτυρεί ενκρινώς, ότι οι υπ' αυτού παυθέντες απώλεσαν την εμπιστοσύνην των συνδημοτών των, είναι δε δια τούτο ανάξιοι εντολοδόχοι αυτών, ουδ' ικανοί να διαχειρισθώσιν επί πλέον τα κοινά πράγματα των οικείων δήμων. Ότι οι τας εαυτών θέσεις εγκαταλιπόντες κατά τον χρόνον της επαναστάσεως δημαρχοι παρέλειψαν σπουδαιότατον καθήκον, το να διατηρήσωσιν και εν τη επαναστάσει την κοινήν ησυχίαν και φροντίσωσιν προς πρόληψιν των πράξεων ή συμβεβηκότων, τα οποία εδύνατο ν' αναρέσωσι αυτήν, παράλειψις δε τοιαύτη καθιστά αυτούς αναξίους της εμπιστοσύνης των συνδημοτών των. Και ότι οι ως είρηται απολέσαντες την εμπιστοσύνην των εκλογέων των δεν δύνανται ν' απολαμβάνωσιν την της Κυβερνήσεως.

Κατά γνωμοδότησιν του Υπουργικού Συμβουλίου και κατά πρότασιν του επί των Εσωτερικών Υπουργού.

Ψηφίζομεν

A) Κηρύττομεν πεπανμένους των δημαρχιακών καθηκόντων

εκείνους των δημάρχων ή των εκπληρούντων τα χρέη δημάρχων δημορχιακῶν παρέδρων, τους οποίους οι συνδημόται των επαναστατήσαντες έπαυσαν κατά το από της ενάρξεως της επαναστάσεως εν Βονίτση μέχρι της 18 Οκτωβρίου, συμπεριλαμβανομένης χρονικόν διάστημα.

Β) Κυρύττομεν ωσαύτως πεπανμένης των δημορχικῶν καθηκόντων των εκείνους των δημάρχων ή των εκπληρούντων τα έργα δημάρχου δημορχικῶν παρέδρων, όσοι κατά το ειρημένον διάστημα εγκατέλιπον τας εαυτῶν θέσεις.

Γ) Ο επί των Εσωτερικῶν Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Ψήφισμα.

Εν Αθήναις την 19 Οκτωβρίου 1862,

Η Προσωρινή Κυβέρνησις

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Πρόεδρος

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Μ. ΡΟΥΦΟΣ

Οι Υπουργοί της Επικρατείας

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ, Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ, Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Δ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,

Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γενικός Γραμματεὺς

Ν. Α. Χασιόπουλος

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη σφαγίς της Επικρατείας.

Εν Αθήναις, την 10 Νοεμβρίου 1862

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Περί της αναπληρώσεως των υπό της επαναστάσεως παυθέντων δημάρχων

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προσωρινή Κυβέρνησις

Ιδόντες το από 10 λήγοντος Ψήφισμα περί των υπό του λαού καταλυθέντων ή εγκαταλιπόντων τας θέσεις αυτών Δημάρχων ή Παρέδρων.

Θεωρούντες, ότι ενιαχού ή υπό του λαού γενομένης κατάλυσις περιέλαβε πάντα τα όργανα της εκτελεστικής των Δήμων αρχής, αλλαχού δε πάντα επίσης τα όργανα ταύτα εγκατέλιπον τας θέσεις αυτών.

Θέλοντες να θεραπεύσωμεν εκ των ενόντων την ανάγκην της διοικήσεως των δήμων τούτων.

Ακούσαντες την γνώμην του Συμβουλίου των Υπουργών της Επικρατείας κατά πρότασιν του επί των Εσωτερικῶν υπουργού.

Ψηφίζομεν

1) Εν τοις Δήμοις, εν οίς, είτε κατελύθησαν υπό του λαού είτε εγκατέλιπον τας θέσεις αυτών πάντα τα όργανα της εκτελεστικής αρχής, θέσεις διορισθη δι' ειδικού Θεσπίσματος προσωρινός Δήμαρχος εις εκ των Δημοτικῶν Συμβούλων.

2) Ο επί των Εσωτερικῶν Υπουργός θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει το παρόν Ψήφισμα.

Αθήνησι, τη 20 Οκτωβρίου 1862.

Η Προσωρινή Κυβέρνησις

Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Πρόεδρος

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ

Οι Υπουργοί της Επικρατείας

Θ. Α. ΖΑΪΜΗΣ, Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ, Ε. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,
Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ, Δ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ,
Β. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γενικός Γραμματεύς

Ν. Α. Χατσόπουλος

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη

σφαγίς της Επικρατείας.

Εν Αθήναις, την 10 Νοεμβρίου 1862

Ο Υπουργός της Δικαιοσύνης

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Στις δύσκολες αυτές ημέρες η πόλη των Θηβών βυθίστηκε στην αναρχία. Η ληστεία στην πόλη αλλά και γενικότερα σε ολόκληρο το νομό Βοιωτίας πήρε ανησυχιακές διαστάσεις. Προσωρινά δημαρχεΐον διορίστηκε ο Χρήστος Ν. Βρυζάκης, δημαρχιακός πάρεδρος Θηβών την περίοδο αυτή. Μια εικόνα της πόλης των Θηβών την περίοδο αυτή μας δίνει η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ.

Θήβα 3 Απριλίου 1863

(ιδιαιτ. άλληλ. Παλιγγενεσίας)

Αμέσως μετά την μεταπολίτευσιν αι επαρχίαι Θηβών και Λεβαδείας διετέθησαν ανωμάλως και πολλά εν αυταίς έλαβον χώραν αδικήματα, η δε ληστεία τόσω την

κεφαλήν έδειξεν απειλητικήν ώστε και εν τη πόλη Θηβών τολμήσασα εισέβαλε και τρεις απήγαγεν αιχμαλώτους. Η εμφάνισις όμως του ταγματάρχου κ. Βακάλογλου ως διοικητού του μεταβατικού και κατά συνετά μέτρα οισ αχρήσατο προς καταδίωξιν της ληστείας ανήνεγκον εις τους κατοίκους το απολεσθέν αυτών θάρρος και εχορήγησαν ούτως ειπεύν αυτοίς την ελευθέραν ενέργειαν. Τα μάλλον δε τούτων συντελεστικά εις την επανέλευσιν της κοινής τάξεως μου εφάνησαν ή έμφρων και γλυκεία προς πάντας συμπεριφορά του κ. ταγματάρχου, η ανάθεις της διοικήσεως της μοίρας Βοιωτίας εις την επίσης αξίαν των περιστάσεων επιδείξαντα συνετήν διαγωγήν υπομοίραρχον Ιω. Φωτοβάτιον, ο διορισμός του γενναίου ανθυπομοιράρχου Ζ. Κρικελοπόλου ως μεταβατικού κατά τας επαρχίας Θηβών και Λεβαδείας, του γνωστού δια τας οποίας επήνεγκεν επί εικοσαετίαν φοβεράς εις την ληστείαν καταστροφάς, δια και μόνον το όνομά του εμπνέει πανικόν φόβον εις την της κοινωνίας και η περιοδεία ανακρυτού μαρτυρούσαν προδήκως ότι ο νόμος υφίσταται σταθερώς ενεργών μεθ' όλης της δραστηριότητας και αυστηρότητας ανεξαρτήτως και ακεραίως, μη φειδόμενοι ούτε δημάρχων, ούτε παρέδρων εγκληματιών,

Η κατά την εποχήν όμως ταύτην γόνιμον πολλών αιτιών παραγουσών την ληστείαν και άλλα αδικήματα κατά τας επαρχίας αυτάς, απομάκρυνσις του ανακριτού απεθάρρυνε τους φιλησύχους κατοίκους και έκαμε

να ανακύψωσιν οι εις τας αδικοπραγίας ρέποντες, διό και εκρίθη αυστηρώς αποδοθείσα εις αυτογνωμοσύνην του ανακριτού, αποχωρήσαντος ίσως χάριν των εφετών.

Την ανάγκην της παρουσίας ανακριτού κατά τους μήνες απριλίου και μαιΐον και της περιοδείας δυνατού τινός αποσπάσματος πεζικού υπό συνετόν και έμπειρον αξιωματικόν παρακαλώ να συστήσητε όπου δει δια της εντίμου εφημερίδος σας και βεβαιωθήτε ότι ενεργεΐτε την κοινωνίαν.

Στο χώρο της τοπικής Ατοδιοίκησης έγιναν την περίοδο αυτή οι παρακάτω αλλαγές οι οποίες και δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Σε συνεδρίαση της 13ης Νοεμβρίου 1862 επαύθει της θέσεώς του ο Α΄ Δημαρχιακός Πάρεδρος Θηβών. Έπαρχος Θηβών διορίσθει ο Α. Τσαμαδός αντί του Λ. Παπανικολάου που αντικαταστάθηκε. Νομάρχης Βοιωτίας τοποθετήθηκε ο Κ. Θεοδώρου αντί του Ιωάννη Μαυρομμάτη που απομακρύνθηκε.

Αστυνόμος του Δήμου Θηβαίων τοποθετήθηκε ο Σπύρος Χ. Δούρος και απομακρύνθηκε ο Βασίλειος Φλώρος.

Έπαρχοι Θηβών στην περίοδο 1862-1866 τοποθετήθηκαν οι κύριοι Νίκος Δικαίος και Ξ. Μοναστηριώτης.

Απόδειξη δια' όραχ 5.

εξακου αυτοσ συνάμυνα ορα' λαδ Τυριαβ. κοσρα
αλαφ λα Τυριαβ Τυκίονα εγ ανάλισα φραγγί
οίντε αριδ/5φ δια' δύο ημερομιάδια εσασ ηγία
3 δια' αμαμα λα Πτελεματ Κανελάρωα η' 2
πυ
ώδωρα .

α' Κούρασι
Παύλαρα
μάρτος βενεζου

οδύμαρα

Νύχτ 22 θηριό 1878

Οδάλια

Χρον ηγασ

Γίν τή αγροαλαί

Αδ η Κραίουα

Απόδειξη πληρωμής του Δήμου Θηβαίων με την υπογραφή του Δημητρίου Καστάνη.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄

Η επανάσταση του 1862 εκτός από την έξωση του Όθωνα προχώρησε και σε φιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις αναβαθμίζοντας μεταξύ των άλλων και το ρόλο της τοπικής αυτοδιοίκησης. Για τις αναγκαίες μεταβολές που έπρεπε να γίνουν στο χώρο των δημαρχιών έγραψε πρωτοσέλιδο εφημερίδα ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ στις 26 Νοεμβρίου 1863.

Περί δημαρχιών

Μετά την εις τον θρόνον ανάβασιν του βασιλέως, γενομένην υπό αρίστους οιωμούς και την σύστασιν νέας κυβερνήσεως, εισερχόμεθα εις τον νέον πολιτικόν βίον. Το υπουργείον, σχηματισθέν κατά πρότασιν του πρωθυπουργού εκ προσώπων της εμπιστοσύνης αυτού, και μη περιλαμβάνον ετερογενή στοιχεία, δύναται να βαδίση απαρεγκλίτως την κυβερνητικήν πορείαν. Τα έργα εκάστης κυβερνήσεως είναι πάντοτε σπουδαία και σοβαρά, σπουδαιότερα όμως και σοβαρώτερα καθίστανται εις ανωμάλους περιστάσεις και εις εποχήν αναδιοργανώσεως. Πολλά και διάφορα είναι τα αντικείμενα τα οποία απασχολήσωσι την προσοχήν της νέας κυβερνήσεως και τα οποία περιπτόν ίσως είναι να μνημονεύσωμεν. Νομίζομεν δε ότι εν των σπουδαιότερων αντικειμένων τα οποία πρέπει να εφελκύσωσι σπουδαίως την προσοχήν της, είναι και το περί διοίκησης των δήμων και η επανόρθωσις των λαβόντων χώραν ατοπημάτων δια της παύσεως των δημοτικών

αρχών των πλείστων δήμων και της αντικαταστάσεως αυτών δια προσώπων διορισθέντων υπ' αυτής της εκτελεστικής εξουσίας. Η υπηρεσία των δήμων ευρίσκεται ως εκ τούτου εις παραλυσίαν, οι δε δημόται, των οποίων αι δημοτικά αρχαί κατελύθησαν αδικώς και εκ πνεύματος φατριαστικού, δικαιούνται να επικαλεσθώσι θεραπείαν παρά της νυν κυβερνήσεως, δυσανασχετούντες δια την παραβίασιν δικαιώματος καθιερωθέντος δι' οργανικού νόμου, ήτις δεν είναι άσχετος προς αυτόν τον θεμελιώδη νόμον. Ουδείς αγνοεί ότι από της μεταβολής μέχρις αυτής της εντυχούς ελεύσεως του βασιλέως, ο κατά των δημοτικών αρχών πέλεκυς απηνώς κατεφέρετο χάριν φατριασμού και πολιτικών σκοπών, οι δε δήμαρχοι και οι πάρεδροι έσχον την τύχην των ατυχών υπαλλήλων, επαύοντο ίνα διορίζωνται άλλοι αλλά δυνάμει τίνος νόμου εγένετο τούτο; τίνες οι υπαγορεύσαντες τας παύσεις λόγοι; Εκηρύχθησαν άρα γε οι πανθέντες κατά της μεταβολής, την οποίαν όλον το έθνος ησπάσθη; Ουδέν άλλο παρά το συμφέρον του να κενωθώσιν αι κατεχόμεναι υπ' αυτών θέσεις και διορισθώσι πρόσωπα της εμπιστοσύνης των φίλων των υπουργών και υπομονή εάν το μέτρον τούτο εφηρμοζέτο εν γενει καθ; όλων των δημοτικών αρχών, διότι, προκειμένου περί γενικών μέτρων, τα μερικά δεν λαμβάνονται υπ' όψιν. Δύο είναι τα εκδοθέντα αρχών, διότι, προκειμένου περί γενικών μέτρων, τα μερικά δεν λαμβάνονται υπ' όψιν. Δύο είναι τα εκδοθέντα υπό της προσωρινής κυβερνήσεως θεσπίσματα περί των δημοτι-

κών αρχών, το από 19 Οκτωβρίου 1862, δι ου εκηρύχθησαν πεπαισμένοι των δημαρχικών καθηκόντων εκείνοι οι δήμαρχοι και οι αναπληρωταί αυτών δημαρχικοί πάρεδροι, τους οποίους οι συνδημόται των επαναστατήσαντες έπαυσαν κατά το από της επαναστάσεως εν Βονιτζή μέχρι της 18 Οκτωβρίου, συμπεριλαμβανομένης, χρονικόν διάστημα, ως και εκείνοι οίτινες εγκατέλειπον, τας εαυτών θέσεις, και το από 20 του αυτού μηνός και έτους, καθ' ό εις τους δήμους, εν οίς είτε καυτελύθησαν υπό του λαού, είτε εγκατέλειπον τας θέσεις αυτών πάντα τα όργανα της εκτελεστικής αρχής, θέλει διορισθεί δι' ειδικού θεσπίσματος προσωρινώς εις δήμαρχος εκ των δημοτικών συμβούλων. Το θέσπισμα τούτο έκαστος εννοεί ότι εξεδόθη προς αναπλήρωσιν του προεκδοθέντος, αφού πάντα τα όργανα της εκτελεστικής αρχής κατελύθησαν υπό των δημοτών εις τινας δήμους. Αλλ' ατυχώς το θέσπισμα τούτο, το τόσο απλούν και αφελές εις την φύσιν του, έμελλε να παρεξηγηθή και δώση αφορμήν εις πολλά άτοπα, έμελλε να χρησιμεύση ως μέσον προς επιτυχίαν φατριαστικών σκοπών με προφανή παράβασιν του περί δήμων νόμου, διότι αι παύσεις δεν περιορίζοντο εις μόνον τους δημάρχους, ως έχοντας τους εαυτών αναπληρωτάς, αλλ' εξετείνοντο προς όλους τους παρέδρους, και ούτω επετυγχάνετο ο σκοπός του να διορίζονται εις τας θέσεις αυτών τα πρόσωπα της εμπιστοσύνης των φίλων της κυβερνήσεως των δήμων. Εις την κατηγορίαν ταύτην δεν υπάγομεν τας δημοτι-

κάς αρχάς τας καταλυθείσας υπό των δημοτών κατά την αρχήν της επαναστάσεως, επειδή η κατάλυσις αυτών δύναται να δικαιολογηθή, καθώς και εκείνας κατά των οποίων εδόθησαν σπουδαία υποψία αντιδράσεως, αν αληθώς εδόθησαν διότι, ημείς δεν ηκούσαμεν ότι επαρουσιάσθη τοιαύτη αντίδρασις εκ μέρους δημοτικών αρχών, ασπασθείς της μεταβολής υφ' όλου του έθνους. Αλλ' έστω ότι εκ κυβερνητικής προνοίας η προσωρινή κυβέρνησις ηθέλησε να προβή εις τοιαύτα προληπτικά μέτρα εις δήμους τινάς αλλά βραδύτερον μετά την συγκρότησιν της συνελέυσεως, μετά την εκλογήν του βασιλέως, τίνες οι λόγοι οι υπαγορεύσαντες την παύσιν των τε δημάρχων και των παρέδρων; Εν τίνι λόγω η επελθούσα κυβέρνησις προέβη εις την παύσιν των δημοτικών αρχών τόσων δήμων, άνευ δικαιολογουμασενης αιτίας; Μάτην ανεμένομεν ν' ακούσωμεν φωνήν εν τη συνελεύσει δια τας τοιαύτας παραβιάσεις του νόμου τούτο βεβαίως αντίκειται εις τα συμφέροντα πολλών των καλουμένων πατέρων του έθνους, χάριν των οποίων εγένοντο όλα ταύτα. Είδομεν προ ολίγων μηνών επιστολήν πληρεξουσίων τινών προς τον πρώην υπουργό Λοντίδην, δι' ης παρεκάλουν να παύση, τας δημοτικές αρχάς δήμων τινών.

Την μεταβατική περίοδο 1863-1865 ο Δημαρχικός Πάρεδρος Θηβών Αντώνιος Παπακωνσταντίνου τοποθετήται από την Κυβέρνηση Δημαρχεϋον της πόλεως Θηβών. Ο Αντώνιος Παπακωνσταντίνου γεννή-

θηκε στο Βράτσι της Τανάγρας το 1810. Η οικογένειά του έλαβε ενεργά μέρος στο ερθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του 1821. Σύμφωνα με το κατάλογο των εχόντων τα προσόντα ενόρκου, ο Παπακωνσταντίνου ασκούσε το επάγγελμα του γεωργού η αξία της ακίνητης περιουσίας του ήταν 6000 δραχμές και το ετήσιο εισόδημά του 1000 δραχμές. Διέμενε μόνιμα στην Θήβα και διετέλεσε αρκετές φορές εκλεγμένος Δημαρχιακός πάρεδρος. Έλαβε ενεργά μέρος στην εκδίωξη του Όθωνα και τάχθηκε με το μέρος της επανάστασης. Δημαρχεύων Θηβών, όπως συνηθίζετο να ονομάζονταν οι τοποθετημένοι προσωρινά Δήμαρχοι, διετέλεσε για την περίοδο 1864-1866 οπότε και οι Δημοτικές εκλογές διεξήχθησαν με λαϊκή ετυμηγορία.

Στις πρώτες ελεύθερες πλέον δημοτικές εκλογές που έγιναν στις 31 Μαρτίου του 1866 δήμαρχος Θηβαίων εκλέχθηκε ο Δημήτριος Καστάνης Παντοπόλης.

Με το νέο αυτό νόμο περί διμαιρεσιών η εκλογή του Δημάρχου, των Δημαρχιακών Παρέδρων και του Δημοτικού Συμβουλίου γίνονταν με άμεσες εκλογές.

Στις Δημοτικές Εκλογές που έγιναν στις 14 Μαρτίου 1870 επανεξελέγει και πάλι Δήμαρχος Θηβαίων ο Δημήτριος Καστάνης.

Τον Οκτώβριο του 1870 με Βασιλικό Διάταγμα καθορίστηκε η παρακάτω σφραγίδα, για το Δήμο Θηβαίων.

«... η του δήμου Θηβαίων, εν τω μέσω μεν «βούν Οκλάζουσαν επί εδάφους» γύρωθεν δε τας λέξεις «δήμος Θηβαίων...».

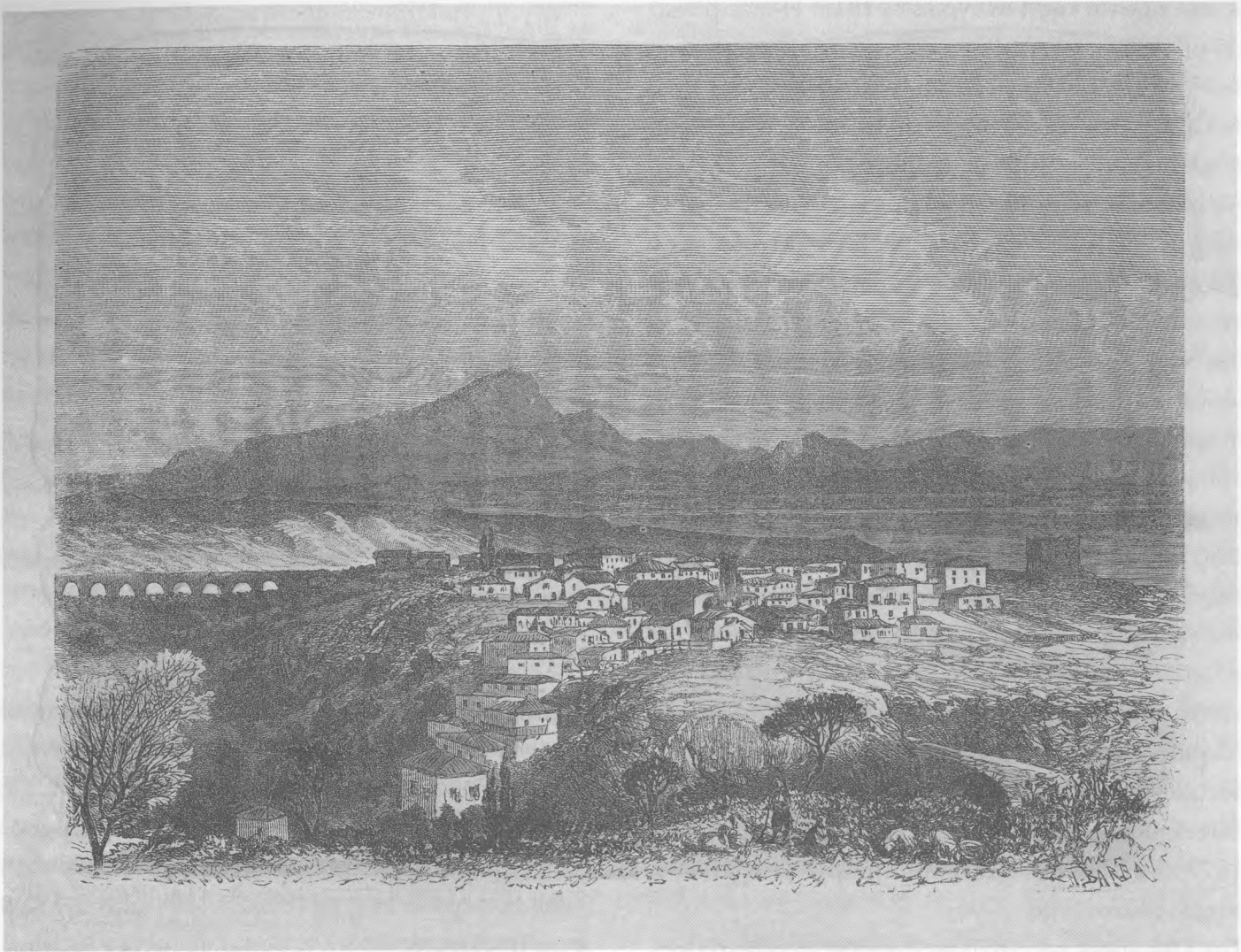

Η νέα σφραγίδα «συμβολίζει την Δάμαλιν ην ο Κάδμος συνήνητησε καθ' οδόν και κατά συμβουλήν της Πυθίας παρηκολούθησε. Αυτή απαντήσασα, κατέπεσεν εν τω μέσω της Βοιωτίας, όπου ο Κάδμος ως είχε διαταχθεί υπό της Πυθίας ίδρυσεν την πόλιν...».

Αυτά ανέφερε το Βασιλικό Διάταγμα.

Στις Δημοτικές Εκλογές που έγιναν στις 5 Ιανουαρίου του 1874 Δήμαρχος Θηβαίων εξελέγει με αρκετή πλειοψηφία ο Δικηγόρος Γεώργιος Πετούσης. Ο Γεώργιος Πετούσης παραιτήθηκε από Δήμαρχος και εξελέγει Βουλευτής στις εκλογές της Βίας και της Νοθείας που έγιναν στις 23 Ιουνίου 1874 από την Κυβέρνηση Βούλγαρη.

Οι 81 Βουλευτές του Βούλγαρη που στήριξαν την Κυβέρνησή του, ονομάσθηκαν στηλίται, όπως στην

Η Θήβα του 1874 σε ξυλογραφία του Henri Belle.

αρχαιότητα που σε ατιματική στήλη εγράφοντο ονομαστικά οι απάτριδες και οι προδότες.

Μόνο την περίοδο αυτή τα ονόματά τους γράφθηκαν στις εφημερίδες πρωτοσέλιδα με παρόμοιο «στηλιτικό σχήμα». Ανάμεσα στα ονόματα αυτά που αποδοκίμαζε ο Λαός ήταν και αυτά του Γ. Πετούση. Έγραφαν οι εφημερίδες της εποχής για τον Στηλίτη Πετούση.

Ο Βουλευτής Πετούσης ιρίσας προς τους τέως συμμάχους του απήλθεν ώργισμένος εις Αθήνας φέρων μεθ' εαυτού και κατάλογον παύσεων και διορισμών ώστε και πάλιν οι δυστυχείς υπάλληλοι θα δοκιμάσωσι την πικρίαν της ελεεινής των θέσεως, ήτις εξαρτάται εκ της φρενοτροπίας του άλλου. Ελεεινολογούμεν δε και την λεγομένην Κυβέρνησιν Βούλγαρη ήτις και της μηδέν άλλο έχουσα να επιδειξη η παύσις και διορισμούς, και εις αυτούς έτι κατέστη παλίμβουλος και γελοία, διότι αν λάβωμεν ως παράδειγμα μόνην την επαρχίαν Θηβών βλέπομεν ότι εις μίαν και την αυτήν θέσιν τρεις τουλάχιστον μέχρι τούδε διώρισε και τρεις μετ' ολίγον έπανωσεν, εις δε την θέσιν του υπάρχον τέσσαρες διήλθεν εκ Θηβών επί της πρωθυπουργίας του Βούλγαρη, ήτοι οι κ.κ. Διακόπουλος, Κρομμύδας, Βισβίτζες και νυν ο κ. Δασκαλόπουλος εις ους προσθεσίον και τον επί ένα μήνα εταρχεύσαντα πρώην γραμματέα του επαρχείου κ. Σπυράκην Θωμαζίκον. Έπειτα ευρίσκονται άνθρωποι κατηγορούντες την σοφήν και πατρικίην Κυβέρνησιν των Νικολοπούλων.

Μανθάνομεν ότι ο στηλίτης Πετούσης μετά του χαρακτηρίζοντος αυτόν θράσους ενοχλεί τινας των ενταύθα αρχών διότι αρνούνται να εκτελέσωσι τας απαιτήσεις του, ακόμη ο άθλιος δεν ενόησεν ότι έληξεν η εποχή των ρουσοφειτών. Δεν ευχαριστεείται ότι η Κυβέρνησις Τρικούπη, χλιαρώς κατά τούτο φερομένη, του διατηρεί ανέπαφον έτι όλον σχεδόν το προσωπικόν και ιδίως αναξίως τον γαμβρόν του ως συμβολαιογράφον και τον αδελφόν του ως ιατρόν του στρατιωτικού θεραπευτηρίου.

Για το χρονικό διάστημα, από την παραίτηση του Γεωργίου Πετούση, έως και τις επερχόμενες Δημοτικές εκλογές. Δημαρχεύων Θηβών διετέλεσε ο Δημαρχιακός Πάρεδρος Νικόλαος Ρίζος. 1874-1875. Μια εικόνα της διαχείρισης των Δημοτικών θεμάτων από τον Νίκο Ρίζο μας δίνει δημοσίευμα εφημερίδας η οποία αναφέρει χαρακτηριστικά.

Εν τη πόλει ημών υπό του δημαρχεύοντος κατά κακήν τύχην αστυνομεύοντος Ν. Ρίζου συχνάί πράξεις, βάνανσοι και βάρβαροι διαπράττονται. Την παρελθούσαν μάλιστα παρασκευήν 2 Μαΐου εορτήν του Αγίου Αθανασίου, ότε νέοι τινές της πόλεός μας ενάγωγοι και σώφρονες διασκεδάζοντες εν πρασιά τινί, έξωθεν της πόλεως, περί την 6ην ώραν μ.μ. επέστρεφον, ίνα μεταβώσιν εις φιλικήν οικίαν, ο διαβόητος επί βαρβαρότατι ούτος δημαρχεύον, αφού προηγουμένος δια των αστυνομικών υπαλλήλων του τοις αφήρησε τα μουσικά όργανα χωρίς ουδείς τούτων ν' αντιλέξη τι, κατόπιν τους διέταξε να δια-

λυθούν διότι σκοπόν έχει να τους τσακίση εις το ξύλο, ότε τινές τούτων με τον πλέον ευγενή και εύσχημον τρόπον τω είπον ότι κ. δήμαρχε, διευθυνόμεθα εις φιλικήν μας οικίαν, όπου και θα διαλυθώμεν, αν και ουδέν άτοπον πράττομεν. Ο Ήρωσ του δράματος χωρίς να χάση καιρόν δίδει διαταγάς εις τα παρακολουθούντα αυτόν αστυνομικά όργανα να κτυπήσουν τους νέους τούτους, ως και έπραξεν μη θέλων δε και ούτος να μείνη ξένος της σκηνης ταύτης., δι' ης έφερε ράβδου του (ποιμαντικής) ώρμησεν, ως λυσσαλέον θερίον, και, τινάς μεν τούτων έδειρεν ανιλεώς τινάς δε έτρεπεν εις φυγήν, τον δε μεγαλύτερον υιόν του πρώην δημάρχου Δ. Καστάνη Γεώργιον ετραυμάτισε σπουδαίως κατά τε τον βραχίονα και την κεφαλήν, εξ ης αίμα έρρευσεν άφθονον θραυσθείσης εις δύο και της ποιμαντικής του ράβδου, την δε εποιούσαν έφερεν ανά χείρας ετέραν ομοίαν, εξ εκείνων τας οποίας αιτεί και λαμβάνει ως δώρον, παρά παντός διερχομένου επαίτου. Η άτοπος και άνομος αύτη πράξις του πολυθρυλλήτου δημάρχου πολλούς των πολιτών εξηρέθισεν, ώστε αν κατά καλήν τύχην δεν επαρουσιάζετο κατ' αυτήν την στιγμήν ο συνετός και ευγενής τους τρόπους έπαρχος κ. Δασκαλόπουλος η σκηνή ήθελε λάβει χαρακτηριστικά σπουδαιότερον. Συγχαίρομεν τον κ. δήμαρχον δια τας πράξεις του.

Δημοτικοί Σύμβουλοι επί Δημαρχεύοντος Νικολάου Ρίζου ήταν οι:

Σωτήριος Θρεψιάδης, Γεώργιος Τζώρτζης, Πανα-

γής Παπαχατζής, Μ. Μπαϊκούσης, Θ. Νάκος, Αντώνιος Πατζόπουλος, Αθανάσιος Μπασιάκος, Ιωάννης Παλιγγίνης, Κώστας Παναγαινάς και Γ. Σκούμας.

Τον Ιανουάριο του 1875 ανακοινώθηκε επίσημα η προκήρυξη των νέων Δημοτικών εκλογών.

Υποψήφιοι για το δημαρχιακό αξίωμα ήταν οι εξής:

Παντελής Οικονόμου Ιατρός.
Βασίλειος Τυρρηνόπουλος Ιατρός
Λουκάς Μπέλλος Ιατρός
Αναστάσιος Παυλίδης Δικηγόρος
Χρήστος Βρυζάκης
Σωτήριος Δούρος και Λάμπρος Δούρος
Δημήτριος Καστάνης
Σωτήριος Μανάρας
Παναγώτης Λογοθέτης

Η προκαταβολή των υποψηφίων για τα εκλογικά είδη ορίσθηκε σε 60 δραχμές.

Πρώτος έσπευσε να προκαταλάβει τα χρήματα ο Παντελής Οικονόμου.

Ο Π. Λογοθέτης και ο σεβάσμιος γέροντας αγωνιστής του 1821 Χρήστος Βρυζάκης δήλωσαν ότι δεν θα κατέλθουν στον εκλογικό αγώνα και αποχώρησαν.

Επίσης ο Λάμπρος Δούρος δήμαρχος Θηβαίων από το 1850-1855 απέσυρε την υποψηφιότητά του, υπέρ του ανηψιού του Σωτήριου Δούρου. Τελικά έλαβαν μέρος στις δημοτικές εκλογές 7 συνδιασμοί.

Δημήτρης Καστάνης, Δήμαρχος Θηβαίων.

Ο Αναγνώστης Δημητρίου υποστήριζε για Δήμαρχο Θηβαίων το γαμπρό του Παντελή Οικονόμου, είχε όμως δύο πολύ σοβαρά αρνητικά στοιχεία, την καταγωγή του, δεν ήταν Θηβαίος αλλά γεννήθηκε στα παλαιοκούντουρα και ότι σαν ιατρός προσέφερε τις υπηρεσίες του μόνο εάν τον πλήρωναν. Την δύσκολη αυτή περίοδο όπου η φτώχεια κυριαρχούσε λίγοι είχαν χρήματα για να πληρώνουν τους γιατρούς.

Για να έχουμε μια εικόνα της προεκλογικής περιόδου αναδημοσιεύουμε ορισμένες ειδήσεις όπως αυτές γράφτηκαν στις εφημερίδες της εποχής:

Οι Βουλευταί Κασιόνας και Αναγν. Δημητρίου υποστηρίζουσι τον κ. Π. Οικονόμου, εις το πρόσωπον του οποίου θεωρούσι βεβαίαν την επιτυχίαν, αλλ' αν ακούση τις τον Λαόν, όστις σύσσωμος σχεδόν ηγέρθη κραυγάζων ότι δεν θέλει δήμαρχον Κουντουριώτην, ο οποίος χρεωστεί ακόμη 8 ψήφους εις τα Μέγαρα από την προπαλελθούσαν βουλευτικήν εκλογήν και αν ίδη, ότι μεθ; όλην την φαινομένην διαίρεσιν οι άλλοι έχουν ως σύνθημα «ο Κουντουργιωτής να μη γείνη και όποιος άλλος θέλη ας γείνη», αν δε εις ταύτα προσθέση και την πικράν εντύπωσιν την οποίαν έκαμε το ότι ο αγωγιάτης Νάκος Χουχούμης εδάρη με ξύλα και με λίθους εις την Μάνδραν από πατριώτες του Παν. Οικονόμου, ενκόλως πείθεται ότι ο συνάδελφος δεν θα ίδη την δημαρχίαν διότι και η φιλοτιμία της πόλεως τον αποκρούει.

Ο κ. Οικονόμου κ. διατριβογράφε δεν στηρίζεται ούτε τας προς τους Θηβαίους ενεργεσίας τους ούτε εις την ικανότητά του, ούτε εις την καλοκαγαθίαν του, αλλ' εις μόνον το παραμύθι του λύκου, το οποίον επειδή σοι είναι γνωστόν, περιττόν κρίνομεν να παθέτομεν μύθους ενταύθα, λέγομεν μόνο, ότι κακώς ωδηγήθη εκ των αποτελεσμάτων του κατά των προβάτων ήρωος, και ενόμισε εύθετον τον καιρόν δια των ολίγων οφειλετών του να αναδειχθή δήμαρχος ωφελούμενος εκ της διαιρέσεως της πόλεως εχούσης εξ ως γνωστόν υποψηφίους εκ των πολιτών της. Δεν σκοπούμεν να κατηγορήσωμεν τα περαιτέρω, ουχ ήττον δεν θέλομεν να ενεχθώμεν τοιαύτην κατά της πόλεως μας περιφρόνησιν και ξύβρισιν να επικυρώσωμεν δε δια της σιωπής μας ό,τι γράφουσι και ό,τι άλλοι δύναται να είπωσι περί Θηβαίων. Οι Θηβαίοι δεν είναι κούφοι ως νομίζει, γνωρίζουσι καλώς ότι τας εκατόν χιλιάδας δραχμών ο κ. Οικονόμου, δια τας οποίας καυχάται αρθρογράφος, τας εκέρδισεν εις τας Θήβας δια της αμισθί προσφερομένης ιατρικής του θεραπείας και δια των άλλων παντοίων περιποιήσεών του και ούτε στενή γην καν εν τω τόπω έκαμε επομένως ας μην αμφιβάλη ότι θα τον θέσωσιν εις ην τω ανήκει θέσιν.

Εν τούτοις επειδή τον κ. Οικονόμου θεωρούμεν ως ξενιζόμενον πρόσωπον απέχομεν επί του παρόντος να γράψωμεν κατ' αυτού και να αναλύσωμεν οποία τινές οι τυχοδιώκται οι εν τη ιδιαίτερα των δηλαδή πατρίδι εξασκούντες το επάγγελμά των ή οι εν τη ξένη; εάν

ὅμως πεισθῶμεν ὅτι εξακολουθεῖ να θεωρεῖ εαυτὸν υποψήφιον δήμαρχον τότε θα μας συγχωρήσῃ εἰάν εν ιδιαίτέρω φυλλαδίῳ γράψωμεν τα περὶ αὐτοῦ.

Διατάχθη ὑπὸ της Κυβερνήσεως η δημοτικὴ ἐκλογή του ημετέρου δήμου και ὑρίσθη ὑπὸ του Ἐπάρχου ως ἡμέρα ἐνάρξεως αὐτῆς η 13 Μαρτίου. Ἦρξατο λοιπὸν η κίνησις των βλεμμιάτων και των γλωσσῶν, θα ἐπαναληφθῶσιν ἴσως και πάλιν αὐ ἀναιδεῖς ἐκεῖναι αἰσχυρῶν δημοκόπων και ἀγυρτῶν υποσχέσεις, περὶ ἀποξυρᾶσεως του Καναβάρεως, περὶ κατασκευῆς ὠρολογείου της πόλεως, περὶ δενδροφυτείας κλπ, ἀλλ' ἔφετος δεν θα ἔχωσιν βεβαίως πέρασιν τα τοιαῦτα, διότι ο Λαὸς ἰκανῶς ἐγνώρισε τους κινδύνους και ἀθλίους χαρακτήρας. Ἐκ των μέχρι τούδε λεγομένων 13 υποψηφίων εν οἱς και ο συντάκτης της «Βοιωτίας», ολίγοι φαίνονται οἱ συχνότερον τους πολῖτες ἀσπαζόμενοι και ἐντονώτερον και μακρόθι αὐτούς προσαγορεύοντες και εν γένει δια του βαδίσματος και της στάσεως δεικνύοντες ὅτι προς μέγαν τινά ἀγῶνα ἀποδύονται. Ἦν τούτοις, δε διακρίνεται ο ἐπὶ δύο περιόδους διατελέσας δήμαρχος Θηβαίων, ο ἀγαθὸς πολίτης Δ. Καστάνης, ὅστις ὑπόσχεται ὅτι θέλει διευθετήσῃ τας οδοὺς της πόλεως κατὰ την χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν φιλοκαλίαν. Ὅπως οἴητε πεισματῶδεις προαγγέλλεται η ἐκλογή αὐτῆς η περὶ της τύχης του δήμου Θηβαίων ἀποφασίσασα. Ἐπιφυλασσόμεθα δε και ἡμεῖς να ἐπανέλθομεν πολλάκις.

Κατωτέρω πλέκων τον ἀμάραντον στέφανον του ἀξιότιμου συναδέλφου κ. Π. Οικονόμου ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν. Και δη λέγει, ὅτι σύσσωμος ο λαὸς ἠγέρθη ζητῶν αὐτὸν δήμαρχον και ὅτι τα ἐκλογικὰ εἶδη κατετέθησαν εν ἀγνοία αὐτοῦ κτλ. Ἀν ἐκ των 100 ἐργαστηρίων της ἀγορᾶς ἀφαιρήσῃ 5 ἢ ἔστω και 10 μόνον, δεν πηγαίνει ο κ. διατριβογράφος εἰς τα ἄλλα 90 νακούσῃ τι λέγουσι και πως ἐκφράζονται περὶ του κ. Οικονόμου, και αν ἐξαίρεση τις τους συγγενεῖς του κ. Κασινα και τινες στενῶς συνδέοντες την ὑπαρξίν των προς το κόμμα αὐτοῦ, τις ἄλλος συνηγορεῖ ὑπὲρ του Οικονόμου μὴδ' αὐτῶν των στενοτάτων κομματαρχῶν σας; μὴδ' αὐτοῦ του Καστάνη και Παυλίδου; Ἀν δε ο κ. Π. Οικονόμου ἀγαπά και ἐκτιμᾷ τους Θηβαίους, ἐνῶ ο συντάκτης της «Βοιωτίας» τους ἐλησμόνησε και τους περιεφρόνησε και ἐτρέχεν ἐδῶ και ἐκεῖ ὅπως εὐρῆ ζωῆς πόρον και ἐδίωκε τύχην, δεν ἀπαντῶμεν διότι κολακευόμεθα πιστεύοντες ὅτι τα πράγματα μαρτυροῦσι περὶ τούτων, ως και περὶ των πολυετῶν ἐκδουλεύσεων και των ἄλλων ἐνεργειῶν και καλοκαγαθῶν του κ. Οικονόμου, αἰτίνες τῶ παρέσχον, ως λέγετε, περιοσιᾶν 100 τουλάχιστον χιλιάδων δραχμῶν. Τοιαῦτα ἐνεργεσίαι, ὁμολογούμεν, εἶναι πρωτοφανεῖς και πρωτότυποι. Ἀνυόμεθα, δε ὅτι δι' ἔλλειψιν χώρου δεν δυνάμεθα ν' ἀναλύσωμεν περαιτέρω την ὑπερ του κ. Οικονόμου διατριβήν, ἀλλὰ συγκαίροντες τῶ διατριβογράφῳ δια το πνεῦμα και το ὕψος, μεθ' οὐ γράφει ἀναμιγνύων

11287

Στ. Α'

26099
569.920

Προς Οικονομ. Επίτροπον Λεβαδίας

Ο Π. Αστynomος Λεβαδίας, προς Οικονομ. Επίτροπον
Λεβαδίας, υπέρ των δικαιωμάτων των μετόχων της εταιρείας
του ονόματος "Εταιρεία Λεβαδίας" η οποία από την ίδρυσίν της
έχει λάβει από τον Ε. Ο. Κ. Α. 100000 δραχμές, με την προϋπόθεση
να καταβάλει ετησίως στους μετόχους το ποσό των 10000 δραχμών
ανά μετοχή, και να διατηρεί το κεφάλαιο της εταιρείας στο ποσό
των 100000 δραχμών, χωρίς να επιτρέπεται να αυξηθεί ή να
μειωθεί, και να μην επιτρέπεται να μεταβιβάσθω ή να κληρονομηθεί
οποιαδήποτε μετοχή της εταιρείας, χωρίς την έγκριση της
πλειοψηφίας των μετόχων, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο σκοπός της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο τόπος της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο νόμος που την διέπει.

Π. Αστynomος, υπέρ των δικαιωμάτων των μετόχων της
εταιρείας του ονόματος "Εταιρεία Λεβαδίας" η οποία από την
ίδρυσίν της έχει λάβει από τον Ε. Ο. Κ. Α. 100000 δραχμές,
με την προϋπόθεση να καταβάλει ετησίως στους μετόχους
το ποσό των 10000 δραχμών ανά μετοχή, και να διατηρεί
το κεφάλαιο της εταιρείας στο ποσό των 100000 δραχμών,
χωρίς να επιτρέπεται να αυξηθεί ή να μειωθεί, και να μην
επιτρέπεται να μεταβιβάσθω ή να κληρονομηθεί οποιαδήποτε
μετοχή της εταιρείας, χωρίς την έγκριση της πλειοψηφίας των
μετόχων, και να μην επιτρέπεται να αλλάξει ο σκοπός της
εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να αλλάξει ο τόπος της
εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να αλλάξει ο νόμος που την
διέπει.

Επιτροπὴ μετόχων της εταιρείας του ονόματος "Εταιρεία
Λεβαδίας" η οποία από την ίδρυσίν της έχει λάβει από τον
Ε. Ο. Κ. Α. 100000 δραχμές, με την προϋπόθεση να καταβάλει
ετησίως στους μετόχους το ποσό των 10000 δραχμών ανά
μετοχή, και να διατηρεί το κεφάλαιο της εταιρείας στο ποσό
των 100000 δραχμών, χωρίς να επιτρέπεται να αυξηθεί ή να
μειωθεί, και να μην επιτρέπεται να μεταβιβάσθω ή να
κληρονομηθεί οποιαδήποτε μετοχή της εταιρείας, χωρίς την
έγκριση της πλειοψηφίας των μετόχων, και να μην επιτρέπεται
να αλλάξει ο σκοπός της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο τόπος της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο νόμος που την διέπει.

Επιτροπὴ μετόχων της εταιρείας του ονόματος "Εταιρεία
Λεβαδίας" η οποία από την ίδρυσίν της έχει λάβει από τον
Ε. Ο. Κ. Α. 100000 δραχμές, με την προϋπόθεση να καταβάλει
ετησίως στους μετόχους το ποσό των 10000 δραχμών ανά
μετοχή, και να διατηρεί το κεφάλαιο της εταιρείας στο ποσό
των 100000 δραχμών, χωρίς να επιτρέπεται να αυξηθεί ή να
μειωθεί, και να μην επιτρέπεται να μεταβιβάσθω ή να
κληρονομηθεί οποιαδήποτε μετοχή της εταιρείας, χωρίς την
έγκριση της πλειοψηφίας των μετόχων, και να μην επιτρέπεται
να αλλάξει ο σκοπός της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο τόπος της εταιρείας, και να μην επιτρέπεται να
αλλάξει ο νόμος που την διέπει.

Προς Οικονομ. Επίτροπον Λεβαδίας
Ο Αστynomος Λεβαδίας
Π. Αστynomος

Επιστολή του αστυνομίου Θηβαίων προς τον οικονομικό επίτροπο Θηβών.

και τας εκλογάς του Συλλόγου, εν μόνον τω παρατηρούμεν ως προς τα μέσα, άτινα ημείς διαθέτομεν δια την εκλογήν ότι ούτε χρήματα δίδομεν (διότι ευτυχώς ή δυστυχώς και δεν έχομεν) ούτε απειλούμεν τινά ότι θα του πωλήσωμεν το σπίτι ουδ' εκφοβίζομεν τα χυδαία πνεύματα λέγοντες ότι θα είναι εχθρός του κόμματος, όστις δεν μας υποστηρίξει.

Ο Γεώργιος Πετούσης θέλησε να παρέμβει την περίοδο αυτή στα Δημοτικά θέματα υποστηρίζοντας τον δραστήριο Θηβαίο Δικηγόρο Σπύρο Μανάρα. Όμως οι κάτοικοι που θεωρούσαν τον «στηλίτη» Πετούση ως αποστάτη απέριπταν κάθε κίνησή του. Το παρακάτω δημοσίευμα τοπικής εφημερίδας είναι αρκετά κατατοπιστικό.

Η τέως υφισταμένη συμμαχία των ημετέρων βουλευτών διεσπάσθη, αποχωρισθέντος του υπό τον κ. Σπύρον Μανάραν κόμματος, οίντινα δεν ηθέλησαν οι έτεροι δύο να υποστηρίξωσιν ως δήμαρχον Θηβαίων. Ο δε βουλευτής της αποστατησάσης ομάδος, παρέχει θέαμα ηδύ και θαυμάσιον ενεργών να προσηλυτίση φίλους υπέρ του υποψηφίου του και δη παύει εισπράκτορας υποχρεείται διαφόρους δημοσίας θέσεις και αυτό το βουλευτικόν αξίωμα εις πολλούς ους νομίζει ευπίστους και απλοϊκούς. Αλλ' εις μάτην οι άνθρωποι τον διδάσκουσιν ότι ο ψεύστης και ο κλέπτης τον πρώτον χρόνον χαίρονται, τόσον ο κόσμος τον εσυχάθη, ώστε δεν ευρίσκει ανθρώπους να διορίση, νομίζουσι δε αίσχος να διορισθώσιν υπό Πετούση, επαινούνεν τους πολίτας τούτους, οίτινες

έδειξαν ότι απέναντι της συνειδήσεώς των ουδέν ισχύει το δέλεαρ του συμφέροντος, εν τοις άλλοις δε και τον πολίτην Σωτήριον Ζήσιον, όστις και τοι επανελημμένως κληθείς απέρριπεν υπερηφάνως την θέσιν του δημοσίου εισπράκτορος.

Επίσης η επιστολή φίλων του γιατρού Οικονόμου στην εφημερίδα «Αλήθεια» καθώς και η απάντηση των Θηβαίων είναι αρκετά ενδιαφέρουσα και μας μεταφέρει το κλίμα πόλωσης που επικράτησε στις εκλογές αυτές.

Κύριε Συντάκτα

Τη 4 Μαρτίου 1875 Θήβαι

Αμφιβάλλομεν πολύ εάν είναι Θηβαίος ο γράφας εις την εφημερίδα «Αλήθεια» περί του κ. Οικονόμου, επειδή δε πιστεύομεν ότι δεν ευρίσκεται χειρ πολίτου Θηβαίου να γράψη αδιακρίτως κατά συμπολιτών, δεν σφάλλομεν, νομίζομεν, αποδίδοντες την υβριστικήν ταύτην διατριβήν εις αυτόν τούτον τον αυτοκαλούμενον Δήμαρχόν μας. Τινές ηθέλησαν ν' αποδώσωσι τα γραφέντα εις τον κ. Κασίαν, τούτο όμως, πεποιθάμεν ότι απέχει πολύ της αληθείας, καθ; όσον γνωρίζοντες καλώς τον κ. Κασίαν ομολογούμεν ότι αναγνωρίζων την οποίαν έχει αξίαν, δεν ηδύνατο ποτέ ούτος να εκπέση τόσον της θέσεώς του προβάλλων την καλήν πίστιν του και αναφέρων πράγματα ανάξια εαυτού, ισχυροποιεί δε τας πεποιθήσεις μας ταύτας και εις εκ των εις τον κ. Οικονόμου επιδαψηλενομένων επαίνων, ότι δηλαδή ούτος

Η αρχοντική κατοικία του Διομήδους Διαμάντη στην οδό Πινδάρου σε φωτογραφία του 1878.

παρέχει την ιατρικήν του συνδρομήν εις τον πτωχόν Θηβαίον αμισθί κλπ. τον οποίον έπαινον βεβαίως ο κ. Κατσίνας δεν ηδύνατο ποτέ να χαράξη, έχων υπ' όψιν του πρόσφατα εναντία όλως παραδείγματα και μάλιστα της πτωχής συγγενούς του χήρας Ξηροτύρη, ήτις ηναγκάσθη να πωλήση τον τεντζερέ της δια να εξοικονομήση εν τάλληρον το οποίον ο κ. Οικονόμου ο πολυεύσπλαχνος των Θηβαίων ιατρός, εξήτησε προπληρωτέον δια να επισκεφθή την κινδυνεύουσαν θυγατέρα της.

Τελικά η πόλωση και η έντονη προεκλογική περίοδος ανέδειξαν και πάλι δήμαρχο τον Δημήτριο Καστάνη.

Ο Δημήτριος Καστάνης γεννήθηκε το 1815 στην Θήβα. Έζησε και αυτός μικρό παιδί τα βάσανα και τις κακουχίες του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα ακολουθώντας την οικογένειά του στην Σαλαμίνα. όπου κατέφυγε.

Μετά την απελευθέρωση ασχολήθηκε με το εμπόριο και διατηρούσε δικό του παντοπωλείο στην Θήβα. Διετέλεσε Δήμαρχος Θηβαίων για τρεις συνεχείς τετραετίες υποστηριζόμενος από τους πολιτικούς παράγοντες της εποχής αυτής, Αναγνώστη Δημητρίου και Λουκά Κατσίνα.

Χαρακτηριστικό είναι επίσης και το δημοσίευμα του Λουκά Μπέλλου για τον Δημήτριο Καστάνη, αμέσως μετά την επανεκλογή του το 1875 στο Δημοτικό Θώκο του Δήμου Θηβαίων.

Μετά τετραήμερον προ εκλογήν δημάρχου από της 6

μέχρι της 9 Ιουνίου πανηγυρικός διαρκέσαντα αγώνα ανεδείχθη δήμαρχος Θηβαίων ο κ. Δημ. Καστάνης και επί άλλας δύο περιόδους ως τοιούτος διατελέσας. Η ανάδειξις του κ. Καστάνη οφειλομένη εις την σύντονον υποστήριξιν ισχυρών κομματαρχών ήτοι των κ.κ. Λουκά Κατσίνα, Αναγν. Δημητρίου και Π. Οικονόμου, όσον υπήρξε απροσδόκητος, εις τόσον πένθος ενέβαλε την αγοράν Θηβών, ήτις σύσσωμος είχεν εξεγερθή κατ' αυτού, καίτοι διηρημένη εις πέντε κόμματα. Αν δε και υμείς δεν ενδιαφερόμεθα προσωπικώς ηθέλομεν δριμείς επιτεθή κατά των υποστηριζάντων αυτόν καίτοι αναγνωρίζοντες ότι εν μέρει εισίν δεδικοιολογημένοι, αφού, ως μη ώφειλεν, η θέσις του δημάρχου Θηβαίων μέχρι χθές εθεωρείτο ως μάστιξ κομματική παντοειδώς επηρεάζουσα ιδίως τους δυστυχείς χωρικούς. Αλλ' όσον και αν θελήση της υπό κομματικήν έποψιν να δικαιολογήση τους κομματάρχας, βέβαιον είναι ότι ούτος έθεντο το κομματικόν συμφέρον υπερ την φιλοτιμίαν της πόλεως και την κομματικήν μικροφιλοτιμίαν προετίμησαν της ιερότητος της θέσεως διό γιγνώσκοντες ότι η επιτυχία πάντοτε παρά τοις αυτοίς έχει τα θέληγτρα της και μάλιστα όταν είναι παρ' αξίαν και προσδοκίαν, ουχ ήτιον ημείς συλλυπούμεθα τοι, κομματάρχαις επί τη επιτυχία του υποψηφίου των, ούτινος και αυτοί αναγνωρίζουσιν και ομολογούσι την παχυλήν αμάθειαν και ανικανότητα. Οπωσδήποτε δύο τινά παρηγορούσιν ημάς α) ότι οι ισχυροί κομματάρχαι αναγνωρίζουσι βαθέως την ευθύνην, ήν ανέλαβον

απέναντι της πόλεως αναδείξαντες άρχοντα αυτής κατά το 1875 τον πεπαλαιωμένον Δ. Καστάνη και β) η φιλοτιμία και ο προς εκτέλεσιν δημοτικών έργων πόθος αυτού του κ. Καστάνη. Διό και ημείς καίτοι θεωρούντες σκληρόν αναχρονισμόν την ανάδειξιν αυτού θέλομεν πρώτοι τον επαινέσει αν φιλοτιμηθή να φανή άξιος της υψηλής θέσεως, εις ην τρίτην ταύτην περίοδον ανεβίβασεν αυτόν η ψήφος και η αγάπη ως λέγει, του λαού.

Σαν Δήμαρχος Θηβαίων ο Δημήτριος Καστάνης υπήρξε μια αμφιλεγόμενη προσωπικότητα. Ας αφήσουμε το τοπικό τύπο της εποχής να μας «περιγράψει» την δραστηριότητα της Δημαρχιακής Θητείας του Δημήτρη Καστάνη.

ΣΦΙΞ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1878

Μετά λύπης πληροφορούμεθα ότι κ. Δήμαρχος Θηβαίων επί διαφόροις προφάσεσιν αρνείται να παραλάβη το άρτι οικοδομηθέν κατάστημα της δημοτικής σχολής των κορασίων και ανέχεται να ενεργήται η διδασκαλία εν οικίσκω ακαταλλήλω και ετοιμορρόπω, απειλούντι δια της καταπτώσεώς του την ζωήν των μαθητριών. Νομίζομεν ότι η εφορευτική επιτροπή οφείλει να εκθέσει εις την δημοτικήν αρχήν την κατάστασιν ταύτην του εκπαιδευτηρίου και να παραστήση τον κίνδυνον ον διατρέχουσιν αι διδασκόμεναι εν αυτώ.

ΣΦΙΞ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1878

Ο κ. Δήμαρχος Θηβαίων όσον αξιέπαινος είναι δια ζήλον και την προθυμίαν του δια την κατασκευήν των δημοτικών οδών της πόλεως, τοσοούτον αξιοκατάκριτος φαίνεται, δεν συμβουλευέται μηχανικόν υπό την επίβλεψιν του οποίου πάντοτε κατασκευάζονται τα τοιαύτα έργα αλλά ειπή και ως έτυχεν δαπανά το χρήμα του δημοτικού Ταμείου ανοίγων οδούς ακανονίστους, και φανταζόμενος μόνη η ισοπέδωσις αρκεί να τας καταστήσει βατάς τας άμαξας, όσον δήποτε μεγάλη και αν υπάρξει η κλίσις των. Ελπίζομεν ότι ο κ. Δήμαρχος, πριν αποπαιρατώση τα έργα ταύτα θα συμβουλευθή μηχανικόν, διότι είναι άδικον να υποχρεωθή κατόπιν ο Δήμος εις νέας τινάς δια να επαναλάβη και εκ δευτέρου τα έργα, τούτο συμβαίνει δια τας οδούς Πινδάρου και Γοργία.

ΣΦΙΞ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1877

Από του θανάτου του αοιδήμου πρωθυπουργού Κωνστ. Κανάρη καθ' εκάστην ο τηλεγράφος εξ' όλης της Ελλάδος και του εξωτερικού διαβιβάζει τη σεβαστή αυτού Χήρα, ως εν Γαλλία τη Χήρα του αειμνήστου Θιέρσου, τα συλλυπητήρια Δήμων, Συλλόγων και απόμων επί τω θανάτω αυτού, άτινα ο Αθηναϊκός τύπος σωρηδόν δημοσιεύει. Το εθνικόν τούτο χρέος λίαν φιλοτίμως εκπληρών και ο αξιόλογος πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Θηβαίων κ. Νικόλαος Γ. Διαμάντης, ου μόνον συνεκάλεσε το δημοτικόν συμβούλιον όπερ τη προτάσει αυτού εψήφισεν

το κατωτέρω ψήφισμα αλλ' ίνα και επισημότερον εκφρα-
σθώσι τα αισθήματα υψ' ά διατελούν το δημοτικόν Συμ-
βούλιον προέβη εις το ελάχιστον τούτο δείγμα της προς
τον αοίδημον Κανάρην οφειλομένης απείρου εθνικής ευ-
γνωμοσύνης μεταβάς αυτοπροσώπως ενεχείρισεν αυτό εις
την σαβαστήν αυτού Χήραν.

Το δημοτικόν συμβούλιον Θηβαίων
Συνελθόν τη προσκλήσει του προέδρου αυτού επί του
ακούσματος της εθνικής συμφοράς. Απεφάσισε παμψηφεί
1) Να εκφρασθή προς την οικογένειαν του ενδόξου
πρωθυπουργού και ναυάρχου Κωνσταντίνου Κανάρη,
η βαθεία θλίψις αυτού τε και του δήμου Θηβαίων επί
τω θανάτω του μεγάλου του έθνους πολίτου.

2) Να επιφορτισθή ο πρόεδρος αυτού, ίνα μεταβιβάση
τη παρούσαν πράξιν προς την χήραν Κανάρη.

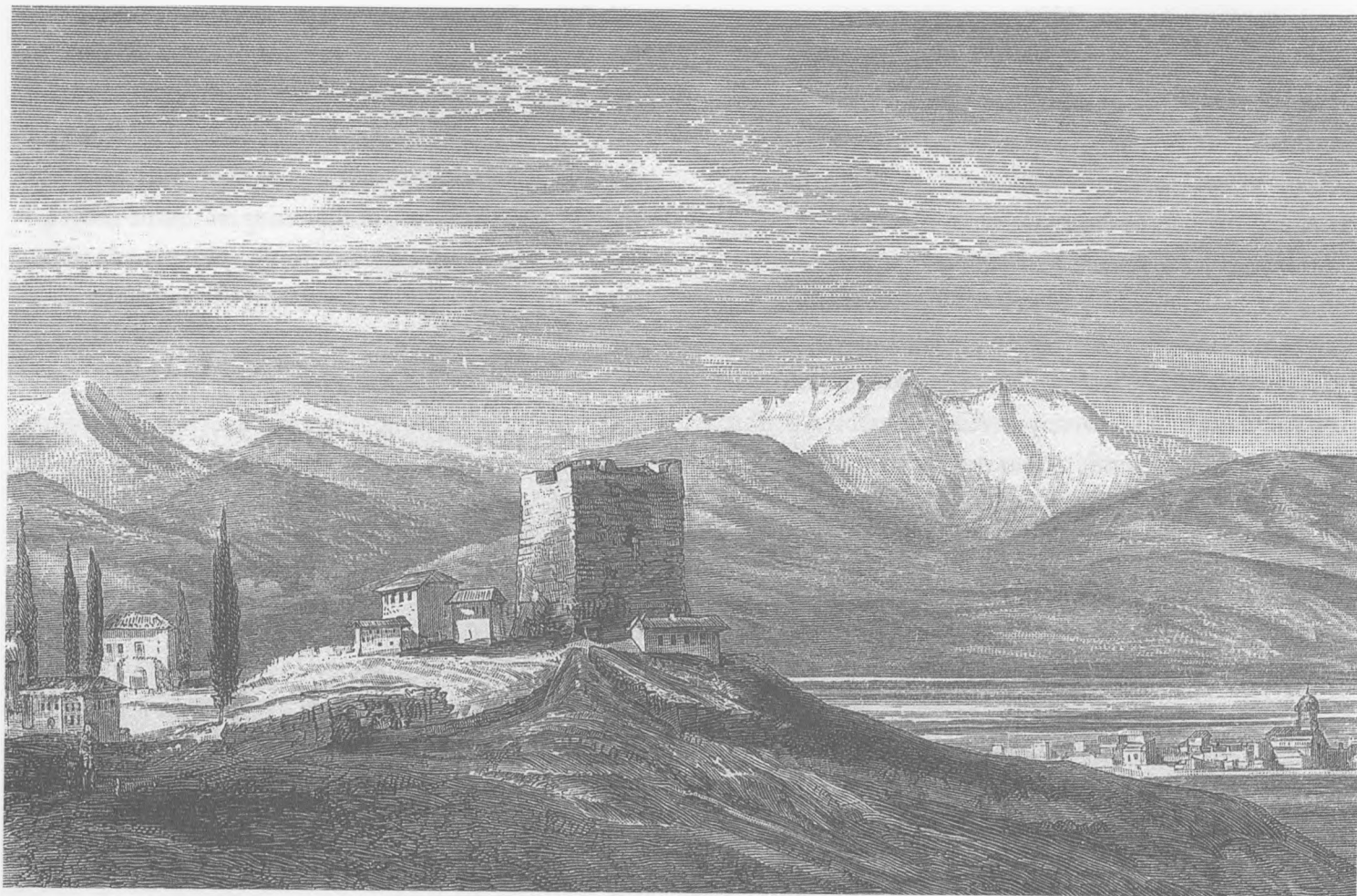
Ο Πρόεδρος
Ν. Γ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ

Όποια όμως τω όντι φρικαλέα και τερατώδης αντίθε-
σις των ευγενών αισθημάτων, της ακεραιότητας, δρα-
στηριότητας και της αξιαγάστου συμπεριφοράς του
παντός επαίνου αξίου Προέδρου του δημοτικού συμ-
βουλίου, προς την αβελτηρίαν, αδράνειαν και την με-
ροληπτικήν εν πάσιν ενέργειαν και ανικανότητα του
Δημάρχου Θηβαίων Δημ. Καστάνη, και την υπ' αυτού
πλημμελή διαχείρισιν της περιουσίας του ατυχούς Δή-
μου Θηβαίων υπό πολλάς απόψεις.

Καθήκον δημοσιογραφικόν εκπληρούσα η «Σφίξ» θέ-
λει αφιερώσει ικανάς στήλας αυτής, καταδειξη και εις
τας προϊσταμένας αρχάς και εις τους ατυχείς συνδημό-
τας της πως εννοεί και εφαρμόζει ο Δήμαρχος Καστά-
νης τον δημοτικόν νόμον και τας διαταγάς των
προϊσταμένων αυτού, και οποία η υπ' αυτού διαχείρι-
σις της δημοτικής περιουσίας. Δι' έλλειψιν δε χώρου
σήμερον αρξόμεθα από του προσεχούς φύλλου.

ΣΦΙΞ 24-5-1877

Από της παρελθούσης Δευτέρας ήρξετο η ισοπέδωσις
και του υπολοίπου μέρους της οδού Πινδάρου, από της
οδού Οιδίποδος μέχρι του μεσημβρινού άκρου της πόλε-
ως, εις τίνα δε μέρη θέλει εκχρωματωθή τέσσαρα περι-
που μέτρα και τινας οικίας αποκοπτομένας θέλει
αποζημιώσει ο δήμος. Εκ της κατασκευής δε της οδού
ταύτης η πόλις μας θέλει καλλωπισθή ουκ ολίγον και δι
αυτής θέλει καταστή άπασα σχεδόν η πόλις βατή δι'
αμαξών. Ήταν αξιέπαινος ο δήμαρχος Θηβαίων κ. Δ.
Καστάνης δι' ας καταβάλλει φροντίδας προς τακτοποίη-
σιν των οδών της πόλεως. Δέον όμως να φροντίση και
περί κατασκευής μικρών υπονόμων και ιδροροτών άνευ
των οποίων αι κατασκευασθείσαι οδοί τάχιστα θα κατα-
στραφώσι και τα γενόμενα έξοδα αποβήσονται μάταια.
Επειδή δε εις πολλά μέρη της πόλεως ρίπτονται ακα-
θαρσία έξωθεν των οικιών δέον να ληφθή και περί τού-
του μέτρον χάριν της υγείας των πολιτών.

Ο Καταλανικός Πύργος, το Πυρί και στο βάθος ο Ελικώνας και ο Παρνασσός σε λιθογραφία του 1870.

Μολονότι από τον Μαΐου απεφασίσθη η ενταύθα σύστασις του στρατοπέδου και πολύς έκτοτε συνεκεντρώντο εις αυτό στρατός, έχων απόλυτον ανάγκην της μετά της πόλεως ευκόλου συγκοινωνίας, όπως εξ αυτής προμηθεύηται πάντα τα αναγκαιούντα, μόλις προχθές ήρξατο ισοπεδουμένη οδός από της πόλεως μέχρι της πηγής του αγίου Ιωάννου τούτο δε οφείλεται εις την ασύγγνωστον αδράνειαν και αβελτηρίαν του Δημάρχου Θηβαίων, όστις ενώ προ τόσου καιρού κατεσκίνωσεν εν αγίω Ιωάννη ικανός στρατός, τοσαύτα παρέχων εκάστοτε οφέλη εις την πόλιν, δεν εφρόντισεν ινα δημοτική δαπάνη ισοπεδώση την οδόν ταύτην τοποθετών εν αυτή και τινας φανούς, προ ευκολίαν των πολλάκις διερχομένων αυτήν νυκτός και ημέρας αξιωματικών και στρατιωτών. Άλλοι δήμαρχοι και δημοτικά συμβούλια προς το συμφέρον των συνδημοτών των μυρίας παρέχουσιν ευκολίας, τινές δε και διατροφήν και κατοικίαν υπέρ των εφένδρων των εις ολοκλήρους λόχους, τα αξιέπαινα όμως αυτών παραδείγματα ουδόλως συνεκίνησαν και τον δήμαρχόν μας, όστις περί παντός άλλου σκέπτεται ή περί της προόδου και των συμφερόντων του δήμου και της ευημερίας των συνδημοτών του. Αλλοίμονον όταν η δημοτική διοίκησις περιέχεται εις ανθρώπους αγνοούντας οποίος ο προορισμός του δημάρχου και μη θέλοντας ή μη δυναμένους να εννοήσωσι που έγκειται το σύμφερον του δήμου των, αλλ' αεί περί μικρά τυρβάζοντας, θέλομεν επανέλθει προσεχώς.

Τη πρωτοβουλία και προτάσει του κ. Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Θηβαίων κ. Νικολάου Διαμάντη, και μετά πεισματώδη αντίδρασιν του Δημάρχου, το Δημοτικόν Συμβούλιον εφηφίσαστο να χορηγώνται εκ του δημοτικού ταμείου ανά 35 δρχ. κατά μήνα επί επτά μήνας προς τους επιμελεστάτους και αξιολόγους Θηβαίους φοιτητάς, της ιατρικής κ. Βασιλείου Σ. Δράκου και Γεώργιον Μελετίου μέχρι αποφοιτήσεώς των. Επαινούντες την ευγενή ταύτην πράξιν Δημοτικού Συμβουλίου μας, την υπό πνένυματος δικαιοσύνης και φιλανθρωπίας υπαγορευθείσαν, πεποιθήαμεν εκ προουμίων ότι και οι υπέρ των αυτή κ. φοιτηταί θέλουσι δικαιοώσει πληρστάτα τας προσδοκίας των συμπολιτών των.

Κύριε συντάκτα της «Ευβοίας».

Εν τω υπ' αριθ. 52 φύλλω της παρ' υμίν εκδοδομένης αξιοτίμου εφημερίδας η «Εύβοια» είδον ότι δημοτική δαπάνη είχαν γίνει αι δέουσαι προετοιμασίαι εν τη οικία του κυρίου Βυρίνη προς υποδοχήν του εκ Λεβαδείας αναμενομένου Δον Κάρλου, τουθ' όπερ τυγχάνει πάντα αναληθές, του εντίμου συμπολίτου μου κ. Βυρίνη εχόντος την ευγενή καλοσύνην να καταναλώση τα προς φιλοξενίαν των επισήμων ξένων εξ' ιδίων και απαξιώσαντος να δεχθή οιανδήποτε αποζημίωσιν.

Εν Θήβαις τη 4 Ιανουαρίου 1877

Ο Δήμαρχος Θηβαίων

Δ. Γ. Καστάνης

Στις εκλογές του Απριλίου του 1879 υποψήφιοι Δήμαρχοι για το Δήμο Θηβαίων ήσαν οι εξής:

Χρήστος Ν. Βρυζάκης
Νικόλαος Διαμάντης
Δημήτριος Καστάνης
Βασίλειος Τυρρηνόπουλος
Νικόλαος Ηλ. Μερεντίνης
Λουκάς Μπέλλος
Αναστάσιος Παυλίδης

Για την θέση των δημαρχιακών παρέδρων υποψήφιοι ήσαν οι εξής Θηβαίοι πολίτες:

Δημήτριος Αγραφιώτης
Δημήτριος Βενιζέλος
Αθανάσιος Βυρίνης
Βασίλειος Α. Δούρου
Σταμέλος Δημητρίου
Κωνσταντίνος Ζούκιος
Ευστράτιος Καλόπαις
Νικόλαος Κουλουργιώτης
Σωτήριος Κοφίνης
Αντώνιος Πατσόπουλος
Θωμάς Σαχάλας
Δημήτριος Σ. Σταίκος
Αναστάσιος Φαρμακάς
Αγαθοκλής Ανδριανού
Γεώργιος Βουρδουμπάς
Δημήτριος Γιαντίσης, Παπαθεωδόρου
Όθων Χ. Δούρου

Αθανάσιος Ζερβόπουλος
Αντώνιος Θωμαΐδης
Ιωάννης Καραμαγκιόλης
Ιωάννης Κουλοχέρης
Σπύρος Λιόκης
Χαράλαμπος Πετούσης
Σπύρος Σκούμας
Εμμανουήλ Στεργίου

Ο Λουκάς Μπέλλος λίγες ημέρες μετά την δημοσίευση του ονόματός του ως υποψηφίου Δημάρχου, απέσυρε την υποψηφιότητά του.

Πολύ αξιόλογη, σημαντική και ενδιαφέρουσα είναι και η επιστολή που έστειλε στο λαό της Θήβας ο Λουκάς Μπέλλος. Στην επιστολή αυτή η οποία είναι επίκαιρη έως και στις μέρες μας ο μεγάλος Θηβαίος πολιτικός αναλύει τους λόγους που τον αναγκάζουν να μην θέσει υποψηφιότητα για το Δημαρχιακό αξίωμα.

Φίλοι συμπολίται Θηβαίοι

Ευγνωμονών υμῖν ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ, ἣν ἐπιδείξατε ἀνακηρύξαντές με υποψήφιον δήμαρχον, λυπούμαι ὅτι δύνάμαι νὰ λάβω τὴν τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν ὅπως συναγωνισθῶ τὸν καλὸν τούτου ἀγῶνα. Καὶ τούτο οὐχὶ διότι φοβούμαι τὴν ἀποτυχίαν, καθόσον πολλαὶ ἦνται πολλῶν νικῶν πολλῶ ἐνδοξότεραι εἰσὶν, οὐδέ διότι μετέβαλον γνώμην περὶ τῆς τοῦ δημάρχου θέσεως, ἣν καὶ νῦν ὡς καὶ προ τεσσάρων ἐτῶν, θεωρῶ ἱερὰν καὶ υψη-

λὴν. Καθόσον ἀν ἐπὶ Ῥωμαίων οἱ δήμαρχοι ἦσαν μόνοι «φύλακες καὶ προσταῖται τῶν τοῦ λαοῦ ἐλευθεριῶν». Δια τὴν Ἑλλάδα νῦν πρέπει νὰ εἶναι καὶ ηγεμόνες καὶ διδάσκαλοι καὶ φιλόστοργοι πατέρες οὐ μόνον τῶν ἐλευθεριῶν ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν υλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων τοῦ δήμου, ὡς καὶ πάσης υλικῆς καὶ πνευματικῆς προόδου. Διὸ δικαίως πολλοὶ δὲν ἀνταλλάσσουν τὴν δημαρχιακὴν τήβεννον πρὸς τὴν βασιλικὴν πορφύραν καθόσον ἡ μὲν εἶναι καθαρῶς πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ θέσις ἐλεύθερον τὸ στάδιον εἰς θερμουργοὺς καὶ ρέκτας ἀφίνουσα πρὸς μόρφωσιν πολιτῶν καὶ ἐνημερίαν τοῦ δήμου, ἡ δὲ μᾶλλον παθητικὴ καὶ υλικὴ ὅταν μάλιστα δὲν συνοδεύηται ὑπὸ καυστικῆς φιλοδοξίας ἢ ἐκτάκτου μεγαλοφυΐας. Δὲν περιφρονῶ λοιπὸν τὴν δημαρχίαν, ἀλλὰ τουναντίον θεωρῶ ἐμαυτὸν ἀνίκανον. Μηδὲ νομίζετε τούτο ψευδῆ μετριοφροσύνην ἢ εἰρωνείαν ἀλλὰ εἰλικρινῆ ἐξομολόγησιν. Δὲν δύναμαι φύλτατοι, πλέον, οὐδ' ἔχω τὴν ὀρεξιν ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς ἐλπίδας τῶν φίλων καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ὅλης ἐπαρχίας, πρὸ ἢν ὁ Θηβαίων δῆμος πρέπει νὰ ἴσταται ὡς λύχνος καὶ φάρος ὁδηγῶν καὶ φωτίζων. Δὲν αἰσθάνομαι πλέον τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῶ (ὡς οἱ φίλοι μου θὰ ἀπαιτῶσι) πρὸς ἀνίδρευσιν τῶν ἀρχαίων Παμβοιωτιῶν δια τῆς συγκλήσεως τῶν τῆς ὅλης Βοιωτίας ἢ τουλάχιστον τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν δημάρχων πρὸς περὶ τῶν καθόλου τῆς Βοιωτίας καὶ τοῦ ἔθνους συμφερόντων ὡς δὲν αἰσθάνομαι πλέον τὴν ὀρεξιν πρὸς ἀνίδρυσιν γυμνικῶν ἀγῶνων καὶ σκοποβολῆς. Ταχέως θὰ ἀπαυδῆσω ἐργαζόμενος

πρὸς σύστασιν ἐπαρχιακοῦ ἐν Θήβαις νοσοκομείου καὶ θὰ ἀηδιάσω πρὸ τῶν μικρῶν κωλημάτων, ἅτινα ἤθελε φέρει ἡ ἀνίδρυσις καὶ στερήσεσις τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ εταιρειῶν τοῦ λαοῦ, οἷον τοῦ Παμβοιωτίου, τοῦ Ὑμναίου καὶ τῶν ἄλλων θὰ δειλιάσω δὲ πρὸ τῶν σκοπημάτων, ἅτινα τὰ χυδαῖα πνεύματα ἤθελον ἐκτοξεύσει κατὰ τῶν προσπαθειῶν μας πρὸς σύστασιν γεωργικοῦ συλλόγου καὶ βιβλιοθήκης ἐπαρχιακῆς. Ἡ φλοξ τῆς φιλοδοξίας δὲν θὰ με θερμάνῃ ὥστε νὰ ἐπιδιώξω ἀνευδῶτως τὴν ἐκ νέου εἰσαγωγὴν τῆς υφαντικῆς τῶν μεταξωτῶν, ἥτις ἐπὶ τοῦ Μεσαίωνος εἰς τοσοῦτον ἐνημερίας καὶ πλοῦτους εἶχεν ἀννηρώσει τὰς Θήβας, αἰτίνας μόναι, ὡς γνωρίζετε, προεμήθευον εἰς τὸν τότε πεπολιτισμένον κόσμον τὰ μεταξωτά, ἅτινα ἐυκόλως πάλιν ἠδύναντο νὰ υφαίνωνται, ἀν ὁ δῆμος ἐφρόντιζε νὰ σπουδάσῃ τὰς ἐυφυστέρας καὶ φιλοπονητέρας τῶν παρθένων ἢ γυναικῶν με τὴν υποχρέωσιν αὐτῆ ἅμα ἐξ' Ἀθηνῶν ἢ Καλαμῶν ἐπιστρέψασαι νὰ διδάξουσιν εἰς τὰς βουλομένας τὴν τέχνην. Το αὐτὸ δὲ θὰ πάθω καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας τῶν φίλων ἀπαιτήσεις ὡς πρὸς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν τέστιν τοῦ λαοῦ δια συχνῆς συγκαλέσεως ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς νὰ σκέπτεται μὲν ὁ λαὸς περὶ συμφερόντων τοῦ δήμου, νὰ δίδῃ δὲ λόγον τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεώς του ὁ ἀρχὼν καὶ δια τῆς συστάσεως δημοτικοῦ θεάτρου καὶ δημοτικῆς μουσικῆς ὡς πρὸς τὴν μόρφωσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἠθῶν τῆς νεολαίας καὶ δι' ἄλλων καὶ τοῦ διορισμοῦ παιδονόμων καὶ τῆς ἰδρύσεως γυμνασίου, ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν σχολείων καὶ το-

μήν δρόμων και καλλωπισμόν της πόλεως, και ως προς τόσα άλλα, ων απόλυτην έχει ανάγκη ο ημέτερος ως και πας άλλος εν Ελλάδι δήμος.

Ενώ δε εγώ αποδεικιά προς ταύτα έχομεν τύχη αγαθή άνδρας και νέους πολλούς και ικανούς εξ εκατέρου κόμματος δυναμένους και τούτων την εφαρμογήν να επιδιώξωσι και άλλα πλείονα να προσθέσωσι. Τούς γνωρίζετε, ώστε με εξαγάτε και της οχληράς θέσεως του να προσβάλω την μετριοφροσύνην των ανδρών δια της δημοσιεύσεως των ονομάτων. Τούτων λοιπόν τον άριστον, φίλοι συμπολίται, σπεύσατε να υποστηρίξητε εις εμέ δε επιτρέψατε να μη δεχθώ την τιμήν ταύτην μη με κατακρίνετε δε σφοδρώς, αν εν στιγμή εθνικές οδύνης και απελπισίας εκφύγη των χειλέων μου το αδικαιολόγητον ίσως και εγωιστικόν του Έκτορος.

Έρρωσθε!

Εξ Αθηνών, 2 Μαρτίου 1870

Ο συμπολίτης σας

ΛΟΥΚΑΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Μια εικόνα της προεκλογικής περιόδου, καθώς και των παρασκηνίων, μας δίνει και η εφημερίδα «Σφίξ» σε αφιέρωμά της.

Όσω πλησιάζουσιν αι ημέραι των εκλογών επί τόσον παρατηρείται επιτεινομένη και η κίνησις των υποψηφίων δημάρχων, παρέδρων και συμβούλων. Ιδίως όμως η θέση του δημάρχου κινεί κατά μείζονα λόγον, το ενδιαφέρον πολλών πολιτών. Τα λεγόμενα κόμματα πα-

λαίουν να αναδείξουν δημάρχους προς εξυπηρέτησιν κομματικών συμφερόντων αποκλειστικώς, οι δε ανεξάρτητοι και φρόνιμοι πολίται γινώσκοντες εκ πείρας μακράς ότι ο δήμαρχος ίνα ο πραγματικός άρχων του δήμου και να υπερασπίξηται ειλικρινώς τα αληθή συμφέροντα του δήμου και τα δίκαια των δημοτών, χρησιμοποιοεί δε τους ιδρωτάς των εις έργα κοινής ωφελείας και ουχί κομματικής ανάγκης, συνελθόντες συναπεφάσισαν πανδήμως ίνα δια πάσης επιμονής και θυσίας υποστηρίξωσιν από κοινού πάντα υποψήφιον μη ανήκοντα εις κόμμα. Τοιούτοι δε υποψήφιοι είναι προς το παρόν ο νυν δήμαρχος κ. Δ. Καστάνης, οι ιατροί κ. Τυρρινόπουλος και Μπέλλος και ο κ. Παυλίδης. Δια της τοιαύτης συμπράξεως ελπίζεται ότι οι κομματικοί υποψήφιοι των οποίων οι τάξεις εκάστοτε επαισθητικώς αραιούνται, θέλουσιν υποστή δεινήν αποτυχίαν.

Δήμαρχος Θηβαίων εκλέχθηκε ο Νικόλαος Διαμάντης, αδελφός του Βουλευτού Θηβών Διομίδη Διαμάντη.

Παραμονές των δημοτικών εκλογών του 1883 και ο εκλογικός νόμος για την εκλογή Δημάρχων άλλαξε. Από εφημερίδα της περιόδου διαβάζουμε:

Ο νέος εκλογικός νόμος

Εάν κρίνωμεν εκ των μέχρι τούδε διαβιβασθεισών πληροφοριών, αι δημοτικά εκλογαί διεξηχθησαν ως επί το πλείστον άνευ ταραχών, και όπερ κάλλιστον άνευ κολπονοθεύσεων. Το νέον σύστημα της διεξαγωγής της εκλογής

εν μια μόνη ημέρα, πρώτον ήδη εφαρμοζόμενη γενικώς, καθώς και η αντιπροσώπευσις της δικαστικής και διοικητικής αρχής εν εκάστω εκλογικώ τμήματι, όπως ο νέος εκλογικός νόμος καθιέρωσε, παρήγαγον κυρίως τα ευχάριστα ταύτα αποτελέσματα. Άλλοτε επί τέσσαρας όλας ημέρας διήρκει η ψηφοφορία, και εν αυτοίς έτι τοις δήμοις, ών οι ψηφοφόροι δεν υπερβαίνον τους διακοσίους ή τριακοσίους, η δε εφορευτική επιτροπή ήτο παντοδύναμος, ως επό το πλείστον καταρτιζόμενη κατά το δοκούν τη επικρατούση μερίδι. Αλλά διά του νέου εκλογικού νόμου, ή γνησιότης της εκλογής εξησφαλίσθη αρκούντως δια του μονοήμερου της εκλογής η δε παντοδυναμία της εφορευτικής επιτροπής, η χρησιμεύσασα πολλάκις ως όργανον προς φανεράν παραβίασιν του νόμου, εμετριάσθη σπουδαίως υπό του παριστανομένου αντιπροσώπου της δικαστικής αρχής, εις ον η κοινή γνώμη δεν εδίδεσσα ν' απονεύμη τον τίτλον του ανακριτού και τοι ο νέος νόμος δεν εκφράζεται καθαρώς περί τούτου.

Στις δημοτικές εκλογές που έγιναν στις 8 Μαΐου του 1883 Δήμαρχος Θηβαίων εκλέχθηκε ο Σωτήρης Δούρος.

Ο Σωτήρης Δούρος ανηψιός του αγωνιστή του 1821 Σωτήρη Δούρου γεννήθηκε στο Πυρί Θηβών το 1838. Πατέρας του ήταν ο Λάμπρος Δούρος ο οποίος διετέλεσε Δήμαρχος Θηβών το 1855.

Υπήρξε δραστήριος πολίτης της Θήβας και πολύ αγαπητός σε όλους τους κατοίκους της Θήβας.

Η Δημαρχιακή του θητεία υπήρξε αρκετά εποικοδομητική και πολλά έργα υποδομής έγιναν την περίοδο αυτή στην πόλη των Θηβών.

Η οικογένεια Αναγνώστου υπήρξε από τις πιο δυναμικές και σημαντικές του 19ου αιώνα στην επαρχία Θηβών. Ο Αναγνώστης Δημητρίου αμέσως μετά την απελευθέρωση κατόρθωσε και πολλαπλασίασε την προυσία του και θεωρείτο ως πιο πλουσιότερος της επαρχίας μας. Παράλληλα συμμετείχε ενεργά στην πολιτική ζωή της επαρχίας μας εκλεγόμενος για μια περίπου τριαντακονταετία Βουλευτής. Στις εκλογές που έγιναν το 1879 παραχώρησε την θέση του στο γαμπρό του ιατρό Παναγή Οικονόμου ο οποίος εκλέχθηκε Βουλευτής και διετέλεσε αντιπρόεδρος στην Βουλή των Ελλήνων. Στις εκλογές του 1881 παραιτήθηκε για να εκλεγεί Βουλευτής ο γιός του Αναγνώστη Επαμεινώνδας Δημητρίου. Στις Δημοτικές εκλογές που έγιναν το Σεπτέμβριο του 1887 Δήμαρχος Θηβαίων εξελέγη ο Παναγής Οικονόμου ο οποίος υποστηρίχθηκε από τον Επαμεινώνδα Δημητρίου. Ο Παναγής Οικονόμου γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1832. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές του φοίτησε στην ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Υπηρετώντας σαν ιατρός στα Δερβενοχώρια ο Παναγής Οικονόμου γνωρίστηκε με τον Αναγνώστη Δημητρίου ο οποίος και τον έκανε γαμπρό του. Παρ' όλο που υπήρξε ένας δυναμικός πολιτικός και αρκετά δραστήριος, η καταγωγή του που ήταν από την Ελευσίνα λειτούργησε

Το Ισμήριον. Νοτιανατολική άποψις της Καδμείας.

Βορειοανατολικόν άκρον της Καδμίας. Το Αμφιον.

ανασταλτικά για την εκλογή του ως Δημάρχου Θηβαίων. Τελικά στις δημοτικές εκλογές του 1887 μετά από σκληρό προεκλογικό αγώνα ο Παναγής Οικονόμου έχοντας την υποστήριξη της τρικουπικής παράταξης εξελέγει δήμαρχος Θηβαίων.

Έγγραφε χαρακτηριστικά εφημερίδα της περιόδου αυτής:

«Από της προχθές διαδίδεται ότι οι σύμμαχοι βουλευταί εν συμβουλίω απεφάσισαν όπως εκλέξωσιν ως δήμαρχον Θηβών τον ιατρόν Οικονόμου. Αγνοούμεν κατά πόσον η φωνή στέκεται αληθείας οπωσδήποτε καλόν νομίζομεν μη επισπευθή η δημορχιακή εκλογή κατά πάσαν πιθανότητα εντός του τρέχοντος θα έχωμεν βουλευτικές εκλογάς. Ας αναπαυθή ολίγον ο Λαός και ας κατευνασθώσιν τα άγρια κομματικά πάθη, άτινα ως εκ του συχνού και επανειληγμένων εκλογών κατάντησαν ατομικά και θηριώδη.

Ο Παναγής Οικονόμου πέθανε στις 3 Φεβρουαρίου 1896 στην Θήβα, μετά από άνηση μάχη με την επάρατο νόσο. Στην κηδεία του παρευρέθησαν όλοι οι κάτοικοι του Δήμου Θηβαίων και συγκληνητικούς επικειδίους απήγγειλε ο Δήμαρχος Θηβαίων και εκπρόσωποι φορέων της πόλεως των Θηβών.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ στο φύλλο της 6 Φεβρουαρίου 1896 δημοσίευσε το εξής κείμενο για τον Παναγή Οικονόμου.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Απεβίωσε την παρελθούσαν Πέμπτην εν Θήβαις ανήρ ευυπόληπτος και σεβαστός, ο ιατρός Παναγής Οικονόμου. Εξ Ελευσίνος καταγόμενος ο αείμνηστος ανήρ εχρημάτισε και βουλευτής επανειλημμένως της επαρχίας Θηβών και αντιπρόεδρος της Βουλής κατά το 1879 επί της εποχής του αοιδίμου Κουμουνοδούρου, κατά την παρελθούσαν τριετίαν και δήμαρχος πλείστας όσας παρασχών εκδουλεύθεις εις την πόλιν των Θηβών.

Την επομένην εγένετο η κηδεία δημοτελεσιάτη παρακολουθούσης απάσης της πόλεως, του δημάρχου και των εν τη πόλει αρχών, εν ειλικρινεί πένθει μέχρι της τελευταίας κατοικίας.

Στέφανοι πολλοί κατετέθησαν εξαίροντες τας αρετάς και λόγοι εξεφωνήθησαν δια τας αρετάς του ανδρός ως ιατρού και πολιτικού των αρετών του οποίου αίδιον θα τηρούσιν την μνήμην αι Θήβαι, άπαντος του Κλήρου. Παρηκολούθησαν την εκφοράν του το Δημοτικόν Συμβούλιον εν σώματι, αι Αρχαί της πόλεως και πλήθος πολιτών πάσης τάξεως και αποχρώσεως εκ της πόλεως των προαστείων και των περιχώρων. Στεφάνους κατέθεσεν ο Δήμος Θηβαίων και ο κ. Σκουλούδης.

Ένα γραφικό περιστατικό που συνέβη επί δημαρχία, Π. Οικονόμου μας διηγείται με το δικό του γλαφυρό τρόπο ο αείμνηστος Αριστείδης Μπασιάκος, Βουλευτής και Υπουργός.

Ο δήμαρχος Θηβών (Π. Οικονόμου 1887-1891) αντιμετώπισε εις την πόλιν πλήρη κατάσταση αναρχίας. Οι κουτσαβάκηδες και οι παλληκαράδες τρομοκρατούσαν κάθε βράδυ τους πολίτες. Για να τους αντιμετωπίση ο δήμαρχος ησθάνθη την ανάγκην να βρη ένα δυναμικό βοηθό και να τον διορίση ως δημοτικό αστυνόμο γιατί ως τότε δεν είχε ιδρυθεί το σώμα της χωροφυλακής. Ως τέτοιον edιάλεξε τον πατέρα μου και γιατί ήταν σημαντικός πολιτικός παράγων αλλά και διότι φοιτούσε τότε εις την τετάρτην τάξην του γυμνασίου των Αθηνών και ως εγγράμματος θα εγένετο ευπρόσδεκτος από τους νομοταγείς πολίτες. Κι έτσι ο πατέρας παρά τις αρχικές του αντιρήσεις edέχθη τον διορισμόν εγκατέλειψε τις σπουδές του και με σιδερένιο χέρι επέβαλλε την τάξιν με τον βούρδουλα και με τας μεθόδους που εμνημόνευσα εις το κεφάλαιον περι Αθανασίου Ζεγγίνη,

Οι αντίπαλοι όμως τον δημάρχου edημοσίευσαν ανωνύμως ένα λίβελλον κατά του δημάρχου κατηγορούντες αυτόν και τον πατέρα μου ότι εφήρμοζε δήθεν τρομοκρατικές μεθόδους εις βάρος αθών πολιτών «Ν. Εφημερίς Καμπούρογλου της 6-1-1890» άριστα μεν συντεταγμένην επιστολήν αλλά σε πολύ τσουχτερό ύφος και προκάλεσε τον ανωνυμογράφον να υποβάλλη μύνησιν επώνυμον προς τον εισαγγελέα για να αποκαλυφθή το ψευδές της καταγγελίας και να αποφανθή η αμερόληπτος δικαιοσύνη. Τρομοκρατηθείς όμως ο

ανωνυμογράφος εισώπησε ως χαμηλοβλεπούσα... αρσακειάδα.

Οι Δημοτικές εκλογές της 7ης Ιουλίου 1891 διεξήχθησαν μέσα σε κλίμα πόλωσης των δύο μεγάλων τότε παρατάξεων.

Ο Παναγής Παπαχατζής υποστηριζόμενος από την παράταξη του Χαριλάου Τρικούπη, εξελέγει Δήμαρχος Θηβαίων. Σημαντική υπήρξε η υποστήριξη που παρείχε στον Παναγή Παπαχατζή, η χήρα του Διομήδη Διαμάντη, Ξένη, καθώς και η βοήθεια του Βουλευτού κυρίου Επαμεινώνδα Δημητρίου. Η εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ μας δίνει μια εικόνα των Δημοτικών εκλογών που διεξήχθησαν την περίοδο αυτή.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΘΗΒΩΝ

Ο θρίαμβος του Κ. Παπαχατζή

- Αι διαδηλώσεις - Ο κ. υπομοίραρχος

- Φατριασμός υπαλλήλων 8 Ιουλίου 1891

Αι εκλογαί ενταύθα διεξήχθησαν καλώς η δε πλάστιγξ της επιτυχίας έκλινε υπέρ του Κ. Παπαχατζή, υποψηφίου υποστηριζόμενου παρά των αντιπροσώπων της τρικουπικής ενταύθα μερίδος κ. Κ. Διαμάντη και Δημητρίου, υπερτερήσαντος κατά 170 περίπου ψήφους του αντιπάλου του. Την 7ην της πρωΐας της Κυριακής ηρξάτο η ψηφοφορία διαρκέσασα δι όλης της ημέρας. Πάντες οι πολίται μετέχουν της διεξαγομένης εκλογής τιθέμενος υπέρ της μιας ή της άλλης μερίδος. Διαδηλώσεις μικραί καθ' όλην την ημέραν ελάμβανον χώρα και

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΑΙΩΝ ΥΠΟ ΜΗ ΚΑΤΟΧΟΓ

Η προς δηλωσει προθεσμία κατά μιν τό έτος 1886 άρχεται από 1 Ιουνίου και λήγει τή 31 Δεκεμβρίου, κατ' έτι τά λοιπά άρχεται τή 1 Μαΐου και λήγει τή 31 Δεκεμβρίου έκαστου έτους. Ά' άρθρον 2 και 3 του Α' ΤΜΑ' νόμου.

Ρηθς τόν Οικονομικών Έφορον *Julien*

Ο υπογραφήμενος *Ιωάννης Α. Κατσινας* κάτοικος τού χωριού *Julien* τού Δήμου *Julien* τής Έπαρχίας *Julien* αναγραφόμενος με τό άρθρο 2 κατ' από 30 Δεκεμβρίου 1885 Α' ΤΜΑ' νόμου, δηλώνει ότι ήλλα τά προσέκτημα τά: κάτωθι γάτας τού δήμου.

Αξιόν αριθμός	Πού κείνται αι γάτας				Ποσότης ή άριθμοί	Όνομα τής Μονής ή: Ιπποκοπής ή τού πρώτου ιδιοκτήτου έλληνικού	Έκταση εις Βασιλικά Στρ. Μτρ.	Οροθεσία
	Δήμος	Χωριόν	Είσις	Ποσότης ή άριθμοί				
1	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>55</i>	<i>Julien</i>	<i>55 =</i>	<i>Ανατ. Julien, Δυσρ. Julien, Αρκτ. Julien, Μισση Julien.</i>
2	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>9</i>	<i>Julien</i>	<i>12 =</i>	<i>Ανατ. Julien, Δυσρ. Julien, Αρκτ. Julien, Μισση Julien.</i>
3	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>Julien</i>	<i>9</i>	<i>Julien</i>	<i>13 =</i>	<i>Ανατ. Julien, Δυσρ. Julien, Αρκτ. Julien, Μισση Julien.</i>

Τό δέον ή σπέρματα *Julien* 80
 Συμφώνως με μιν τά διατάγματα άρθρου 4 του Α' ΤΜΑ' νόμου ιπποκόπω τά ύπ' αριθ. *9519* ή *9520*
 αποδεικτικά πληρωθείς τού εισπράκτορα *Julien* τού μιν ή διαρχ. *120*
 διά προκαταβολήν τού ή εις διαρχ. *120* διά προσωρινήν Ιταίαν δέον.
Julien τήν 11 *Julien* 1885
 Ο Διευθυντής *Julien*

Ο υπογραφήμενος Δήμαρχος βεβαιού την ταυτότητα τού άνωτέρω κατόχου, τό γνήσιον τής υπογραφής και ότι ε δήλων έχει τά ύπ' τού νόμου ΓΑΔ' άριθμένα προσόντα.
 Έν *Julien* τήν *Julien* 1885
 Ο Δήμαρχος *Julien*
 (α) Πρώτη, δεύτερα κλπ.

Έπισημόν και καταχωρισμόν ήν τή βιβλίον τών δηλώσεων τού χωριού *Julien* από τόν αζόνοτα αριθ. *26*.
 Έν *Julien* τήν *Julien* 1885
 Ο Οικ. Έφορος *Julien*

Έγγραφο Δηλώσεως των χαραφιών του Ιωάννη Κατσινας υιού του Βουλευτού Λουκά Κατσινας. Το έγγραφο υπογράφει ο Δήμαρχος Θηβαίων Αθανάσιος Ζεγγίνης.

κλάδους ελαίας εχρησίμευον ως σύνθημα των Παπαχα-
τζησιτών. Το εσπέρας ως εγνώσθη το αποτέλεσμα και η
επιτυχία του Κ. Παπαχατζή μεγάλη διαδήλωσης έλαβε
χώραν καθ' ην άπειροι πολίτες έλαβον μέρος, περιελθό-
ντες δε την πόλιν κατέληξαν εις την οικίαν του Κ. Πα-
παχατζή όπου εξελθών ούτος τους ηυχारीστησε
διαβεβαιώσας αυτούς υπέρ του δήμου.

Κατά την διάρκεια της εκλογής ο ενταύθα υπομοίραρ-
χος έδειξε λαμπράν διαγωγήν μη παρεμβαίνων υπέρ του
ενός μήτε πιέζων τους αντιθέτους. Είναι άξιος συγχαρη-
τητίων. Οι δημίοσκοι όμως υπάλληλοι αναφανδόν λαμβά-

νον μέρος εις τους πολίτας προς υποστήριξιν του κορδο-
νιου και εκφοβίζοντες αυτούς ότι θέλουσι τους καταδιώ-
ξει δια τας προς τον δημόσιον σφειλάς των.

Ο Κ. Δημητρίου επανέκαμψεν εις τας Θήβας εκ Τα-
νάγρας όπου είχε μεταβεί χάριν των εκλογών και όπου
επέτυχε ο υποψήφιος ον υπεστήριζε Κ. Ντούνιας, δια
καταπληκτικής πλειοψηφίας. Κατά την επάνοδόν του
έγινε μεγάλη διαδήλωσις ήτις τον συνόδευσε μέχρι της
οικίας ζητοκραυγαζόντων πάντων των πολιτών υπέρ
του Κ. Διαμάντη και του Κ. Δημητρίου ηγουμένης
μουσικής.

ΠΑΙΔΕΙΑ

Το ζήτημα της παιδείας, υπήρξε ένα καυτό πρόβλημα για την πόλη των Θηβών, για ολόκληρο σχεδόν το 19ο αιώνα. Τηλεγραφήματα όπως το παρακάτω δημοσιευόνταν συνεχώς στον Αθηναϊκό τύπο.

ΕΚ ΘΗΒΩΝ

20 Ιανουαρίου 1889

Η δημοτική μας εκπαίδευσης καρκινοβατεί δυστυχώς. Εν τη επαρχία ημών τα πλείστα των δημοτικών σχολείων παρέλυσαν, ένεκα της νωθρότητος των δημοδιδασκάλων, προφασιζομένων το ψύχος, όπως μη εργάζονται. Ουδεμία ανωτέρα επίβλεψις υπάρχει, αι εφορευτικάί επιτροπαί κατ' όνομα μόνον υφίστανται. Αρκεί ότι έχομεν ολίγα δημοτικά σχολεία είνε φοβερόν και ταύτα να μη λειτουργώσιν. Αναμένομεν θεραπείαν παρά του υπουργείου.

Η Κυβέρνηση του αναμορφωτή του Ελληνικού Κράτους Χαριλάου Τρικούπη, έδωσε μια σημαντική ώθηση και στην παιδεία, η οποία ήταν για ολόκληρη την Ελλάδα σχεδόν ανήπαρκτη. Έτσι ένα χρόνο αργότερα το 1890 στο Δήμο Θηβαίων λειτουργούν 6 δημοτικά σχολεία με 299 μαθητές, αγόρια και 176 μαθήτριες. Διδάσκουν 8 δημοδιδάσκαλοι με ετήσιο μισθό 11.260 δραχμές όλοι τους. Το ενοίκιο της κατοικίας στην μικρή τότε Θήβα ήταν σύμφωνα με τους υπολογισμούς του κράτους 1620 δραχμές το χρόνο για όλους τους δασκάλους. Διορίσθηκαν τότε στην Θήβα και δύο Γραμματοδιδάσκαλοι με ετήσιο εισόδημα 800 δραχμές και οι δύο. Το ενοίκιο του σχολείου Θηβών ήταν 600 δραχμές. Η συμμετοχή του Δήμου Θηβαίων για ολόκληρο το σχολικό έτος ήταν 6418 δραχμές.

Οι Δημοτικές εκλογές του 1895 προκυρίχθηκαν για τις 10 Σεπτεμβρίου, το πολιτικό κλίμα σε ολόκληρη την επικράτεια ήταν φορτισμένο από τις συνεχείς αντιπαραθέσεις των οπαδών του Δεληγιάννη (κορδόνι) και του Χαρίλαου Τρικούπη.

Δήμαρχος Θηβαίων εξελέγει ο Αθανάσιος Ζεγγίνης Δικηγόρος, Τον Ιούλιο του 1899 με νομοσχέδιο που κατατέθηκε έγιναν μεταβολές στον ισχύοντα τότε νόμο περί δημάρχων.

Οι εφημερίδες της εποχής έγραφαν πρωτοσέλιδα.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΤ. ΝΟΜΟΝ
Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ως σχετικόν δια τας άρτι διεξαχθείσας δημοτικάς εκλογάς αναγράφομεν και την εξής είδησιν. Ο κ. πρωθυπουργός ως εμάθομεν, ομιλών προς πολιτικούς του φίλους είπεν ότι σκοπεί να υποβάλη εις την ψήφισιν της βουλής νομοσχέδιον δια του οποίου θα ορίζεται ότι νόμιμος αναπληρωτής του δημάρχου εν απουσία αυτού θα είνε αντί των παρέδρων, όπως μέχρι τούδε γίνεται ο πρόεδρος ή ο προεδρεύων του δημοτικού συμβουλίου. Και τούτο χάριν της αξιοπρεπεστέρας παραστάσεως των δήμων. Το νομοσχέδιον θα υποβληθή εις την προσηγή σύνοδον της βουλής.

Στις Δημοτικές Εκλογές που έγιναν στις 5 Σεπτεμβρίου 1899 Δήμαρχος Θηβαίων επανεξελέγει και πάλι ο Αθανάσιος Ζεγγίνης, ο οποίος προτοστάτησε στον

αγώνα για την ανακήρυξη της Θήβας ως πρωτεύουσας της Βοιωτίας και όχι της Λειβαδιάς.

Ο Αθανάσιος Ζεγγίνης έχοντας παρουσιάσει μεγάλο έργο στην Θήβα, οδοποιΐα, ύδρευση, φωτισμός, κ.λ.π. επανεξελέγει και πάλι Δήμαρχος στις Δημοτικές εκλογές που έγιναν στις 7 Σεπτεμβρίου του 1903.

Μεγάλη διαμάχη ξέσπασε το Οκτώβριο του 1905 ανάμεσα στο Δήμαρχο κ. Ζεγγίνη και στον δημοτικό εισπράκτορα, με αποτέλεσμα η πόλη των Θηβών να παρουσιάζει μια απaráδεχτη εικόνα.

Το δημοσίευμα του ΚΑΔΜΟΥ είναι πολύ διαφωτιστικό.

ΑΘΛΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

*Έρις Δημάρχου και Δημοτικού Εισπράκτορος
Η όψις της πόλεως μας και μάλιστα την εποχήν αυτήν, παριστά όντως αθλίαν κατάστασιν, υπό άποψιν φωτισμού και καθαριότητος, διότι κυριολεκτικώς βαδίζομεν εις τα σκοτεινά επί κόπων λογικών τε και αλόγων ζώων και επί παντός είδους βρώμας. Και τούτο διότι ο κ. Δημοτικός εισπράκτωρ ισχυριζόμενος ότι τας εισπράξεις πάσας έχει κατάσχει εις χείρας του το Δημόσιον δια τα προς αυτό χρέη του Δήμου δια την Δημοτικήν Εκπαίδευσιν αρνείται την πληρωμήν μισθοδοσιών εις τε τους φωτανάπτας τους οδοκαθαριστάς και τα κάρρα της καθαριότητος, ο δε Δήμαρχος θέλων και αυτός να γίνη αισθητόν τούτο, απέλυσε αυτούς της υπηρεσίας των και έπανσε τα κάρρα και ούτω αναγκάζονται οι άνθρωποι να ρίπτωσι τα σκουπίδιά των*

Επώνυμοι Θηβαίοι σε φωτογραφία του 1896.

εντός των δρόμων. Ημείς αδιαφορούντες δια τας μεταξύ Δημάρχου και δημοτικού εισπράκτορα έριδας, εν μόνον λέγομεν ότι ο κοσμάκης δεν τους χρωστάει τίποτε να κυλιεται μέσα εις της βρώμας και συνιστώμεν εις αυτούς να εύρωσι τρόπον να παύση αυτό το κακόν διότι τρέχουμεν τον κίνδυνον να πάθωμεν από καμμίαν επιδημίαν. Προς δε δεν θεωρούμεν άσκοπον να συστήσωμεν και εις τους κ. βουλευτάς μας ότι καλόν είναι όπως και αυτοί ως αντιπρόσωποι της δόλιας πόλεως μας κάμωσι παραστάσεις εις τον Υπουργόν των Οικονομικών ίνα άρη εν μέρει την επιβληθείσαν κατάσχεσιν επί τω τέλει του να μένωσιν εις τον εισπράκτορα χρήματα διά πρώτας και μεγίστας ανάγκας της πόλεως μας, ήτις κυλιεται μέσα εις τα σκουπίδια και μάλιστα την νύκτα όπου έχομεν άπλετον σκότος.

Η άνανδρη δολοφονία του Πρωθυπουργού της Ελλάδος Θεοδώρου Π. Δελιγιάννη, συγκλόνησε τους κατοίκους της πόλης των Θηβών. Σε έκτακτη συνεδρίαση του το Δημοτικό Συμβούλιο Θηβών με επικεφαλής τον Δήμαρχο κ. Ζεγγίνη και τον πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ν. Αναστασίου εξέδωσαν το εξής ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΘΗΒΑΙΩΝ

Συνελθόν σήμερον εκτάκτως τη πρώτη Ιουνίου 1903 Μ. Μ. εν τω Δημαρχικώ καταστήματι επί τω θλιβερώ αγγέλματι του δια δολοφόνου χειρός θανάτου του Πρωθυπουργού και πρώτου Πολίτου του Έθνους Θεοδώρου Π. Δελιγιάννη.

Ψηφίζει

Να εκφρασθώσιν εις τους συγγενείς αυτού τα συλλυπητήρια του Σώματος.

2) Να κατατεθή εις την σορόν Αυτού στέφανος.

3) Να ηχώσιν από σήμερον και μέχρι της καταθέσεως του νεκρού εν τω τάφω οι κώδωνες των εκκλησιών του Δήμου πενθίμως.

4) Να τελεσθή πάνδημον μνημόσυνον εν τω Μητροπολιτικώ Ναώ υπέρ αναπαύσεως της ψυχής Αυτού.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ Το Μάιο του 1907 η Κυβέρνηση Θετόκη ανακοίνωσε ότι οι Δημοτικές Εκλογές θα γίνουν στις 1 Ιουλίου του τρέχοντος έτους. Οι ανακηρυχθέντες υποψήφιοι του Δήμου Θηβαίων ήσαν οι παρακάτω:

ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Οι κύριοι: ΖΕΓΓΙΝΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ δικηγόρος
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΣΠΥΡΟΣ κτηματίας και
ΧΑΤΖΗΧΡΟΝΟΓΛΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ κτηματίας

ΠΑΡΕΔΡΟΙ

Οι κύριοι 1) Αναστασίου Νικόλ. Νάκου, 2) Βουρδουμπάς Γεώργιος, 3) Βυλλιότης Λουκάς, 4) Γιαννίτσας Δημ., 5) Δελβενაკιώτης Δημ., 6) Ζερβόπουλος Στυλιανός, 7) Μπέλλος Δημήτριος, 8) Πετούσης Ευστάθιος, 9) Στάμου Άγγελος, 10) Φουφούνης Κωνσταντίνος, 11) Χατζηαντωνίου Ιωάννης.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Οι κύριοι: Αγάσας Ευάγγελος, 2) Αναστασίου Αναστάσιος, 3) Αναστασίου Επαμεινώνδας, 3) Ανδριανός Ανδρέας, 5) Ανδριανός Γεώργιος, 6) Ανδριανός Σπύρος, 7) Αντωνίου ή Ανυφαντής Λάζος, 8) Βάγιαννης Δημήτριος, 9) Βουρδουμπάς Τιμολέων, 10) Βυλλιότης Σωτήριος, 11) Γεωργίου Στυλιανός, 12) Γκαβέας Τιμολέων, 13) Διαμαντής Γεώργιος, 14) Δρόλιας

Σωτήριος, 15) Ελληνικού Ιωάννης, 16) Ευθυμίου Αθανάσιος, 17) Θεοδώρου Θεόδωρος, 18) Καραμαγκιόλης Ιωάννης, 19) Κρανωτίτης Γεώργιος, 20) Λιφινιώτης Γρηγόριος, 21) Μάλλιος Στέφανος, 22) Μπασιάκος Χρήστος, 23) Νάκου ή Πλιάφης Νικόλαος, 24) Παπαγεωργίου Γεώργιος, 25) Πάσπαλης Βασίλειος, 26) Παυλίδης Ευάγγελος, 27) Πρέζας Αντώνιος, 28) Ρόδης Γεώργιος, 29) Σάλτας Γιαννούλης Κ., 20) Σκούμας Αλέξ., 31) Σκουτέρης Θεόδωρος, 32) Στάκος· Κίμων, 33) Στουρίτης Δημήτριος, 34) Τζώρτζης Χρήστος, 35) Φαρμακάς Αλέξ., 36) Φασουλόπουλος Γεώργιος, 37) Χατζηδούρος Θωμάς, 38) Χατζηδούρος Κωστής, 39) Χατζηδούρος Όθων, 40) Χατζηχρονόγλου Δημήτριος.

Ο ΚΑΔΜΟΣ σε πρωτοσέλιδο κείμενο έγγραφε για την σημασία των Δημοτικών αυτών Εκλογών τα εξής ενδιαφέροντα:

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Κατόπιν της κατηγορηματικής δηλώσεως εν τη Βουλή του Πρωθυπουργού κ. Θεοτοκά η ενέργεια των Δημοτικών εκλογών δεν αναβάλλεται και ωρισμένως θέλουσιν ενεργηθή αύται την 1 Ιουλίου τρέχοντος έτους. Μέχρι της στιγμής ταύτης δεν μας χωρίζει μεγάλο χρονικόν διάστημα, ώστε ανάγκη όπως από τούδε καταβάλλωμεν την προσήκουσαν ενέργειαν και μέριμναν ίνα κατά την εκλογήν ταύτην αναδείξωμεν τους σχετι-

κώς αρίστους και κρείττονας να διαχειρισθώσι τα των Δήμων. Εις τας παρούσας κρίσιμους περιστάσεις αι εκλογαί αύται δεόν να θεωρηθώσιν υψίστης και σπουδαιοτάτης σημασίας, οι εκλογείς όθεν αφίνοντες κατά μέρος τας συμπαθείας και τας αντιπαθείας και δίδοντες αλλήλοις τας χείρας ας ενωθώσι προς κοινόν αγώνα και ως ελεύθεροι πολίται ας ασκήσωσι το Ιερώτερον και πολυτιμότερον των δικαιωμάτων τω μετά μεγίστης προσοχής μακρῶν πάσας ιδιοτελούς εμπειρίας μακράν παντός κομματισμού όστις ιδιοτελή συμφέροντα εξυπηρετών κατέστρεψε και τα εθνικά συμφέροντα. Οι εκλογείς δεόν να έχωσι κατά νούν ότι οι Δημοτικοί άρχοντες είναι οι κυριότεροι παράγοντες της εθνικής ευημερίας, εάν τύχωσιν ούτι να είναι χρηστοί και φιλοπάτριδες άνδρες. Ανάγκη λοιπόν οι πολίται οι ποθούντες την τάξιν, την ασφάλειαν, την αγαθήν διοίκησιν και την ευημερίαν του Δήμου να αποφασίσωσιν να κάμωσι ελευθέραν χρήσιν της ψήφου των, αποτινάζοντες τον ζυγόν του ολεθρίου κομματισμού και της ιδιοτέλειας καθόσον η επί πλέον αδιαφορία είναι αντίκρυς Εθνική Προδοσία.

Στις εκλογές αυτές υπερψηφίστηκε και πάλι με 180 ψήφους πάνω από τον αντίπαλο του Παπαχατζή ο Αθανάσιος Ζεγγίνης. Η εφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ στο φύλλο της 6 Ιουλίου 1907 δημοσίευσε την παρακάτω είδηση για την επανεκλογή του Αθανασίου Ζεγγίνη.

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΕΙΑ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ
(Ιδιαίτερα υπηρεσία «Ακροπόλεως»)

ΘΗΒΑΙ, 2 Ιουλίου. Εξακολουθούν αι διαδηλώσεις των νικητών φίλων του Δημάρχου κ. Ζεγγίνη, διατρέχουσαι την πόλιν μας. Ο κ. Ζεγγίνης ωμίλησεν από του εξώστου του δημαρχείου ευχαριστήσας το πλήθος συστήσας να φέρονται με τάξιν και κοσμίαν καθ' όλον το διάστημα των εκλογών παραδειγματική. Το απόγευμα εγένετο νέα πολυπληθής διαδήλωση, προσεφέρθη δε και στέφανος εις τον κ. Ζεγγίνην υπό του μικρού λαού. Ο κ. δήμαρχος συνεχάρη τηλεγραφικώς τους κ. Ράλλην Μερκούρην και Κοκαράν. Το ψηφοδέλιον του κ. Ζεγγίνη και των δημοτικών συμβούλων πλειονοψηφεί κατά 250-350 ψήφους.

Ο Αθανάσιος Ζεγγίνης υπήρξε αναμφισβήτητα μια μεγάλη μορφή στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Θεωρήται ως ο μακροβιώτερος Δήμαρχος Θηβαίων. 1895-1914 διετέλεσε επίσης και πρόεδρος της κοινότητας Θηβών για αρκετά χρόνια.

Για τις δραστηριότητές του ως δημάρχου έχουν γραφτεί δεκάδες κείμενα στον Αθηναϊκό τύπο της εποχής.

Ένα απάνθισμα κειμένων που αναφέρονται σε έργα δημοτικά αναδημοσιεύουμε από τις εφημερίδες ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ και ΑΣΤΥ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1908 ΑΠΟ ΤΑΣ ΘΗΒΑΣ
(Ιδιαιτ. τηλεγρ. «Ακροπόλεως»)

Φανάρια χωρίς φως.

Χρήματα που κοιμούνται

Η καθαριότης

ΘΗΒΑΙ, 17 Ιουλίου. Το να υπάρξωσι χρήματα διαθέσιμα διά τας ανάγκας της πόλεώς μας, περί τας τρισχιλίας δραχμάς ως βαβαιοί ο Δημαρχεύων κ. Πετούσης εις χείρας του δημοτικού εισπράκτορος και ο τελευταίος να κατακρατή αυτάς, άγνωστον δια ποιους λόγους γνωστόν όμως διότι δεν συνδέεται και τόσον φιλικώς με τον δήμαρχόν μας, αυτό είνε ακατανόητον αν μη το χαρακτηρίσωμεν αλλέως.

Το να υπάρξωσι δε από τινός δημοτικά όρια του εθνικού φωτισμού και να μένωσι τα ελλείπει... οιοπνεύματος, αν όχι τίποτε άλλο, τουλάχιστον εις μια μεγάλη ειρωνία της προόδου προς τους αρμοδίους μας.

Εχαιρετίσαμεν άλλοτε τον νέον μας φωτισμόν, ύστερα από τόσα έτη σκοτίας... απλέτου, μετά χαράς και εξήρομεν το σπουδαιότατον αυτό γεγονός ως βήμα προόδου της πόλεως διότι ουδέποτε εφантаζόμεθα ότι θα ευρίσκοντο και φωτοσβέσαι, μάλιστα από τους κυρίους εκείνους, οίτινες διαχειρίζονται το σημαντικόν χρήμα.

Αλλά δυστυχώς καταδικασθέντος από τινών ημερών εις το σκότος, επανήλθομεν εις την παλαιάν μας δόξαν, όπου την νύχτα τα χαντάκια αδελφικώτατα μας

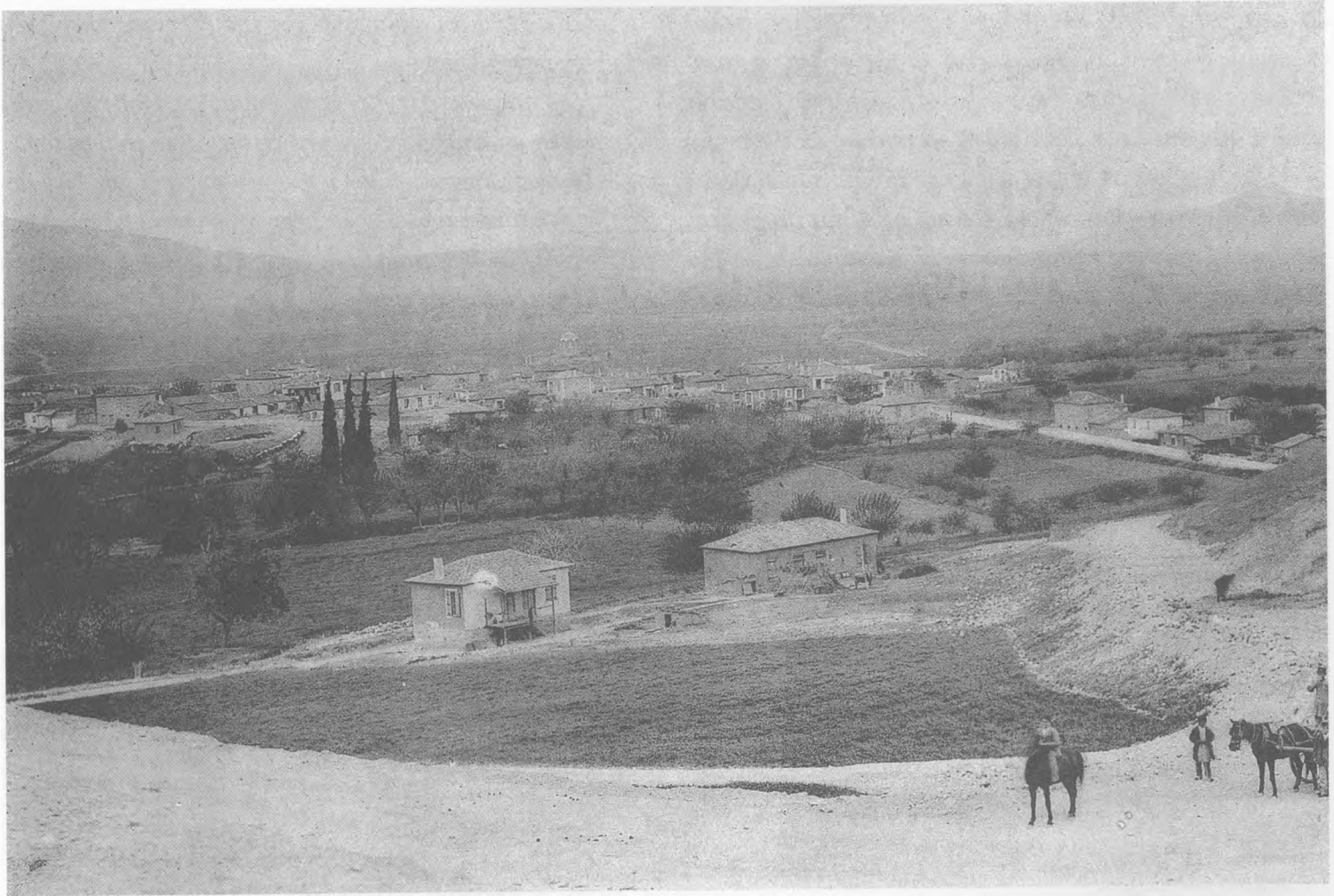
υποδέχοντο εις τας αγκάλας των προς δόξαν και τιμήν των αρμοδίων μας.

Ευτυχώς όμως εδανείσθη ο δήμος δια του κ. Πετούση χρήματα διά την αγοράν του αναγκαιούτος οιοπνεύματος και ούτως είδομεν φως, όπως περιμένομεν να ιδώμεν φως και δια την άρνησιν ους την του φωτοσβέστου εισπράκτορος, τώρα με την άφιξιν εξ Αθηνών του δημάρχου μας κ. Ζεγγίνη.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1907

ΘΗΒΑΙ, 10 Φεβρουαρίου. Δεν γνωρίζω εάν η αποστολή του τόπου περιορίζεται εις σενεντεύξεις αφωρώσας πράξεις μήπως συντελεσθείσας (αν μετά τοσοούτον) θάρρους επελείφθη φίλος συνάδελφος μόλις διελθών εντεύθεν το βέβαιον είναι ότι όταν η ασφάλεια μιας πόλεως ευρίσκεται εν το σημείον ή των Θηβών και όταν η ληστεία εγείρη την κεφαλήν απειλούσα την πόλην των Θηβαίων η αποστολή δημοσιογράφων οσωδήποτε αποβλεπούντος δεν πρέπει να περιορίζεται εις την ξηράν δημοσίευσιν της γνώμης του Α και Β πολίτου επί υποθέσεως η οποία ούτε κρύο ούτε ζέστη θα έκανε εις τον πανταχόθεν από αργόμισθους εξαντλούμενον προϋπολογισμόν αλλά δέον ν' αποβλέπη την εξυπηρέτησιν των αμεσοτάτων εκείνων συμφερόντων, άτινα ετάχθη εν τη υψηλοτάτη τούτον αποστολή να εξυπηρετήση ο τύπος.

Και να μην μακρηγορώ, πληροφορώ νμάς μετά φρίκης ότι τρεις λυμαίνονται τα πέριξ ενασπείρωση τον

Προάστειον Πυρί. Αμαξιτή οδός εις Λεβάδειαν.

τρόμον και τον πανικόν εις τοιούτον βαθμόν ώστε να διακόπτεται η κίνησις της πόλεως και να κλείνονται τα καταστήματα από της 8μμ ενώ αν κανείς ξεχασμένος διαβάτης έμεινε έξω κατά την ώραν αυτήν να σπεύση εκ φόβου μη συλληφθή από τους συμμορίτας του Σαντά, του Κόλια ή του Παπαγεωργίου, ένεκα τούτου δε ο αμεταπόνητος όσον και δραστήριος αστυνόμος κ. Σ. Καράμπελας, ανθυπομοίραρχος ευρέθη εις την ανάγκην να εκδώσει διαταγήν δυνάμει της οποίας οιοσδήποτε πολίτης διερχόμενος πέραν της 8ης μμ άνευ φαναρίου τας οδούς της πόλεως συλλαμβάνεται και οδηγείται εις την αστυνομίαν όπου και διανυκτερεύει.

Επειδή όμως και η ανωτέρω λεπτομέρεια δυνατόν να εκληφθή ως το άκρον άστον της υπερβολής πληροφορώ υμάς ότι η διαταγή αυτή εδημοσιεύθη συνεπεία παντελούς σχεδόν ελλείψεως φωτισμού της πόλεως εκ της ανεπαρκείας των προσόδων του δήμου προελθούσης εκ της κατασχέσεως του ταμίου Θηβών επί του φόρου ωνίαν και εμπορευμάτων ανερχόμενον εις δραχμάς 27.500 του κυριωτέρου δηλονότι εισοδήματος του δήμου, εφ' ου βασίζεται η καθαριότης, ο φωτισμός και η εν γένει ευηρόσωπος παράστασις της πόλεως και του δήμου ολοκληρου.

Και η πολιτεία τυφλώτιουσα προ της εκρύθμου αυτής καταστάσεως προβαίνει εις κατασχέσεις προσόδων ουχί βεβαίως δια να υποστηρίξη την κινδυνεύουσαν τιμήν, ζώην και περιουσίαν των πολιτών αλλά δια να επαρκή εις τον ψωμισμόν των πολυωνύμων χασομέρηδων, οίτι-

νες παράσιτοι αφαιρούν και την τελευταίαν ικμάδα του ραγιά λαού.

Ιδού πως ο κ. Αθ. Ζεγκίνης δήμαρχος Θηβαίων εκθέτει τα πράγματα εν συνεντεύξει ην έσχον μετ' αυτού.

Ηναγκάσθην κατόπιν εκθέσεώς μου προς τον Νομάρχη και το υπουργείον να περικόψω την δαπάνην φωτισμού και καθαριότητος της πόλεως και την εν γένει υπηρεσίαν της δημαρχίας λόγω κατασχέσεως εκ μέρους του ταμίου Θηβών επί του φόρου εμπορευμάτου, επιβληθείσης παρανόμως ως εκ των ενεργειών της ισχύουσας πολιτικής καθ' όσον τυγχάνει γνωστόν ότι κατά τας διατάξεις του Νόμου του 1852 απαγορεύεται πάσα συντηρητική κατάσχεσις επί των ετησίων δημοτικών προσόδων. Ως προς την δημοτικήν εκπαιδευσιν όμως δι ην υποχρεούται ο δήμος να καταβάλη τα από του δημοσίου προκαταβαλλόμενα έξοδα στοιχειώδους εκπαιδεύσεως ο Νόμος κανονίζει τον τρόπον της αποδόσεως τούτων προς το δημόσιον κατ' άλλον τρόπον ουδέποτε δε δια κατασχέσεως ή άλλων καταναγκαστικών έργων.

Ο φωτισμός των Θηβών δι' ασετυλίνης - Αποστολή επιτροπής εις Αθήνας

ΘΗΒΑΙ 19 Νοεμβρίου. Ο ελεεινός της πόλεως δια πετρελαίου φωτισμός, υπάρχει επί τέλους ελπίς ν' αντικατασταθή δια παλητέρον. Δύο καλοί εργολάβοι έχουν υποβάλη εις το δημοτικόν συμβούλιον προτάσεις φωτισμού δι' ασετυλίνης αξίας πάσης προσοχής και

μελέτης. Το συμβούλιον κατά την τελευταίαν αυτού συνεδρίασιν επεσκέφθη επί των προτέρων τούτων, αλλά πριν λάβη οριστικήν απόφασιν έκριναν, ότι ώφειλε να θέσῃ τούτας από την κρίσιν και τον έλεγχον ειδικού μηχανικού. Εξέλεξε δε η επιτροπή εκ των κ. Ζεγγίνη δημάρχου, Ν. Αναστασίου προεδρεύοντος του δημοτικού συμβουλίου και Αγ. Στάμου και Δημοσθένους Βουρδουμπά συμβούλων, όπως μεταβή εις Αθήνας και υποβάλῃ τας γενομένας προτάσεις υπό μελέτην ειδικού ίνα επί τη βάσει των πορισμάτων αυτού κριθώσιν αύται.

Η επιτροπή ανεχώρησε προς τούτο εις Αθήνας προτίθεται δε πρωτείστως ν' απευθυνθή προς τον παρά τη ηλεκτρολογική Εταιρεία Θόμψων Χούστων έγκριτος εκ Θηβών μηχανικόν κ. Κωνσταντίνου Στάμου, όστις μετά της διακρινούσης αυτόν φιλοπατρίας εδήλωσε, ότι προσφέρει εις τον δήμον δωρεάν τας γνώσεις του, έρχεται δ' εν ανάγκη και εις Θήβας εάν προηγουμένως ζητηθή η συναίνεσις της διευθύνσεως της Εταιρείας παρά τη οποία εργάζεται.

Διακοπή συγκοινωνίας.

Απερίγραπτα τα χάλια της από τον σιδηροδρομικού σταθμού μέχρι της πόλεως οδού. Αι άμαξαι αδυνατούσαι να περάσουν μέσα από τον βόρβορον και τους λάκκους της, διέκοψαν το προς τον σταθμόν δρομολόγιόν των. Οι δε επιβάται αναγκάζονται να έρχονται εις την πόλιν πεζή υποφέροντας τα πάνδεινα.

Κύριε Δήμαρχε κύριοι δημοτικοί σύμβουλοι, κύριε εργολάβε που ανέλαβες την κατασκευήν της, δεν είναι κατάστασις αυτή.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

(του ανταποκριτού μας)

ΘΗΒΑΙ, 29 Οκτωβρίου. Μετά το πάθημα του αυτοκινήτου περί του οποίου χθές σας ετηλεγράφησε ο πρίγκηψ Ανδρέας κατέλιπεν αυτό εις το προάστειον των Θηβών Πυρί. Μετά τούτο επιβάς αμάξης μετά του κ. Μεσσαλά ήλθεν εις το τηλεγραφείον όπου αμέσως ετηλεγράφησαν εις τα Ανάκτορα.

Εις το τηλεγραφείον προήλθον ο βουλευτής Θηβών κ. Α. Μπέλλος, ο δήμαρχος κ. Ζεγγίνης και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου κ. Ν. Αναστασίου και ετέθησαν υπό τας διαταγάς του Πρίγκηπος. Ούτος εξέφρασεν ευχαριστίας και εδήλωσεν ότι δεν ήθελε τίποτα.

Το εκ Αθηνών μέχρι Θηβών διάστημα σιήνωσι εις τρεις ώρες. «Ήθελα να παραλάβω μεθ' εαυτού και την σύζυγόν μου, είπεν αλλά δεν το έκαμε, διότι το ταξείδι είναι πολύ κοπιαστικόν».

Το μεσονύκτιον, ανεχώρησε δι' εκτάκτου αμαξοστοιχίαν εις τας Αθήνας.

Το αυτοκίνητον, διορθωθέν υπό του μηχανικού του αυτοκινήτου και του κ. Φράμ, εξεκίνησε δι' Αθήνας.

Εν τω τηλεγραφεΐω ο Πρίγκηψ εδείχθη ομιλητικώτατος, ηρώτησε μάλιστα και τον γραφόντα τας γραμμάς ταύτας ος ποίαν εφημερίδα είνε ανταποκριτής. Ότε δε ήκουσεν ότι είνε της «Ακροπόλεως», απήντησε «Καλά! Ωραία!».

Η τοπική αυτοδιοίκηση και ειδικότερα οι Δήμαρχοι όπως λειτουργούσαν ήταν κυρίως φερέφωνα των Βουλευτών και των οικονομικών παραγόντων της κάθε πόλης. Από τις αρχές του 20ου αιώνα είχαν αρχίσει οι δημοσιεύσεις όπου καυτηρίαζαν το θεσμό του Δημάρχου όπου αυτός λειτουργούσε. Αντιγράφουμε από το ΚΑΔΜΟ ένα σχετικό άρθρο γνωστού δικηγόρου με τίτλο οι ΔΗΜΑΡΧΟΙ, το οποίο είναι αρκετά διαφωτιστικό.

ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Περιμένω τας κρίσεις των «Θηβών» περί των δημοτικών πραγμάτων εν γένει. Δεν μπορώ εν τούτοις να εννοήσω τούτο γιατί τάχα πρέπει να στρέψωμεν την ψυχὴν μας προς τους γιατρούς και δικηγόρους, ενώ και ούτοι είναι απλούστατα επαγγελματίαι όπως κάθε άλλος πολίτης.

Δικηγόρος είμαι και εγώ αλλά δεν μπορώ παρά να ομολογήσω ότι οι δικηγόροι ιδίως πάντοτε κακού εγένοντο πρόξενοι στην ανθρωπότητα.

Νομίζω ακόμη ότι κάθε πολίτη, είναι τότε μόνον κατάλληλος, για κάθε αξίωμα, όταν έχη τον κοινόν νούν, αγαθὴν την θέλησιν και προ πάντων, όταν είναι υλι-

κώς ανεξάρτητος διότι δεν μπορεί κανείς να αφήση τη δουλιὰ του και το σπίτι του να περνά και αυτός να φροντίζη για τα κοινὰ συμφέροντα. Δεν γίνεται άλλως και συνεπώς ο φτωχός δεν μπορεί ποτέ να είναι εις το ύψος του αξιώματος.

Δεν λέγω βέβαια ότι μόνος ο πλούτος αρκεί αλλά θέλω να πω, ότι ο πάσχων οικονομικώς και εργαζόμενος διηναίως για το ψωμί σου δεν έχει καιρόν ούτε κέφι για να φροντίζη περί των κοινών συμφερόντων.

Καθώς δε γνωρίζετε κάθε αξίωμα είναι και ένα βάρος. Ο βουλευτής δε και ο Δήμαρχος εργάζονται για τα συμφέροντα όλων μας. Είναι σαν να λέμε το ίδιο να πη κανείς εις άλλον «κάνε μου τη χάρη εκεί που ψωνίζεις για το σπῆτι σου να λάβης το βάρος το βάρος να ψωνίζης και για το δικό μου» αυτός ο άλλος θα απαντήση φυσικά «ξεφότονέ μου χριστιανέ μου», για να δεχθῆ δε θα πη ότι ἢ θα πληρωθῆ για τον κόπο του ἢ θα λάβῃ ἀπὸ τα ψώνια.

Έπειτα θα πούμε και του στραβού το δίκηο στην κοινωνία που ζούμε σήμερα, αν δεν έχης παράδες δεν σε χαιρετάνε καν και έτσι το κλέπτειν κατήντησε μόδα και ανάγκη.

Και ἀπὸ αὐτὴν την ἀνάγκη και την κατάστασιν λέει ο λαός, ο Δήμαρχος δεν μας έκανε και τίποτε μόνον κλέβει, λοιπὸν ἀλλαγῆ, ἀλλὰ συγχρόνως ο Δήμαρχος κάνει έργα ἀλλὰ ξέρεις γιατί; για να κλέβῃ!! πάρτονε λοιπὸν αὐτὸ το λαό στο γάμο σου να σου πη και του χρόνου.

Η Κρήνη της Δίρκης (παραπόρτι) φωτογραφία 1894.

Ανάγκη λοιπόν ο Δήμαρχος να είναι υπολήψεως και θελήσεως πολίτης, οικονομικώς ανεξάρτητος και να πληρώνεται τουλάχιστον με πεντακόσιαις δραχμές μηνιαίως; αλλιώς θα πεινά θα κλέβη από τα ψώνια.

Παραπονούμεθα συγχρόνως: ότι οι ιατροί και δικηγόροι δεν αποφασίζουν να αναμειχθούν στα δημοτικά· εγώ νομίζω ότι παρά θέλουν μάλιστα την δόξαν και του Δημάρχου Παρακαμυτιλών, ουδείς εμίσθησεν, αλλά για να γίνουν, θα τραβήξουν το διάολό τους και θα δαπανήσουν χιλιάδες δηλ. θα αγοράσουν το αξίωμα και επειδή το αγόρασαν... θα κλέβουν από τα ψώνια.

Κάποιος μάλιστα εκλογεύς μιας νήσου έλεγε. Ο Δήμαρχος μας πληρώνει για να τον ψηφίσουμε, έπειτα αυτός τρώει τον προϋπολογισμό και έτσι ερχόμαστε ίσια, ίσια, και πολύ σωστά έλεγε.

Τώρα ημείς οι πολίται!! αντί να παραπονούμεθα κατά των εκάστοτε Δημάρχων θα κάναμι καλλέσιτε να συμβαζωμεν μόνοι μες του; Α και Β και αγωνιζόμενοι, όχι δια χρήμα να εκλέξωμεν τον ένα ή τον άλλον είναι τούτου απλούδστερον και ευγενέστερον; αλλά προς τούτο πρέπει να έχομεν, την όρεξιν και δεν την έχομεν την δύναμιν, μας λείπει, το δικαίωμα!!! μας το αφήρυσεν, ήτοι έπρεπε να είμεθα πολίται ελεύθεροι και δυ-

στηνώς είμεθα δούλοι και οι δούλοι κάνουν, ότι τους διατάσσουν τα αφεντικά.

Αφεντικά είναι οι βουλευταί μετά τας εκλογάς, αυτών και τούτοι αλλά και μετά τας εκλογάς, είναι πάλιν δούλοι του λαού, όλοι πάλιν είναι δούλοι των Κυβερνήσεων αι οποίαι πάλιν είναι δουλικά του λαού και των βουλευτών και εννοείται ευκόλως ότι μέσα σ αυτή τη δουλοπρεπή κατάστασι επνίγη κάθε ευγενούς φιλοδοξίας αίσθημα και πάει λέγοντας και βλέπομεν ότι τα αποτελέσματα.

Συνεπώς φέρτε μας τα ίδια νυν και αεί.

ΦΩΣ

Η ανάλυση της πρωθυπουργίας από τον Ελευθέριο Βενιζέλο και οι εκσυγχρονιστικές και αναμορφωτικές αλλαγές που σημειώθηκαν την περίοδό του, άλλαξαν ριζικά τον παλαιό αυτό θεσμό ο οποίος ήταν αναχρονιστικός και κάθε χωριό είχε τον πρόεδρό του και το κοινοτικό Συμβούλιο.

Ο Δήμος Θηβαίων καταργήθηκε και στην θέση του λειτούργησαν τρεις κοινότητες των Θηβών, του Πυρίου και των Αγίων Θεοδώρων.

Ο πληθυσμός του δήμου Θηβαίων στο πέρας των χρόνων εξελίχθηκε ως εξής:

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

ΕΤΟΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
1848	4414
1849	4383
1850	4300
1851	4221
1852	4187
1853	4350
1854	4367
1855	4432
1856	4534
1861	5014
1870	5273
1879	6023
1889	5879
1896	6586
1907	7138

Στην πόλη των Θηβών τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου αιώνα υπήρχαν και λειτουργούσαν οι παρακάτω σύλλογοι.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΩΝ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΣΦΕ) έτος ίδρυσεως 1875.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ» έτος ιδρύσεως 1876.

«ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΒΩΝ» έτος ιδρύσεως 1884.

Εταιρεία εν Θήβαις «Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ» έτος ιδρύσεως 1885.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο «ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ» έτος ιδρύσεως 1877.

ΠΑΜΒΟΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ έτος ιδρύσεως 1876.

Παρουσιάζουμε ορισμένα κείμενα και έγγραφα Θηβαϊκών συλλόγων του 19ου αιώνα για να έχουμε μια άμεση εικόνα των δραστηριοτήτων και της προσφοράς των συλλόγων στην τοπική κοινωνία.

«Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ»

Εις τοιαύτας περιστάσεις το γένος όπως και πριν ούτως και σήμερα στρέφεται προς την εκκλησίαν του γένους, ητις πάντοτε εφάνη πρώτη και κατά την ανδριαν και κατά τας θυσίας. Ιδίως αι Μοναί του έθνους έλαβον την πρωτοβουλίαν, διότι επί της Μονής του Μεγάλου Σπηλαιού υψώθη το λάβαρον της Εθνικής Παλιγγενεσίας κατά το 1821. Όπως λοιπόν, τότε, ούτω και σήμερα έχομεν την πεποίθησιν, ότι αι Μοναί της επαρχίας μας θα φανώσι πρόθυμοι προς ευόδωσιν του εθνικού σκοπού και την λαμπράν δόξαν του αγίου Σταυρού. Το έθνος, Σεβαστοί γέροντες και πατέρες, έχει ανάγκην του οβολού της χήρας. Επί τη προσδοκία δε ταύτη προσφεύγοντες εις την συνδρομήν μας, παρακαλούμεν άμα τη παραλαβή της παρούσης να συγκροτήσητε το Συμβούλιόν σας και προβήτε χριστιανικώς και πατριωτικώς εις την επιψήφισιν χρηματικού ποσού ουχί απλώς αναλόγου των πόρων σας αλλ' ανταξίου του πατριωτισμού και του χριστιανικού καθήκοντός σας. Το ψηφισθησόμενον ποσόν, παρακαλείσθε, να πέμψητε ταχέως και ασφαλώς προς ημάς εδρεύοντας εις το εν Θήβαις Υποκατάστημα της Εθνικής Τραπεζής, όπως διευθύνωμεν εις τον προς ον όρον.

Θήβαι 15 Ιουλίου 1877

Έρρωσθε

*Τα αντεπιστέλλοντα μέλη
του Συλλόγου «Η Αδελφότης».*

Προς Τους Κυρίους Δημάρχους της επαρχίας Θηβών. Ο Ελληνισμός κινδυνεύων απολέση ανεπιστρεπτί τ' απαράγραπτα δικαιώματά αυτού, τας ελπίδας του και τους πόθους του, ένεκα των συμβαινόντων εν τη Ανατολή, συνεκίνησε και την ελευθέραν Ελλάδα, ήτις προετοιμάζεται προς διεκδίκησιν των δικαιωμάτων του γένους. Ως εκ τούτου εσχημάτισε κυβέρνησιν εξ όλων των επισήμων ανδρών της Ελλάδος και Σύλλογοι συνεστήθησαν προς παρασκευήν των εθνικών δυνάμεων. Ο δε Σύλλογος «Η Αδελφότης» σκοπόν έχουσα την πραγματοποίησιν των εθνικών πόθων ωνόμασεν ημάς αντεπιστέλλοντα μέλη αυτού.

Ως μέλη λοιπόν του Συλλόγου αποτεινόμεθα προς τους δήμους της επαρχίας Θηβών έχοντες την πεποίθησιν ότι ούτοι θέλουσι μιμηθή κατά τον πατριωτισμόν και τας θυσίας όλου του βασιλείου πτωχούς δήμους, οίτινες προσέφεραν ήδη, δια την τιμήν του Έθνους και την απελευθέρωσιν των δεινοπαθούντων δούλων αδελφών μας δέκα, είκοσι και τριάκοντα χιλιάδας δραχμών.

Αι περιστάσεις είναι σπουδαίαι, οι δε δήμοι της επαρχίας πρέπει να μη φανώσι κατώτεροι των δημογερόντων, του 1821, αίτινες μόναι διετήρησαν πόλεμον επτά ετών δια την απελευθέρωσιν του Έθνους.

Όπως οι πατέρες μας τότε, ούτω και ημεείς σήμερον πρέπει να δείξωμεν τον πατριωτισμόν εκείνων δεικνυόμενοι άξιοι απόγονοί των.

Σας παρακαλούμεν, επομένως, κύριε Δήμαρχε, όπως συ-

γκαλέσητε το δημοτικόν Συμβούλιον του Δήμου σας και προτείνητε εις αυτό να ψηφίση χρηματικόν ποσόν ανάλογον προς τας περιστάσεις και αντάξιον προς τους σκοπούς του Έθνους.

Το δε ψηφισθέν ποσόν, παρακαλείσθε να πέμψητε ταχέως και ασφαλώς προς ημάς εδρεύοντας εις το εν Θήβαις Υποκατάστημα της Εθνικής Τραπέζης, όπως διευθύνωμεν αυτό εις τον προς όν όρον.

Εν Θήβαις 15 Ιουλίου 1877

Τα αντεπιστέλλοντα μέλη του Συλλόγου «Η Αδελφότης»

Στην οκταμελή επιτροπή του συλλόγου «Η Αδελφότης» είχαν εκλεγεί οι εξής:

Αναγνώστης Δημητρίου

Λουκάς Κατσίνας

Παντελής Οικονόμου

Διομήδης Διαμάντης

Γεώργιος Πετούσης

Σταύρος Αλεξανδρίδης

Λουκάς Φαρμακόπουλος

Αθανάσιος Βυρίνης

Λάμπρος Δούρος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΘΗΒΩΝ

Υπέρ του Ταμείου της Αδελφότητας συνεισήνεγκον εκ της Επαρχίας μας από της 14 Ιουλίου και εφεξής μέχρι της 8 Οκτωβρίου εν έτους και κατέβαλον εις το ενταύθα υποκατάστημα της εθνικής Τραπέζης κατά τον υπό της επιτροπής

δοθέντα ἡμῖν κατάλογον, μόνοι οἱ ἐξῆς Κύριοι. Ἀδελφοὶ Πετούση φραγ. 200. Ἀδελφοὶ Διαμάντη φραγ. 200. Παναγιῆς Οικονόμου φραγ. 100. Σταύρος Αλεξανδριδῆς φραγ. 100. Αθανάσιος Βυρίνης φραγ. 50. Ευθύμιος Α. Γκορίτσας φραγ. 25. Κωνσταντῖνος Φασουλόπουλος φραγ. 100. Πέτρος Ζέρβας φραγ. 150. Γεράσιμος Καϊμάκης μοναχός φραγ. 25. Επαμεινώνδας Κορομάντζος φραγ. 25. Κώστος Τζιμόπουλος φραγ. 3. Λουκάς Θωμά φραγ. 10. Δημήτρ. Φαρμακόπουλος φραγ. 25. Νικόλαος Ταμβίσκος φραγ. 25. Νικόλαος Αθ. Νίκα ἢ Χασιωτάκης φραγ. 15. Γεώργ. Ευαγγέλου φραγ. 25. Νάκος Αναστασίου φραγ. 20. Σταμέλος Παπαβασιλείου φραγ. 25. Αναστάσιος Α. Χατζῆς φραγ. 50, Νικόλαος Δ. Ελαφρός φραγ. 10. Μονὴ Σαγματά φραγ. 100. Αγαθάγγελος Σιαμπάνης ηγούμενος φραγ. 25. Γεβρυήλ Κορότης μοναχός φραγ. 25. Μονὴ Ταξιάρχῶν δια του Επάρχου φραγ. 17. Αναγνώστης Δημητρίου φραγ. 200. Λεωνίδας Ζαχαρίου φραγ. 20. Μήτρος Μπότης φραγ. 9. Σωτήρχος Μπέλλου φραγ. 25. Δημήτριος Λιανός φραγ. 10. Λουκάς Μ. Μελέτου φραγ. 5. Δημήτριος Παναγιωτίδης φραγ. 10. Επαμεινώνδας Α. Δημητρίου φραγ. 100. Σωτήριος Λιόκης φραγ. 15. ἢ ἐν λόγω δραχ. 2,094 καὶ 15, αἰτνες ἀπεστάλησαν εἰς τον Πρόεδρον της Ἀδελφότητος.

ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΘΗΒΑΙ 30 Μαρτίου - Δαφνοστεφῆ Ἑλληνα νικητὴν
Μαραθωνίου δρόμου Λούην ἐν Αθήνας
Ο πεζοπορικός σύλλογος Θηβῶν διερμηνεύων καὶ τον

κατέχοντα τους κατοίκους της πατρίδος του Πινδάρου ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν ἐπὶ τη περιφανεί νίκη Μαραθωνίου δρόμου συνελθῶν ἐκτάκτως σήμερον ἀνεκήρυξεν νμάς ἐπίτιμον μέλος του Συλλόγου.

Πόλις δε δι' ἡμῶν ἀπευθύνει θερμότητα συγχαρητήρια εἰς νμάς καὶ τους γονεῖς σας.

Ψήφισμα μετὰ στεφάνου δάφνης ἀποστελεῖσεται ἐξ ἀπογώνων νμνωδού των Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων. Διοικητικόν Συμβούλιον

Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ

Εταιρία ἐν Θήβαις «Ο ΥΜΕΝΑΙΟΣ» Καλοῦνται τα μέλη της ἐνταῦθα εταιρίας ο Ὑμέναιος εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ Σχολεῖῳ των ἀρρένων τη μεθεπομένη Κυριακῇ (4 Δεκεμβρίου) ῶραν 3ην μ.μ. ἵνα ἐκλέξωσι το νέον Διοικητικόν Συμβούλιον καὶ την ἐλεγκτικὴν Επιτροπὴν. Το παρόν δημοσιευθῆτω καὶ δια της εφημερίδας ἡ «Παλιγγενεσία».

Θήβαι τη 22 Νοεμβρίου 1888.

Ο πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ

Τα μέλη Ν. Αθανασίου, Σ. Λιόκης, Π. Α. Παπαχατζῆς, Στυλιανός Δ. Γκαβέα.

Μια περιγραφή του Παντεχνικού Συνδέσμου μας δίνει με πολὺ ἐμπεριστατομένο λόγο ο Θηβαῖος δημοσιογράφος Α. Ζερβόπουλος

Ο ΠΑΝΤΕΧΝ. ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Εἶναι ο «παπούς» των συλλόγων της πόλεώς μας. Ἰδρύ-

θη την 1ην Ιουλίου 1898 την εποχήν καθ' ην δεν είχεν αποκρυσταλλωθεί εις τον τόπον ακόμη ο συνασπισμός και η συσσωμάτωσις των πολλών εις κοινωνικάς ομάδας δια να επιτύχωσι ταχύτερον και ασφαλέστερον εκείνο το οποίον δια τον ένα ήτο εντελώς αδύνατον και ακατόρθωτον. Εγεννήθη λοιπόν προ δέκα εξ ολόκληρων ενιαυτιών, εις εποχήν καθ' ην η τοκογλυφία ευρίσκετο εις την ακμήν της αποπνίγουσα ως πολύπους κάθε τάσιν ηρό πρόοδον, και αποξηρένουσα κάθε ικμάδα ζωής. Οι τελευταίοι κοινωνιστικοί νόμοι, οι θέτοντες χαλινόν εις το κεφάλαιον, όταν τούτο απομυζά τας παραγωγικάς τάξεις δια της μεθόδου του βαρέως τόκου δεν υπήρχον. Και όπως εις τας παλαιότερας εποχάς, εις την πρώτην περίοδον της ανθρωπίνης ηλικίας, κατενοήθη αφ' εαυτής η ανάγκη της συγκεντρώσεως των πολλών δια την επιτυχίαν ενός σκοπού, ή την απόκρουσιν ενός κινδύνου, έτσι οι πρώτοι ιδρυταί του «Κάδμου» εσκεψθησαν πρωτίστως πως να χειραφετηθούν από την τοκογλυφίαν που εμάστιζε τον τόπον. Και δια τούτο ως μόνον σκοπόν του Συλλόγου των καθώρισαν τότε την αλληλοβοήθειαν των μελών, γινομένην πολυειδώς, δια παροχής ιατρικής συνδρομής, νοσηλείας, μέσων εκπαιδεύσεως εις τους απόρους, και προ παντός δια δανείων με ελαγρότατον τόκον επί τη βάσει τριτεγγνητών. Κατ' αυτόν τον τρόπον εδόθη το πρώτον κτύπημα εις την τοκογλυφίαν. Μικρόν και ασήμαντον κατ' αρχάς – μόλις 500 δρ. ήτο το κεφάλαιον του Συλλόγου εις το πρώτον έτος – μεγαλύτερον και

σοβαρώτερον αργότερον, όσον ο Σύλλογος ηύξανε τα μέλη του.

Μετά μίαν δεκαετίαν το κεφάλαιον του Συνδέσμου ανήλθεν εις 5.805.65

διανεμημένον εις δάνεια προς τα μέλη με τόκον 8% ετησίως. Υπολογιζομένου δε κατά μέσον όρον του συνήθους τόκου τότε 15% οι πλείστοι εδανείζοντο με 18% και 20% και 24%, αναλόγως της ανάγκης που είχαν οι οφειλέται βλέπομεν μίαν διαφοράν 350 δραχμών ετησίως εις τόκους, τους οποίους ωφελούντο τα μέλη του συνδέσμου. Εφέτος το κεφάλαιον του συνδέσμου – έχομεν υπ' όψει τον τελευταίον απολογισμόν του – ανήλθεν εις 15,949.30, εκ των οποίων αι 12,000 ευρίσκονται εις το εμπόριον του τόπου εις τας χείρας των δανεισθέντων μελών.

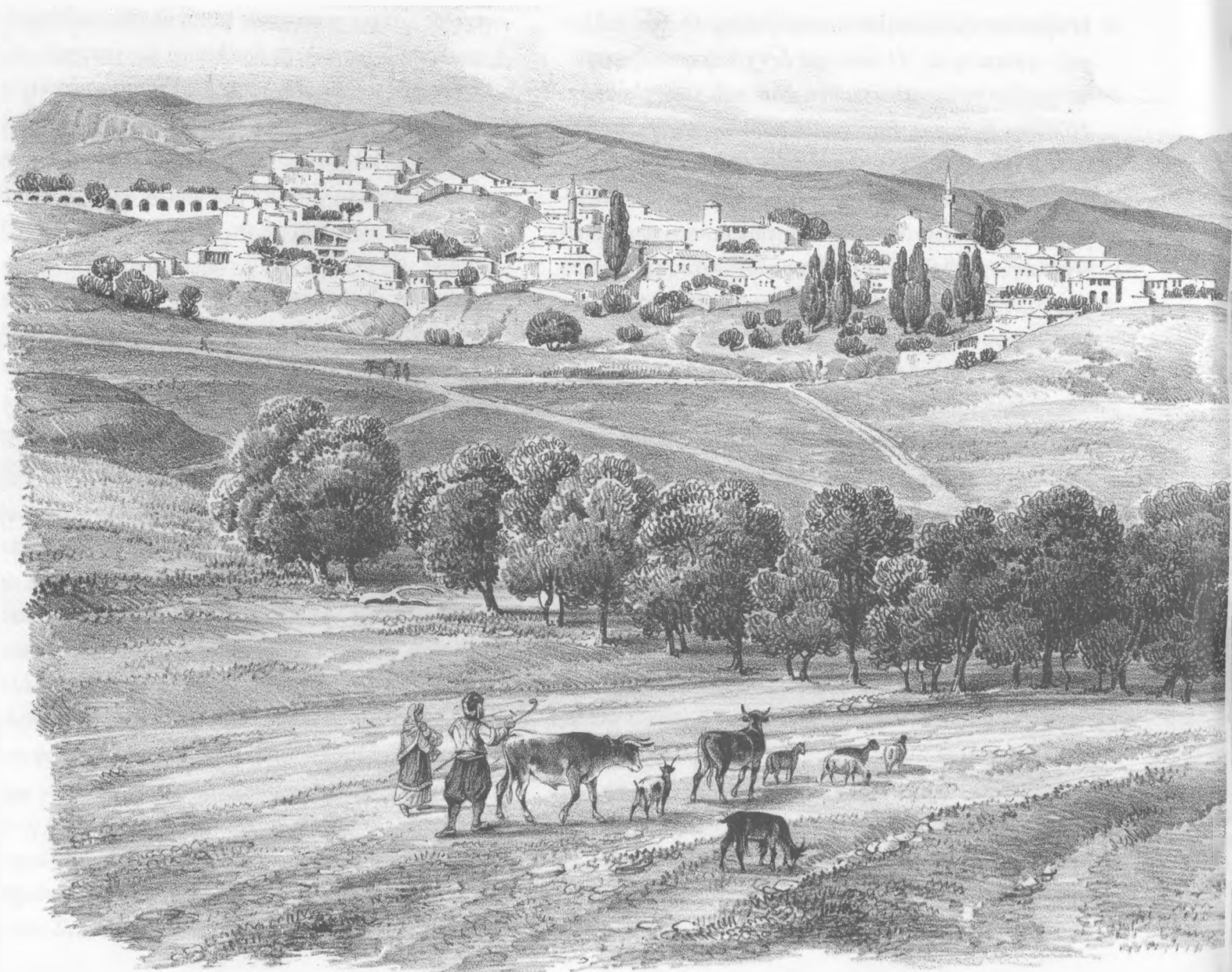
Το κεφάλαιον αυτό θα ήτο τουλάχιστον κατά 10 χιλ. δρ. υπέρτερον εφέτος, αν υπό του συνδέσμου δεν εχαρίζοντο οι τόκοι και αι μηνιαία συνδρομαί εις τα επίστρατα μέλη του, και η έκπτωσις αύτη συνέτεινεν εις την υποβίβασιν του συλλογικού κεφαλαίου. Ο υπολογισμός της διαφοράς των τόκων την οποίαν εκέρδισαν τα μέλη τού συνδέσμου τα μη καταφυγόντα εις την τοκογλυφικήν απόχην είναι δια την τελευταίαν εξαετίαν πέντε χιλ. δραχμαί. Αι οποίαι μη περιελθούσαι εις τον όγκον των κεφαλαίων, κυκλοφορούσιν τις οίδε εις ποίας εμπορικάς επιχειρήσεις και άλλας επαγγελματικάς εργασίας, εκ των οποίων συντηρούνται τόσοι τεχνίται.

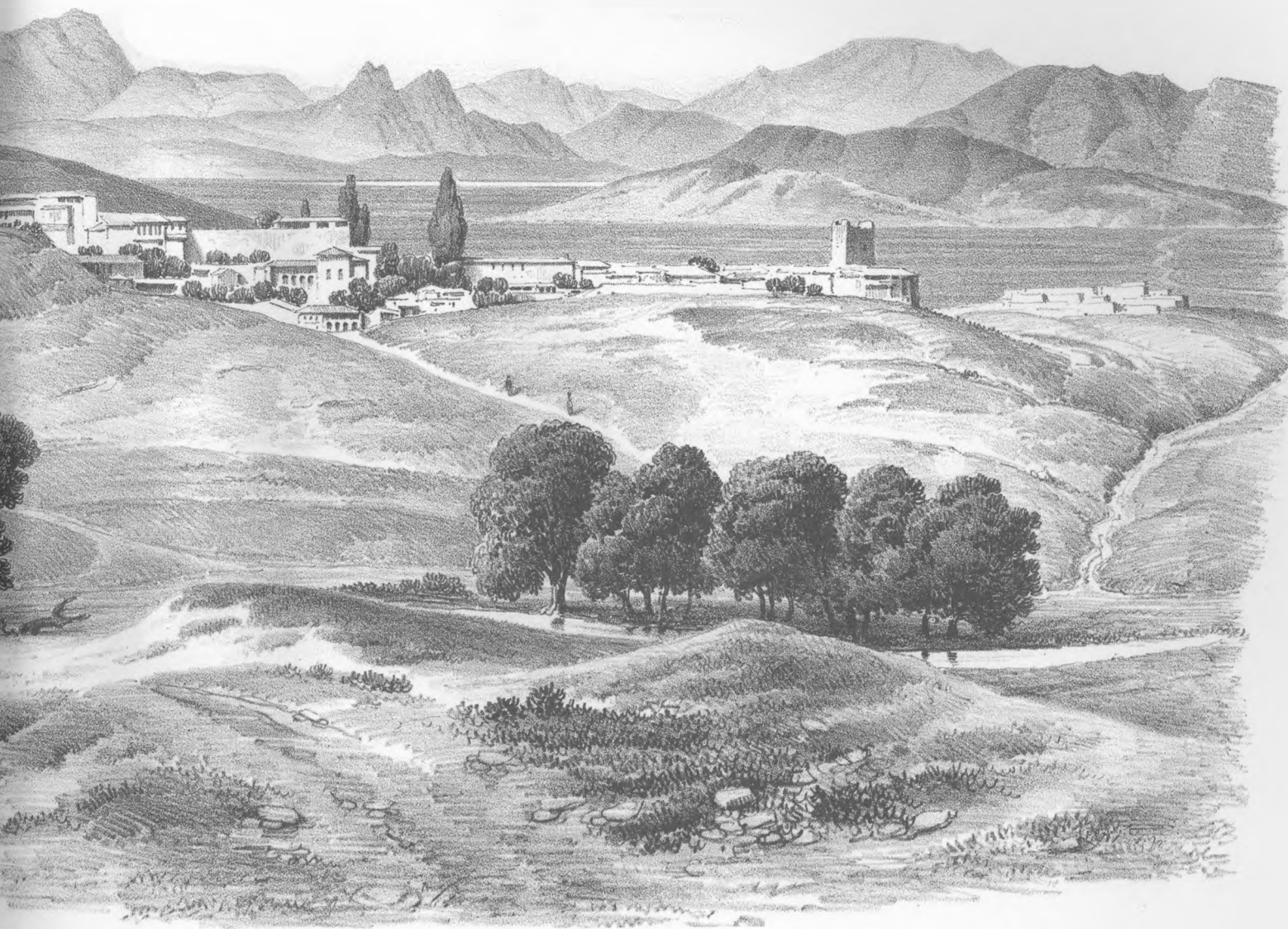
Η πρόοδος όμως επήλθε παντού ριζική. Ο ένας σύλλογος, εγένετο τρεις. Η κοινωνία δεν εθεώρησεν ότι έπρεπε μόνον να προστατευθεί από την τοκογλυφίαν. Ηθέλησε θεάματα. Επεξήτησε ναόν της ισχύος και της ρώμης. Και έτσι εδημιούργηθησαν οι δύο άλλοι σύλλογοί μας, ο Γυμναστικός και ο Μουσικός. Το ίδιο νεωτεριστικόν πνεύμα, η ίδια σύγχρονος και νωνιστική αντίληψις διήλθεν και από τους ιθύνοντας τον σύνδεσμον των τεχνιτών. Και προ διετίας το καταστατικόν του συνδέσμου μετέβαλεν αυτό δι ελλείψεις – πολλαί και απροεπτον συνεπληρώθησαν. Το δε σωζόμενον κεφάλαιον από 300 δρ. ευρέθη εις το διπλάσιον. Ενώ ο τόκος εμειώθη. Από 8% εις 6% ετησίως λαμβάνεται πρόνοια πλέον ενεργότερα δια τους απόρους. Ορίζεται

ιατρός και φαρμακοποιός τακτικός του συνδέσμου. Κανονίζεται ο τρόπος της διαθέσεως των μετοχών επ' ωφελείας των μελών. Γίνονται δεκταί και γυναίκες μέλη, και έτσι ανοίγεται κάποια θυρίδα για την φεμινιστικήν κίνησιν του τόπου. Μεταβάλλεται η συγκρότησις του συμβουλίου, αυξάνεται η διάρκεια και δίδεται κάποια ελευθερία μεγαλυτέρα εις την οικονομικήν διαχείρισιν αυτού.

Τώρα δε ο «Κάδμος» ανθρωθείς πλέον, με περιουσίαν σημαντικήν με μέλη εκ των ανθρώπων της αγοράς και με νέας αρχάς εισέρχεται εις το 16ο έτος και προβαίνει ευοίτως εις την πλήρωσιν ενός σκοπού, ο οποίος αποδεικνύει το ευγενικόν αίσθημα της φιλαληθείας και του αλτροϊσμού όπερ επικρατεί μεταξύ των μελών του.

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ